

ความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนาของนักเรียน
ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

บุศย์สราลี บุตรอามาตย์

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา
ตุลาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
“ความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนพรรณานาของนักเรียนร่วมกับการเรียนรู้
โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินทางการศึกษา ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
ซันดา ภูหงษ์ทอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ซันดา ภูหงษ์ทอง)
อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังคณา อ่อนธานี)
หัวหน้าภาควิชาการศึกษา
ตุลาคม 2564

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนัดดา ภูหงษ์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเป็นอย่างสูงในความกรุณาที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ คำนะนำตลอดระยะเวลาในการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และอาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรทุกท่านที่ได้มอบความรู้ ประสบการณ์ และกำลังใจจนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โอนทัย พลเยี่ยม เพชรแสง อาจารย์สายวิชาการ คณะครู ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ นางสุพานิช เหล่าแซม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหล่มสัก วิทยาคม นางสาวชราภรณ์ ฉัตรวิโรจน์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม นางสุรีธร ชันติ โคตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนาโบสถ์พิทยาคม และนางสาววรัญ อินทนา ครูชำนาญการ โรงเรียน นครบางยางพิทยาคมที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยความ เอาใจใส่ จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนโรงเรียนที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูล

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้ความสนใจและให้การ สนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบและอุทิศแต่ผู้มีพระคุณ ทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

บุศย์สราณี บุตรอามาตย์

ชื่อเรื่อง	ความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนาของนักเรียน ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน
ผู้วิจัย	บุศย์สราลี บุตรอำมาตย์
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนัดดา ภูหงษ์ทอง
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม., สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ. 2564
คำสำคัญ	ความตระหนักทางวัฒนธรรม การอ่านบทความภาษาอังกฤษ การเขียนพรรณนา การเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนภายหลังจากผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนาร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 21 คน ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ หัวข้อการเขียนพรรณนา ชิ้นงานทางศิลปะ และแนวคำถามในการอภิปรายกลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์แบบแก่นสาระ

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนได้สะท้อนถึงความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการเขียนพรรณนาชิ้นงานทางศิลปะ และการสนทนากลุ่มใน 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) การสำรวจตนเอง การรู้จักตนเอง และวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนาและการวาดภาพ 2) ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่าง 3) การตระหนักถึงประเด็นทางสังคมและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในระดับสากล และ 4) การลดอคติและการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

Title Students' Cultural Awareness through Reading and Narrative Writing with Art-Based Learning

Author Butsaralee Butarmart

Advisor Asistant Professor Chanadda Poohongthong, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Educational Research and Evaluation, Naresuan University, 2021

Keywords Culture awareness, Reading English article, Narrative writing, Art-based learning

ABSTRACT

The purpose of this research was to study students' culture awareness after reading English articles and narrative writing with doing art-based tasks. Key informants were 21 students and were studying 11th grade in a school of Phitsanulok province, Thailand. Using qualitative research was the research methodology. Instrumental research were journaling, art-based task, and focus group discussion. The data analysis was thematic analysis.

The result found that students reflected perspectives of cultural awareness through narrative writing, art-based task, and focus group discussion. The four core themes were developed; (1) Exploring and knowing own culture through writing and drawing, (2) Understanding the individuals' differences and different cultures, (3) Awareness of social issues and human rights, and (4) Reducing the bias and appreciation other cultures

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์การวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักทางวัฒนธรรม.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนพรรณนา.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning).....	19
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	23
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	24
พื้นที่ในการวิจัย.....	24
ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย.....	25
การสร้างสัมพันธภาพ.....	25
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
ความน่าเชื่อถือในการวิจัย.....	37
การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การสำรวจตนเอง การรู้จักตนเองและวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียน พรรณนาและการวาดภาพ.....	40
ผลการสำรวจตนเอง การรู้จักตนเองและวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียน พรรณนาและการวาดภาพ.....	40
5 ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่าง	46
ผลความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่าง	46
6 การตระหนักถึงประเด็นทางสังคมและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในระดับ สากล.....	54
ผลการตระหนักถึงประเด็นทางสังคมและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในระดับ สากล.....	54
7 การลดอคติและการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น	60
ผลการลดอคติและการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น	60
8 บทสรุป.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	80
ประวัติผู้วิจัย.....	103

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงกิจกรรมในการวิจัยความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนผ่านการอ่าน และการเขียนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน.....	28
2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่าน และการเขียน พรรณนาของนักเรียนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน.....	71

สารบัญภาพ

รูปภาพ	หน้า
1 แสดงภาพหลักฐานของการทำแบบวัดบุคลิกภาพของผู้เรียน.....	41
2 แสดงภาพหลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Personality	42
3 แสดงภาพชิ้นงานทางศิลปะของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13.....	42
4 แสดงภาพชิ้นงานทางศิลปะของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4.....	43
5 แสดงภาพชิ้นงานทางศิลปะของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8.....	43
6 แสดงภาพหลักฐานของการอภิปรายกลุ่ม.....	44
7 แสดงภาพหลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Food.....	47
8 แสดงภาพภาพถ่ายอาหารของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5.....	47
9 แสดงภาพภาพถ่ายอาหารของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 20.....	48
10 แสดงภาพภาพถ่ายอาหารของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3.....	48
11 แสดงภาพหลักฐานของการแสดงความคิดเห็นผ่านแอปพลิเคชัน Mentimeter	50
12 แสดงภาพหลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Amazing People..	50
13 แสดงภาพกราฟฟิคเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6.....	50
14 แสดงภาพกราฟฟิคเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2.....	51
15 แสดงภาพหลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง When my life was attacked from COVID-19.....	52
16 แสดงภาพกราฟฟิคเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16.....	52
17 แสดงภาพหลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Custom and Traditional.....	55
18 แสดงภาพหลักฐานของกิจกรรมการเรียนรู้จากข่าวในหัวข้อสิทธิเสรีภาพในการ แสดงออกและความขัดแย้ง.....	55
19 แสดงภาพหลักฐานของกิจกรรมการเรียนรู้จากข่าวในหัวข้อการรับมือกับการแพร่ ระบาดของโรค.....	56
20 แสดงภาพภาพแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ ระบาดของโรคของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14.....	57

สารบัญภาพ

รูปภาพ	หน้า
21 แสดงภาพภาพแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3.....	57
22 แสดงภาพภาพแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16.....	57
23 แสดงภาพภาพแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11.....	57
24 แสดงภาพหลักฐานของการอภิปรายกลุ่มในหัวข้อย่อยที่ 4.1 การลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น.....	63
25 แสดงภาพหลักฐานของการอภิปรายกลุ่มในหัวข้อย่อยที่ 4.2 การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น.....	65

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันที่สังคมได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นปัจจุบันขณะที่เรากำลังพบว่า สิ่งต่าง ๆ รอบตัวนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในแทบทุกมิติ ซึ่งไม่เว้นแม้แต่เรื่องวัฒนธรรม (culture) โดยวัฒนธรรมนั้น หมายถึง ระบบของการอยู่ร่วมกันซึ่งมนุษย์สร้างขึ้นมาและส่งต่อจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง อีกทั้งวัฒนธรรมยังทำให้เกิดความผูกพันและหล่อหลอมมนุษย์ให้เป็นหนึ่งเดียว นอกจากนี้ วัฒนธรรมยังหมายรวมถึง ความเชื่อ ศาสนา ค่านิยม การแต่งกาย รวมไปถึงภาษา ซึ่งสืบทอดต่อกันมาจนเกิดเป็นความเจริญงอกงาม (กมลชนก ชำนาญ, 2557) อย่างไรก็ตาม ในแต่ละหน่วยย่อยของสังคมย่อมมีความแตกต่างกันในเรื่องวัฒนธรรม ดังนั้น ความหลากหลายของวัฒนธรรมในสังคมหนึ่งจึงสามารถแตกต่างไปจากอีกสังคมหนึ่งได้ เพราะฉะนั้น ความเป็นไปได้ที่จะเกิดความไม่เข้าใจในวัฒนธรรมของกันและกันหรือไม่เข้าใจในวัฒนธรรมที่ต่างไปจากตนเองจึงปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้งและหลายกรณีที่ไม่เข้าใจเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรมนั้นได้กลายเป็นปัญหาในระดับสังคมโลก ดังกรณีของการเรียกร้องถึงความไม่เสมอภาคของสีผิวในอเมริกา หรือความขัดแย้งอิสราเอล -ปาเลสไตน์ เมื่อมนุษย์ในสังคมโลกเกิดความตระหนักทางวัฒนธรรม คือ การมีความรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับต่อเหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ตนเองเป็นอยู่และผู้อื่นเป็นอยู่ ไม่ว่าจะวัฒนธรรมนั้นจะแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันกับวัฒนธรรมของตัวบุคคลนั้นหรือไม่ก็ตาม

เนื่องด้วยในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายและถาโถมเข้ามาสู่สังคมและวัฒนธรรม จึงทำให้เกิดการกำหนดคุณลักษณะสำคัญและทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ เพื่อให้ปัจเจกบุคคลสามารถดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ สำหรับประเทศไทยนั้นมีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560 – 2574 ซึ่งมีการกำหนดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการได้นำมาปฏิบัติ เพื่อการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ที่ช่วยชี้นำวิธีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาชีวิตของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยหนึ่งในทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมหรือต่างกระบวนการทัศน์ (cross-cultural understanding) อย่างไรก็ตาม ทักษะดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นจะต้องมีความตระหนักทางวัฒนธรรม (cultural awareness) ซึ่งเป็นความสามารถในการเข้าใจและยอมรับความแตกต่างของวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย โดยสะท้อนผ่านการที่นักเรียนสามารถเข้าใจตนเองและผู้อื่น ดังนั้น การที่ผู้เรียนจะมีทักษะในการดำรงชีวิตหรือทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ย่อมขาดความตระหนักทางวัฒนธรรมไปเสียไม่ได้

เมื่อกล่าวถึงความตระหนักทางวัฒนธรรมแล้วนั้น แนวคิดเรื่องความตระหนักวัฒนธรรมมักเชื่อมโยงไปสู่ความต่างของเพศ เชื้อชาติ และศาสนา สำหรับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการของประเทศได้กำหนดให้ผู้สอนจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างเพศ เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เป็นต้น ทั้งนี้ การสอนภาษาอังกฤษเป็นการจัดการศึกษาเกี่ยวกับภาษา (language) และวัฒนธรรมของชาวต่างชาติด้วย นอกเหนือจากนี้ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา 2551 ยังได้ระบุในสาระสำคัญของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศไว้ว่า ผู้สอนต้องมีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และสร้างความตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก เพื่อช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากยิ่งขึ้น รวมถึง สร้างการเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครอง จึงทำให้รายวิชาภาษาอังกฤษ เป็นรายวิชาที่มุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนในเรื่องความตระหนักทางวัฒนธรรมอยู่แต่เดิม ดังนั้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมุ่งเน้นเรื่องความตระหนักทางวัฒนธรรมในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (reading-writing) โดยรายวิชาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อการอ่านบทความที่เกี่ยวกับตนเอง สังคม บุคคล และวัฒนธรรมที่หลากหลายของโลก เพราะฉะนั้น นักเรียนจะได้มองเห็นถึง สังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ด้วยประสบการณ์ของผู้วิจัย ที่ผ่านมาในฐานะของผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอื่น ๆ ในโรงเรียนขนาดกลางแห่งหนึ่งของตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก พบว่า แม้นักเรียนจะอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งควรรู้จักและตระหนักถึงความเป็นตนเองหรืออัตลักษณ์ของตนเองในระดับหนึ่งดังทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคม (Psycho-social development theory) ของอีริก อีริกสัน (Eric Erikson, 1950) แต่กระนั้น ผู้เรียนในพื้นที่การวิจัย ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้อยู่นั้น ผู้เรียนยังขาดการรู้จักตนเองหรือการเข้าใจตนเอง เช่น ผู้เรียนไม่สามารถเล่าหรือสะท้อนถึงบุคลิกภาพของตนได้อย่างทันทีทันใด เนื่องจากผู้เรียนไม่เคยฟังตระหนักถึงเรื่องนี้มาก่อน นอกจากนี้ เมื่อผู้เรียนได้ปะทะสังสรรค์กับค่านิยม ความเชื่อ หรือสิ่งที่แตกต่างออกไปจากตน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มขัดแย้งหรือไม่ลงรอยกับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า หากผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจในความแตกต่างระหว่างตนเองและผู้อื่นแม้ในพื้นที่อันเป็นชั้นเรียนได้แล้ว การจะมีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมผู้อื่นจึงอาจเป็นอุปสรรคในการดำรงตนภายในสังคมต่อไป อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า การริเริ่มสร้างความเข้าใจตนเอง การเข้าใจผู้อื่น และขยายไปถึงความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมนั้น สามารถสร้างผ่านการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนได้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า การสร้างความตระหนักทางวัฒนธรรมในการสอนภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับวัฒนธรรมต่าง ๆ ของการสื่อสาร (Shemshadsara, 2012) รวมถึงงานวิจัยที่พบว่า หากนักเรียนมีความตระหนักต่อวัฒนธรรม ย่อมทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเอง ความเข้าใจผู้อื่น การมองโลกใน

ภาพกว้าง และความสามารถในการปรับตัว (ซุตินันท์ จันทรเสนานนท์, 2553) นอกจากนี้ การสร้างความตระหนักทางวัฒนธรรมยังทำให้เห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรมตนเองและของผู้อื่น รวมถึงมีความสัมพันธ์ที่หลากหลาย สามารถเกิดความประทับใจ และยอมรับในความแตกต่างมากยิ่งขึ้น (ปราณีต สองวัฒนา, 2557)

นอกจากนี้ กลยุทธ์ที่มีความสำคัญต่อการสร้างความตระหนักทางวัฒนธรรม คือ การอ่าน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่คุณเรียนจะสามารถเข้าไปเรียนรู้ สืบค้น สื่อสาร และยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ก้าวทันโลกที่มีความหลากหลายและเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทัน อีกทั้ง การอ่านเป็นวิธีการที่จัดการเรียนรู้ได้สะดวก ไม่ซับซ้อน และผู้สอนสามารถจัดหาสื่อการเรียนการสอนประกอบการอ่านได้จำนวนมากและสามารถจัดหาเนื้อหาที่มีคุณภาพสำหรับการใช้เป็นวิธีการกระตุ้นให้เกิดความตระหนักทางวัฒนธรรมได้ ดังงานวิจัยของ วาสีกิวิช ฟิร์เลจ (Wasikiewicz-Firlej, 2012) ที่นำการอ่านวรรณกรรมมาใช้เพื่อพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรมในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการศึกษาวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น และ เมลิซา & รอนกันซิโอ (Meliza & Roncancio, 2018) ที่นำการอ่านเป็นสื่อการสอนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในต่างวัฒนธรรมภายในชั้นเรียน โดย ฮาเนาเออร์ (Hanauer, 2001) กล่าวว่า วิธีการอ่านเป็นการสร้างความเข้าใจ และการพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรม โดยเน้นการรับรู้ถึงเรื่องเพศ และแง่มุมพื้นฐานของวัฒนธรรม ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การอ่านบทความภาษาอังกฤษที่มีหัวข้อที่น่าสนใจ อันมีหลากหลายประเด็นให้ผู้เรียนสามารถอ่านเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมจากแหล่งอื่น ๆ ที่แปลกแตกต่างออกไปจากวัฒนธรรมไทยที่ผู้เรียนคุ้นเคย รวมถึงการอ่านบทความเหล่านี้จะทำให้เกิดการตั้งคำถามเชิงวิพากษ์ (critical) อีกทั้ง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ไม่เคยรู้หรือพบเห็นมาก่อน ดังนั้น ผู้เรียนจึงจะได้มีโอกาสในการเปิดโลกทัศน์และเห็นภาพกว้างในสังคมโลกผ่านการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงค้นหาและเลือกบทความภาษาอังกฤษที่สามารถช่วยกระตุ้นความตระหนักทางวัฒนธรรมในประเด็นต่าง ๆ และมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้มาให้ผู้เรียนได้อ่าน หลังจากนั้น ผู้วิจัยจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการเขียนพรรณนาและการสร้างชิ้นงานทางศิลปะเป็นลำดับถัดไป

วิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนถึงความตระหนักทางวัฒนธรรมวิธีหนึ่ง คือ การเขียนพรรณนา เนื่องจากการเขียนพรรณนาเป็นการเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเพื่อให้รายละเอียด โดยเน้นให้ผู้ผู้อ่านนึกคิดเป็นภาพที่เด่นชัดและเกิดความรู้สึกร่วมไปกับสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และไตร่ตรองมาเป็นอย่างดีถึงเรื่อง ๆ หนึ่ง เพื่อที่จะสื่อออกไปให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ ทั้งนี้ กริฟฟิทและฟรายเด็น (Griffith & Friden, 2000) กล่าวถึง "การเขียน" ว่า การเขียนเป็นการที่ผู้คนจะหาเหตุผล และมองเหตุการณ์หรือประสบการณ์นั้น เพื่อหาข้อสรุปให้กับเรื่องนั้น เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจึงนำการเขียนพรรณนามาใช้เป็นเครื่องมือในการสะท้อนความคิดของผู้เรียน โดยมีการกำหนดหัวข้อต่าง ๆ ในการเขียนพรรณนา ซึ่งหัวข้อดังกล่าวเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้เรียนเอง ทั้งนี้ การเขียนพรรณนาจะช่วยให้ผู้เขียนได้

ทบทวนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่อยู่รอบ ๆ ตัวของตนเองเพื่อถ่ายทอดออกมาผ่านการเขียน อย่างไรก็ตาม การเขียนพรรณนาเพื่อสะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมนั้น มีขอบข่ายที่อิงกับนิยามของความตระหนักทางวัฒนธรรม ในที่นี้คือ “ความสามารถในการเข้าใจวัฒนธรรม ที่มีความหลากหลาย โดยสะท้อนผ่านการเข้าใจตนเองและการยอมรับผู้อื่นว่ามีความแตกต่างกัน โดยวัฒนธรรมถือเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความเชื่อ คุณค่า ค่านิยม มุมมอง และพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลภายใต้บริบทของวัฒนธรรม” ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้

นอกเหนือจากการเขียนพรรณนาแล้ว ผู้วิจัยได้นำการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning) มาร่วมในการวิจัยเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการเก็บข้อมูลเพื่อความหลากหลายมากยิ่งขึ้นสำหรับการสะท้อนตัวตนและความคิดของผู้เรียน ทั้งนี้ การสะท้อนความคิดผ่านชิ้นงานทางศิลปะ ถือเป็นวิธีการหนึ่งในการสะท้อนตัวตนและความคิดของนักเรียน ประกอบกับ อีเกอร์ (Eger, 2015) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานนั้นเป็นการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ ซึ่งสามารถนำมาเป็นกระบวนการในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนการเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้อีกด้วย และอภินันท์ จิตรกร (2559) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางการเรียนรู้และสามารถแสดงออกได้มากขึ้น และการนำศิลปะแขนงต่าง ๆ เข้ามาร่วมในการนำเสนอ รวมถึงแสดงถึงแนวความคิดที่สร้างสรรค์นอกเหนือจากเดิม อีกทั้ง บีเคเวตต์ & เรนโก (Bequette & Hrenko, 2011) ได้กล่าวว่า การนำศิลปะมาผสมผสานเป็นหนทางหนึ่ง ที่เพิ่มการรับรู้ทางวัฒนธรรมได้ และเป็นสิ่งหนึ่งที่สนับสนุนผู้เรียน เนื่องด้วยการศึกษาศิลปะร่วมกับวัฒนธรรมสามารถแสดงถึงการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และการตอบสนองต่อวัฒนธรรม แสดงถึงการนำศิลปะมาใช้เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้วัฒนธรรม และการสะท้อนตัวตนของผู้เรียนที่นอกเหนือจากที่ปรากฏในการเขียนพรรณนา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับการเขียนพรรณนา

ดังนั้น ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเรื่องความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการอ่านบทความภาษาอังกฤษ จากนั้น ผู้เรียนจึงสะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการเขียนพรรณนาและการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (การสร้างชิ้นงานทางศิลปะ) ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน

คำถามการวิจัย

ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนภายหลังจากผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมภายหลังจากผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนาของนักเรียนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

ศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมภายหลังจากผ่านกรอ่านและการเขียนพรรณนาของนักเรียนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน เพื่อดำเนินกิจกรรมในการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ประกอบด้วย

1.1 บทความภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับแต่ละหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้น ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 Your personality บทความเรื่อง Right Brain, Left Brain หน่วยที่ 2 Food บทความเรื่อง Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes หน่วยที่ 3 Amazing People บทความเรื่อง Who is Nanaia Mahuta, New Zealand's first Māori female foreign minister? หน่วยที่ 4 Nature Attacks! บทความเรื่อง Double the disaster means extra preparation for your emergency kit. และหน่วยที่ 5 Customs and Traditions บทความเรื่อง There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend.

1.2 การเขียนพรรณนา ที่มีความเกี่ยวข้องกับแต่ละหน่วยจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ Your personality, Food, Amazing People, When my life was attacked from COVID-19 และ Customs and Traditions

1.3 การเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน หน่วยที่ 1 Your personality มีหลักฐานทางศิลปะคือการภาพวาดระบายสีซึ่งเป็นการวาดภาพที่สื่อถึงตัวตนของนักเรียน หน่วยที่ 2 Food มีหลักฐานทางศิลปะคือภาพถ่ายโดยให้นักเรียนถ่ายภาพอาหารที่นักเรียน/ครอบครัวชอบมา 1 ชนิด หน่วยที่ 3 Amazing People มีหลักฐานทางศิลปะคือกราฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน หน่วยที่ 4 Nature Attacks! มีหลักฐานทางศิลปะคือแผนผังความคิดเกี่ยวกับการรับมือในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 และหน่วยที่ 5 Customs and Traditions มีหลักฐานทางศิลปะคือคลิปวิดีโอที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีในครอบครัว (กฎเกณฑ์ วิถี กติกา ความเชื่อ)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่การวิจัย คือ โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ตั้งอยู่ในตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

3. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูล คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection)

4. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ.2563 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2564

ประโยชน์การวิจัย

เป็นแนวทางในการศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวัฒนธรรมตนเอง รวมถึงวัฒนธรรมของผู้อื่นโดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การสร้างชิ้นงานทางศิลปะ และการอภิปรายกลุ่ม นอกจากนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถรับรู้ เข้าใจ ยอมรับ เห็นคุณค่า และปรับเปลี่ยนตนเองให้เข้ากับวัฒนธรรมที่แตกต่าง และหลากหลายได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความตระหนักทางวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและยอมรับความแตกต่างของวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายของนักเรียน โดยสะท้อนผ่านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ผ่านการเขียน พรรณนา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

ทั้งนี้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายของการสะท้อนเกี่ยวกับคำว่า "ความตระหนักทางวัฒนธรรม" โดยเชื่อมโยงกับหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วย ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ดังนี้

1. การสะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมในหน่วยที่ 1 Your personality: ผู้เรียนสามารถสะท้อนถึงการกระทำที่ได้สำรวจ รับรู้ เข้าใจ และ/หรือยอมรับในระดับตนเอง ผ่านการเขียน พรรณนา การวาดภาพ และการอภิปรายกลุ่ม

2. การสะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมในหน่วยที่ 2 Food: ผู้เรียนสามารถสะท้อนถึงการกระทำที่ได้สำรวจ รับรู้ เข้าใจ และ/หรือยอมรับในความแตกต่างด้านการทำอาหารในระดับครัวเรือนที่มีความแตกต่างกันระหว่างครอบครัวของผู้เรียนเองและครอบครัวของเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผ่านการเขียน พรรณนา การถ่ายภาพ และการอภิปรายกลุ่ม

3. การสะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมในหน่วยที่ 3 Amazing People: ผู้เรียนสามารถสะท้อนถึงการกระทำที่ได้สำรวจ รับรู้ เข้าใจ และ/หรือยอมรับในความแตกต่างของบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้เรียนเองและของเพื่อนร่วมชั้น ผ่านการเขียนพรรณนา การทำกราฟฟิก และการอภิปรายกลุ่ม

4. การสะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมในหน่วยที่ 4 Nature Attack!: ผู้เรียนสามารถสะท้อนถึงการกระทำที่ได้สำรวจ รับรู้ เข้าใจ และ/หรือนำเสนอแนวทางการเตรียมรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ อันเกิดขึ้นกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ผ่านการเขียนพรรณนา การทำผังความคิด และการอภิปรายกลุ่ม

5. การสะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมในหน่วยที่ 5 Customs and Traditions: ผู้เรียนสามารถสะท้อนถึงการสำรวจ การรับรู้ การเข้าใจ และ/หรือยอมรับเรื่องสิทธิในการใช้ชีวิตของ

พลเมืองโลกและประเด็นทางสังคมต่าง ๆ เช่น สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก เป็นต้น ผ่านการเขียน
พรรณนา การทำคลิปวิดีโอ และการอภิปรายกลุ่ม

การอ่าน หมายถึง การรับสาร ข้อความ ผ่านการแปลความหมายของตัวอักษรเกี่ยวกับ 5 เรื่อง
ได้แก่ Your personality, Food, Amazing People, Nature Attacks! และ Customs and Traditions และ
เกิดความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน

การเขียนพรรณนา หมายถึง การเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำเพื่อให้รายละเอียดใน 5 เรื่อง ได้แก่
Your personality, Food, Amazing People, Nature Attacks! และ Customs and Traditions โดยเน้นให้
ผู้อ่านนึกคิดเป็นภาพที่เด่นชัดและเกิดความรู้สึกร่วมไปกับสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อ อีกทั้งเห็นความเหมือน
และความต่างของรายละเอียดในแต่ละบุคคล

การเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน หมายถึง การนำกระบวนการทางศิลปะมาเป็นเครื่องมือที่ใช้
ในการสะท้อนการเข้าใจตนเองและผู้อื่น โดยผ่านกิจกรรมการวาดภาพ การระบายสี การถ่ายภาพ กราฟิก
แผนผังความคิด และคลิปวิดีโอ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนผ่านการเขียนพรรณนาที่ใช้ศิลปะเป็นฐาน ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำแนกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักทางวัฒนธรรม
 - 1.1 ความหมายของวัฒนธรรม
 - 1.2 ความตระหนัก
 - 1.3 ความตระหนักทางวัฒนธรรม
 - 1.4 องค์ประกอบของความตระหนักทางวัฒนธรรม
 - 1.5 ความหมายของชาติพันธุ์นิยม (Ethnocentrism)
 - 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักทางวัฒนธรรม
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนพรรณนา
 - 3.1 ความหมายของการเขียนพรรณนา
 - 3.2 การสะท้อนคิดด้วยการเขียน
 - 3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนพรรณนา
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning)
 - 4.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning)
 - 4.2 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning)
 - 4.3 ศิลปะกับการศึกษาวัฒนธรรม
 - 4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning)
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม

1.1 ความหมายของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมได้ถูกให้ความหมายโดยราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554 ไว้ว่าสิ่งที่ทำความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมในการแต่งกาย, วิถีชีวิตของหมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมพื้นบ้าน วัฒนธรรมชาวเขา ซึ่งมีแม่คำมาจากคำว่า วัฒน- วัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง ความเจริญ, ความงอกงาม และคำว่า ธรรม หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติ โดยกลมชนก ชำนาญ (2557) ได้นำแนวคิดเพื่อให้ความหมายของวัฒนธรรม ไว้ว่าเป็นระบบของการอยู่ร่วมกันซึ่งมนุษย์สร้างขึ้นมาและส่งต่อจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง รวมถึงวัฒนธรรมทำให้เกิดความผูกพันอีกทั้งหล่อหลอมมนุษย์ให้เป็นหนึ่งเดียว วัฒนธรรมในที่นี้หมายรวมถึงความเชื่อ ศาสนา ค่านิยม การแต่งกาย รวมไปถึงภาษา ซึ่งสืบทอดต่อกันมาจนเกิดเป็นความเจริญงอกงาม โดย Cuber (1968) และ Kluckhohn (1962) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมไปในแนวเดียวกันว่าเป็นแบบแผนพฤติกรรม แนวทางปฏิบัติหรือพฤติกรรมของมนุษย์ อีกทั้ง Tyler (1891) อ้างอิงในสราวูมิ ตีศรีศรี (2561) ได้ให้ความหมายของคำว่าวัฒนธรรมไว้ดังนี้ วัฒนธรรมมีลักษณะที่ซับซ้อน โดยมีการรวมกันของความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ จริยธรรม ประเพณีและอื่น ๆ รวมถึงเมื่อกล่าวถึงแนวคิดของ Cuber อ้างอิงในสราวูมิ ตีศรีศรี(2561) นั้นได้กล่าวถึงวัฒนธรรมไว้ว่าเป็นแบบแผนพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ และรวมถึงผลที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่น ทศนคติ ค่านิยมสิ่งของต่าง ๆ ที่คนกลุ่มหนึ่งทำขึ้นและและความรู้ที่มีอยู่ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Thanasoulas (2001) ที่อ้างถึงในนายกฤตชัย ทับไพธ (2562) ที่กล่าวว่าวัฒนธรรม คือการรับรู้ถึงแนวพฤติกรรมที่ใช้ร่วมกันกับในสังคมส่วนใหญ่ รวมถึง APA's multicultural guidelines (2020) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป็นขนบธรรมเนียม ค่านิยม ความเชื่อ ความรู้ ศิลปะ และภาษาที่ถูกใช้ของสังคมหรือชุมชน ค่านิยมและแนวความคิดเหล่านี้ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น และเป็นพื้นฐานสำหรับพฤติกรรมและการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

จากความหมายต่าง ๆ ของคำว่าวัฒนธรรมที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสรุปดังนี้ วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่เกิดจากความงอกงาม เป็นวิถี แบบแผนพฤติกรรมหรือแนวปฏิบัติของสังคม โดยจะมีลักษณะที่ซับซ้อน โดยรวมจากความรู้ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ศิลปะ ภาษา ศาสนา การแต่งกาย จริยธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและอื่น ๆ ที่ทำขึ้นเพื่ออยู่ร่วมกันและหล่อหลอมให้เป็นหนึ่งเดียว นอกจากนี้ยังถูกสืบทอดโดยผ่านการส่งต่อรุ่นสู่รุ่น

1.2 ความตระหนักรู้

American Psychological Association (APA) หรือ สมาคมจิตวิทยาอเมริกัน ได้ให้ความหมายของคำว่าความตระหนักรู้ (awareness) ไว้ดังนี้ การรับรู้หรือความรู้ในบางสิ่ง และการตอบสนองต่อการรับรู้หรือรู้ที่กว้างขวางขึ้นเพื่อบ่งชี้พฤติกรรมของการตระหนักรู้ที่แท้จริง อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่จะรับรู้บางสิ่งบางอย่างโดยไม่ได้รับรู้ถึงสิ่งนั้นอย่างชัดเจน เช่น การรับรู้ถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม และราชบัณฑิตยสถาน

(2554) ให้ความหมายของคำว่าตระหนักรู้ว่า รู้ประจักษ์ชัด รู้ชัดแจ้ง อีกทั้งกุลวดี สุธล้า (2550) ได้อ้างในดวงฤดี กิตติจารุคุณย์ (2557) อธิบายความตระหนักรู้ดังนี้ ความตระหนักรู้คือการแสดงความรู้สึก ความเห็น ความสำนึก เป็นสถานการณ์ที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองได้ โดยอาศัยระยะเวลาเหตุการณ์ประสบการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยส่งผลให้คนเกิดความตระหนักรวมถึงนักวิชาการต่างประเทศได้ให้กล่าวถึงความตระหนักรู้คือ การรับรู้ (Burkhard Schipper, 2557) และ Good (1975) อ้างใน ธิดาพร ราชวัตร (2559) ได้กล่าวถึงความตระหนักรู้ว่า เป็นความรู้สึกที่แสดง ถึง การเกิดความรู้ของบุคคล หรือการที่บุคคลแสดงความรู้สึกรับผิดชอบต่อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

กล่าวได้ว่าความตระหนักรู้ หมายถึง การรู้ รับรู้ และตอบสนองต่อสถานการณ์ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้น

1.3 ความหมายของความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม

ความหมายของความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม (Cultural Awareness) มีนักวิชาการหลายท่าน ทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้อย่างมากมาย โดยมีนักวิชาการต่างประเทศความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม ได้ให้ความหมายของความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมไว้ดังนี้ Lister (1999) ให้ความหมายของความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถอธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อค่านิยมและความเชื่อของบุคคล และ Tomlinson (2001) กล่าวว่าความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้สึกภายในที่ค่อยเป็นค่อยไปของความเท่าเทียมกันของวัฒนธรรม ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นในวัฒนธรรมของตนเองและของผู้อื่น และความสนใจในเชิงบวกในวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่มีความเหมือนและต่างกัน (อ้างใน Tomlinson & Masuhara, 2004) ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับแนวคิดของ Zakaria (2000) ที่ได้ยืมแนวคิดของ Chen and Starosta (1996) โดยกล่าวว่าความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 2 คุณลักษณะ คือความตระหนักรู้ในตนเอง (Self-awareness) และความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม ซึ่งความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมนั้นตั้งอยู่ในกรอบของสมรรถนะทางการสื่อสารในสังคมที่หลากหลาย และเชื่อว่าถ้าบุคคลมีความตระหนักรู้ในตนเองจะส่งผลถึงความประพุดติกับบุคคลอื่นด้วย และถ้ามีการเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับวัฒนธรรมอื่นและเริ่มต้นเข้าใจแผนที่ทางวัฒนธรรม จะทำให้รู้ว่าจะออกแบบอย่างไรในพฤติกรรมที่เราจะพบเจอกับความคาดหวังในสังคมใหม่ อีกทั้ง Jandt (2004) อ้างในพัชราภา เอื้ออมรรณิข (2560) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า ความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมเป็นความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของบุคคลนั้น บุคคลจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับชนบประเพณีของสังคมและระบบสังคมของเจ้าบ้านซึ่งการเข้าใจในความคิดและการแสดงออกของบุคคลอื่นนั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับประสิทธิผลของการสื่อสาร และยังสอดคล้องกับ Masterson (2018) ที่ได้ยืมแนวคิดของ Finkbeiner and Lazar (2015) ได้ให้ความหมายของความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมไว้ว่าเป็น ความสามารถในการเข้าใจตนเอง และสะท้อนผ่านกรอบวัฒนธรรม คุณค่า และมุมมอง และให้การยอมรับผู้อื่นแม้ว่าไม่ได้ให้กรอบแนวคิดแบบเดียวกับตนเอง ผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมสามารถเรียนรู้ที่จะตั้ง

คำถามเกี่ยวกับลักษณะบุคคล และพัฒนาความเข้าใจผ่านการเข้าใจตนเองมากขึ้นและ Burchum (2002) ให้ความหมายความตระหนักทางวัฒนธรรม คือ การพัฒนาจิตสำนึกทางวัฒนธรรม วิธีทางวัฒนธรรม ด้าน ค่านิยม ความเชื่อ ความตระหนักทางวัฒนธรรมนั้นครอบคลุมไปถึงความเข้าใจถึงอิทธิพลต่อวัฒนธรรม ผู้อื่นด้วย โดยผ่านการตรวจสอบทางวัฒนธรรมของตนเองที่ได้รับการตกทอด เริ่มต้นจากความเชื่อ ชาติพันธุ์วรรณา ความลำเอียง และความอคติ

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการไทยหลายท่านที่ให้ความหมายของความตระหนักทางวัฒนธรรมไว้ในหลายแง่มุมโดยสรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์ (2549) ได้ให้ความหมายของความตระหนักทางวัฒนธรรม หมายถึง ความเข้าใจอันละเอียดอ่อน เมื่อสัมผัสพฤติกรรมการใช้ภาษาและการสื่อสารอันถูกกำหนดให้เป็นไปโดยวัฒนธรรมและ ชูตินันท์ จันทรเสนานนท์ (2553) ได้ให้ความหมายของความตระหนักทางวัฒนธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงถึงการรับรู้ ความเข้าใจ การคิดได้ และการแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความมุ่งมั่นและต้องการที่จะแก้ปัญหา เมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมอื่นที่ต่างไปจากวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งกมลชนก ชำนาญ (2557) ได้ให้ความหมายของความตระหนักทางวัฒนธรรมไปในแนวทางเดียวกันคือ ระดับพฤติกรรมของที่แสดงออกถึงการรับรู้ความเข้าใจ ใช้ความคิดพิจารณา ไตร่ตรอง การคิดได้ความมุ่งมั่นและต้องการจะแก้ไขเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมอื่นที่ต่างไป จากวัฒนธรรมของตน ประกอบด้วย ความตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม การยอมรับในความ หลากหลายทางวัฒนธรรม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของความตระหนักทางวัฒนธรรม (Cultural Awareness) ดังนี้ ความตระหนักทางวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย โดยสะท้อนผ่านการเข้าใจตนเอง และการยอมรับผู้อื่นว่ามีความแตกต่างกัน โดยวัฒนธรรมส่งผลต่อความเชื่อ คุณค่า ค่านิยม มุมมอง และพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลภายใต้บริบทของวัฒนธรรม

1.4 องค์ประกอบของความตระหนักทางวัฒนธรรม

การที่ผู้วิจัยจะรับรู้หรือทราบถึงความตระหนักของผู้ให้ข้อมูลจำเป็นต้องทราบถึงองค์ประกอบของความตระหนักทางวัฒนธรรมก่อน เพื่อให้สามารถรวบรวมข้อมูลที่บ่งชี้ถึงความตระหนักทางวัฒนธรรมของผู้ให้ข้อมูลได้ เมื่อผู้วิจัยได้ค้นคว้าถึงองค์ประกอบของความตระหนักทางวัฒนธรรมพบว่ามีนักวิชาการหลายท่านได้ให้องค์ประกอบไว้ดังนี้โดย Tomalin และ Stempleski (1995) ได้กำหนดองค์ประกอบไว้ 3 ประการคือ 1.ตระหนักถึงพฤติกรรมที่เกิดจากวัฒนธรรมของตนเอง 2. ตระหนักถึงพฤติกรรมที่เกิดจากวัฒนธรรมของผู้อื่น และ3. ความสามารถในการอธิบายจุดยืนทางวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งมีนักวิชาการได้ได้นำมาแปลไว้ได้ดังนี้ องค์ประกอบความตระหนักทางวัฒนธรรม 1.ความรู้เรื่องแบบแผนปฏิบัติอันเป็นที่ยึดถือในวัฒนธรรมของตนเอง 2. ความรู้เรื่องแบบแผนปฏิบัติอันเป็นที่ยึดถือในวัฒนธรรมของผู้อื่น และ3. ความสามารถที่จะอธิบายจุดยืนทางวัฒนธรรมของตนเอง อีกทั้ง ชูตินันท์ จันทรเสนานนท์ (2553) ได้นำแนวคิดของสรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์มาวิเคราะห์ต่อและได้ให้องค์ประกอบความตระหนักทางวัฒนธรรม ไว้ดังนี้

1. การมองเห็นความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Cultural Diversity) หมายถึง การรับรู้และยอมรับ ความแตกต่างและความเหมือนของวัฒนธรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1.1) การมองเห็นความเหมือนระหว่างวัฒนธรรมของตนและวัฒนธรรมอื่น 1.2) การมองเห็นความแตกต่างของวัฒนธรรมของตนกับของวัฒนธรรมอื่น 2. ความยืดหยุ่นและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น (Being Flexibility and Recognition of the Value of other Cultures) หมายถึง การยอมรับและปรับเปลี่ยนความคิดของตนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ 2.1) สามารถปรับความคิดของตนให้เป็นไปตามบริบททางวัฒนธรรมได้ 2.2) สามารถรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดของตนเองได้ 2.3) มองเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น ๆ 2.4) พร้อมจะรับค่านิยมใหม่ ๆ ที่ไม่ขัดแย้งกับค่านิยมไทยจนเกินเหตุ 3. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Being Considerate) หมายถึง การรู้จักเห็นอกเห็นใจในความทุกข์ยากของผู้อื่น ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ 3.1) ปลอดภัยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์ 3.2) แสดงความเห็นใจเมื่อเพื่อนมีปัญหา 3.3) ไม่พูดตอกย้ำปมด้อยของผู้อื่น 3.4) ไม่พูดซ้ำเติมเมื่อเพื่อนทำผิด นอกจากนี้ Wisconsin Center for Public Health Education and Training (2016) ได้ให้องค์ประกอบของความตระหนักทางวัฒนธรรมไว้เพียง 2 ประการดังนี้ 1. ตระหนักถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัฒนธรรม 2. การรับรู้ถึงอิทธิพลทางวัฒนธรรมของตนเองต่อค่านิยมความเชื่อและการตัดสินใจ อีกทั้ง Pinheiro M. M., Estima A. and Marques S. (2018) ได้ให้องค์ประกอบความตระหนักทางวัฒนธรรม ไว้ 7 ประการ ดังนี้ 1. เข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและเริ่มรับรู้คุณค่า เชื่อ และเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม 2. การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์ของวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ 3. พัฒนาความรู้สึก และเข้าใจในความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมนั้น โดยมักจะเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และคุณค่า จากการเปิดประสบการณ์และยืดหยุ่นต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ 4. การมีสติและละเว้นอคติที่มีจากประสบการณ์เดิม 5. การรับรู้ถึงความจริงที่ว่าวัฒนธรรมกำหนดทัศนคติที่เรามองโลกและการปฏิบัติตน และความจริงที่ว่าวัฒนธรรมมีความแตกต่างกัน 6. การทำความเข้าใจและรับความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันระหว่างกลุ่มคนที่หลากหลาย 7. เข้าใจ และสร้างความรู้ที่ว่าวัฒนธรรมหล่อหลอมความเชื่อและพฤติกรรมของเรา รวมถึงกมลชนก ชำนาญ (2557) ได้ให้องค์ประกอบความตระหนักทางวัฒนธรรม ไว้ว่า 1. ความตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม หมายถึง การที่สามารถมองเห็น ความแตกต่างและความเหมือนของวัฒนธรรมของตนกับวัฒนธรรมอื่น 2. การยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรม หมายถึง การที่ครูยอมรับและปรับเปลี่ยน ความคิดของตนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมที่ประสบ ประกอบด้วย การปรับแนวคิดของตนตามบริบททาง วัฒนธรรมได้มองเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น ๆ และความพร้อมจะรับค่านิยมใหม่ ๆ ที่ไม่ขัดแย้งกับค่านิยมไทย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าความตระหนักทางวัฒนธรรม (Cultural Awareness) ประกอบด้วย

1. ความรู้เรื่องในวัฒนธรรมของตนเอง
2. ความรู้เรื่องในวัฒนธรรมของผู้อื่น

3. ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม
 - 3.1 ความเหมือนระหว่างกลุ่มวัฒนธรรม
 - 3.2 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัฒนธรรม
4. การยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรม
 - 4.1 ยืดหยุ่นต่อการพัฒนาความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมอื่น (ยอมรับ ปรับเปลี่ยน)
 - 4.2 เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

1.5 ความหมายของชาติพันธุ์นิยม (Ethnocentrism)

ชาติพันธุ์นิยม หรืออัตตนิยมวัฒนธรรม (Ethnocentrism) นั้นเป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่เกิดจากการที่มีคนหลายกลุ่มมาอยู่รวมกันอยู่ในวัฒนธรรมเดียวซึ่งอาจทำให้เกิดการตัดใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการมองผ่านวัฒนธรรมของตน และมักพบเห็นความโน้มเอียงที่จะอธิบายความหมายของวัฒนธรรมของตนเองดีกว่าหรือเหนือกว่าวัฒนธรรมของผู้อื่น โดยใช้ค่านิยมและมาตรฐานที่มีอยู่ในวัฒนธรรมของตนเองเป็นตัวตัดสิน (Baylor, 2019)

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักทางวัฒนธรรม

ชุตินันท์ จันทร์เสนานนท์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ทั้งด้านความตรงและความเที่ยง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียน 3 สังกัดได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใน 4 ภูมิภาคทั่วประเทศ จำนวน 6,149 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมพบว่า แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.50 ถึง 0.20 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97 และแบบวัดมีความตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง มีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 17.37, ที่องศาอิสระ 15, $p = 0.30$, GFI = 1.00, AGFI = 1 และ RMSEA = 0.0052

กมลชนก ชำนาญ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดและการวิเคราะห์ระดับความสามารถทางวัฒนธรรมของครู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความสามารถทางวัฒนธรรมของครู 2) ศึกษาระดับความสามารถทางวัฒนธรรมของครู ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 6 จำนวน 395 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความสามารถทางวัฒนธรรมชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) มีเนื้อหาที่ครอบคลุมองค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรม 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ทางวัฒนธรรมมีข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ 2) ทักษะทางวัฒนธรรมมีข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ 3) ความตระหนักทางวัฒนธรรมมีข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ และ 4)

ความสามารถในการสื่อสารมีจำนวนข้อคำถามจำนวน 11 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และความตรงเชิงโครงสร้าง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความสามารถทางวัฒนธรรม จำนวนข้อคำถาม 50 ข้อ ที่พัฒนาจากการศึกษาเอกสารและการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า มีความตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC 0.60 - 1.00 ความเที่ยงรายด้านเท่ากับ 0.74 - 0.88 และค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 มีความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความสามารถทางวัฒนธรรม (ค่าไคสแควร์ = 7.23, $p = 0.12$, องศาอิสระ = 4, GFI = 0.99, AGFI = 0.98, RMR = 0.01)(2) ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถทางวัฒนธรรมของครูอยู่ในระดับสูง

ธีรศักดิ์ สุขสันติกมล (2561) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมด้วยวิธีการเชิงชาติพันธุ์วรรณาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะข้ามวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมด้วยวิธีการเชิงชาติพันธุ์วรรณาที่เสริมสร้างสมรรถนะข้ามวัฒนธรรม 2) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมด้วยวิธีการเชิงชาติพันธุ์วรรณาที่เสริมสร้างสมรรถนะข้ามวัฒนธรรม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมด้วยวิธีการเชิงชาติพันธุ์วรรณาที่เสริมสร้างสมรรถนะข้ามวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาชาติพันธุ์วิทยาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 จำนวน 25 คน โดยผลการวิจัยพบว่าการสังเคราะห์ข้อมูลจากหลักสูตร พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมด้วยวิธีการเชิงชาติพันธุ์วรรณาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะข้ามวัฒนธรรมได้องค์ประกอบจำนวน 4 องค์ประกอบ ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมด้วยวิธีการเชิงชาติพันธุ์วรรณาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะข้ามวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1) สมรรถนะข้ามวัฒนธรรมด้านความรู้ของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) สมรรถนะข้ามวัฒนธรรมด้านทักษะของนักศึกษา ก่อนและระหว่างเรียน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย ปานกลาง และมากตามลำดับ และ 3) สมรรถนะข้ามวัฒนธรรมด้านเจตคติของนักศึกษาอยู่ในระดับ มาก และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้คือ ชุมชนชาติพันธุ์ที่ใช้ในการศึกษามีความเหมาะสม ได้รับประโยชน์จากการจัดการเรียนรู้โดยสามารถนำองค์ความรู้ในชั้นเรียนสู่การปฏิบัติจริงได้และประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตนกับบุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรมได้

Mary Masterson (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการค้นพบตนเองผ่านประสบการณ์เรื่องราวชีวิตในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ความตระหนักรู้ตนเองของนักเรียนโดยการแลกเปลี่ยนเรื่องราวชีวิตร่วมกันโดยข้ามผ่านวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนชาวไอริชที่เรียนภาษาเยอรมัน และนักเรียนชาวเยอรมันที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยผ่านวิธีการ ABCs ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันผ่านการเขียนเรื่องราวชีวิตวัฒนธรรมของตนเอง และผลการวิจัยพบว่านักเรียนเข้าใจบทบาทของวัฒนธรรม และตัวตนของพวกเขาเองโดยผ่านการรับรู้วัฒนธรรมผ่านการค้นพบตัวเอง

Zahra Ghorbani Shemshadsara (2011) ศึกษาการพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรมในการสอนภาษาต่างประเทศ โดยศึกษาเกี่ยวกับความตระหนักทางวัฒนธรรมที่กลายเป็นจุดสนใจที่สำคัญของการศึกษาภาษาสมัยใหม่ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สะท้อนให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ความตระหนักถึงความแยกไม่ออกของภาษาและวัฒนธรรม และความจำเป็นในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับวัฒนธรรมต่างๆ ของการสื่อสาร โดยบทความนี้เสนอเกี่ยวกับการศึกษาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการมีอยู่และสถานะของความเข้าใจทางวัฒนธรรมในการสอนภาษาต่างประเทศและตั้งสมมติฐานพื้นฐานและอิทธิพลของการรับรู้วัฒนธรรมในการสอนภาษาและการเรียนรู้การวิเคราะห์ในเชิงวิพากษ์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการหนึ่งที่เราใช้สำหรับการรับสาร ความรู้หรือสิ่งที่เรานั้นเกิดความรู้สึกสนใจและต้องการเรียนรู้ โดยการรับสารผ่านการอ่านนั้นคือการใช้สายตาเพื่อสัมผัสถึงตัวอักษรและแปลความจากผู้เขียนสู่ตัวเราเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้น มาคิดวิเคราะห์ต่อเพื่อนำสิ่งที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อไป ตามที่ราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554 ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้(๑) ก. ว่าตามตัวหนังสือ, ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่า อ่านออกเสียง, ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ (ไทยเดิม) (๒) ก. สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ (ไทยเดิม) (๓) ก. ตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง (ไทยเดิม) และ(๔) ก. คิด, นับ. (ไทยเดิม) และกรมวิชาการ (2542)อ้างในไกรสร ประดับเพชร(2561) ได้ให้ความหมายของคำว่า การอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรและสัญลักษณ์ รวมถึงค้นคว้าความหมาย ความเข้าใจแล้วแปลความหมายที่ได้รับรู้นั้นเป็นความคิดซึ่งต้องอาศัยความรู้เดิมรวมถึงจินตนาการของผู้อ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากที่สุด และไกรสร ประดับเพชร (2561)ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองที่สามารถรับรู้และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมาย ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่าน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ รวมถึงบรัสกร คงเปี่ยม (2561) กล่าวถึงการอ่าน คือ กระบวนการแปลความจากตัวอักษร สัญลักษณ์คำ กลุ่มคำหรือวลี และประโยคออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปลความในการสื่อสาร การตีความการจับใจความสำคัญ และการสรุปความเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถสรุปเรื่องราวที่อ่านได้ซึ่งมีทั้งอ่านในใจและอ่านออกเสียง

กล่าวได้ว่าการอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมอง ที่ผู้อ่านรับรู้โดยผ่านการแปลความ ตัวอักษร สัญลักษณ์ คำ กลุ่มคำหรือวลี ซึ่งต้องใช้ประสบการณ์เดิมและจินตนาการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และนำความหมายที่ได้ไปใช้ประโยชน์

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านนับเป็นกระบวนการเริ่มต้นที่ผู้คนนำไปใช้เพื่อค้นหาหาความรู้ สร้างความเข้าใจเพื่อพัฒนาตนเองและการนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิต การศึกษาหรือประกอบอาชีพซึ่งมีหน่วยงานและนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ซึ่งมีความสอดคล้องกัน ได้แก่ กรมวิชาการ (2546) อ่างในไกรสร ประดับเพชร(2561) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่มีความจำเป็นต้องมุ่งเน้นในการฝึกฝนให้ผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนาการวิเคราะห์ตีความ และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งตรงกับ บันลือ พฤษะวัน (2534 : 28) อวีวรรณ คูหาภินันท์(2542 : 3) และวรรณิ โสมประยูร (2542 : 121) อ่างในไกรสร ประดับเพชร(2561) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ อีกทั้งมัลลิกา ภักดีณรงค์ (2531) อ่างใน บริสกร คงเปี่ยม (2561) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ 3 ประการดังนี้ 1. การอ่านก่อให้เกิดการพัฒนาความคิด 2. การอ่านก่อให้เกิดความรู้ที่กว้างขวางก้าวหน้า 3. การอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

ด้วยเหตุดังกล่าว การอ่านจึงมีความสำคัญที่มีความจำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดความคิดที่กว้างขวางก้าวหน้า พัฒนาการคิดวิเคราะห์ เกิดความเพลิดเพลินอีกทั้งเพิ่มพูนประสบการณ์เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน เพื่อให้สามารถนำไปต่อยอดและใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

บริสกร คงเปี่ยม (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 งานวิจัยมีการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์กำหนด 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ไกรสร ประดับเพชร (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ผลการวิจัย พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการอ่านแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีทักษะการอ่าน หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนพรรณนา

3.1 ความหมายของการเขียนพรรณนา

การเขียนพรรณนาเป็นรูปแบบหนึ่งของการเขียนโดยราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554 ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า ก. ชัดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข, ชัดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ, วาด, แต่งหนังสือ โดยหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทยวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ให้ความหมายของการเขียนพรรณนาไว้ดังนี้ การเขียนพรรณนานั้นเป็นรูปแบบการเขียนหนึ่งโดยเป็นการเขียนเรียบเรียงถ้อยคำทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเพื่อให้รายละเอียดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าบุคคลสัตว์พืชวัตถุสถานที่หรือเหตุการณ์โดยเน้นให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านนึกเป็นภาพที่เด่นชัดและเกิดอารมณ์ความรู้สึกตามที่ผู้ส่งสารมุ่งหมายซึ่งมีความสอดคล้องกับพงษ์พิชญ์ นิรุตตินานนท์ (2559) ที่ให้ความหมายของการเขียนพรรณนาว่า หมายถึง การให้รายละเอียดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล สัตว์ วัตถุ สถานที่หรือเหตุการณ์ช่วงใดช่วงหนึ่งด้วยถ้อยคำพรรณนาที่ไพเราะเหมาะสม ก่อให้เกิดจินตนาการ เห็นความเคลื่อนไหว จำนวน สี ขนาดและได้ยินเสียงตามที่ผู้ส่งสารประสงค์โดยการเขียนพรรณนานั้นเป็นศิลปะการเขียนที่ผู้เขียนจะใช้วิธีการเลือกสรรคำถ้อยคำเพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการไปกับเนื้อเรื่อง สามารถทำได้หลายวิธีโดยเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือผสมผสาน ดังนี้ 1.) การใช้คำไพเราะเหมาะสมทั้งเสียงและความหมาย 2.) การแฝงความ คือ ผู้เขียนจะไม่สื่อเนื้อความตรง ๆ ผู้อ่านต้องตีความเอง 3.) การใช้สำนวน คือ กลวิธีการเขียนพรรณนาอีกประเภทหนึ่ง ที่จะทำให้อ่านเกิดจินตนาการ และเข้าใจเนื้อหา และ 4.) การเน้นข้อความโดยใช้คำซ้ำ คำซ้อน คือ กลวิธีการเขียนพรรณนาที่ช่วยเน้นย้ำอารมณ์ ความรู้สึกของผู้อ่านให้เกิดจินตนาการให้เด่นชัดขึ้น

สรุปได้ว่า การเขียนพรรณนา หมายถึง รูปแบบการเขียนหนึ่งเพื่อให้รายละเอียดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะเป็น บุคคล สัตว์ สิ่งของ สถานที่หรือเหตุการณ์โดยเน้นให้อ่านสามารถนึกภาพที่ต้องการสื่อได้อย่างเด่นชัดและเกิดอารมณ์รวมถึงจินตนาการไปกับสารที่ต้องการสื่อ

3.2 การสะท้อนคิดด้วยการเขียน

การสะท้อนคิดโดยการเขียน การเขียนสะท้อนคิดเป็นเรื่องส่วนบุคคลมากกว่าการเขียนวิชาการอื่น ๆ และการเขียนสะท้อนคิด เป็นการบันทึกประสบการณ์ส่วนตัวซึ่งการเขียนมีเหตุผลและวัตถุประสงค์หลายประการที่แตกต่างกันอาจเพื่อต้องการบันทึกภาพเหตุการณ์สำรวจความรู้สึก หรือทำความเข้าใจกับสิ่งที่รับรู้เป็นได้ทั้งการแสดงออกของตนเอง หรือเป็นรูปแบบหนึ่งของการบำบัด หรืออาจเป็นทุกวัตถุประสงค์รวมกัน นอกจากนี้การเขียนสะท้อนคิดเป็นการสะท้อนประสบการณ์และความคิดเห็น ต่อเหตุการณ์หรือข้อมูลที่ได้พบเป็นการแสดงความคิดและความรู้สึกเพื่อการเรียนรู้และได้รับ ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นวิธีที่จะทำให้เกิดความชัดเจน และเข้าใจในสิ่งที่กำลังเรียนรู้ นอกจากนี้การเขียนสะท้อนคิดยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการเขียน และเป็นการสร้างความรู้จากสิ่งที่ได้เรียนรู้บางครั้งเขียนเพื่อตนเองเป็นหลัก หรือเขียนเพื่อผู้อื่น ทุกคนมีการสะท้อนคิดในทุกวันแต่บางครั้งไม่ได้คิดอย่างลึกซึ้งเหมือนการเขียนสะท้อนคิด (Bound, 2001, p. 1; Hampton, n.d.; McClure, P., n.d., p. 7 อ้างในกมลวรรณ บัณฑิตสาธิตสรณ์, 2561) การสะท้อนคิดโดยการเขียนสามารถทำได้หลายวิธีเช่น การเขียนบันทึก (Journal Writing) หรือการเขียนไดอารี่ เพื่อบรรยาย/อธิบายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยจะบรรยายเฉพาะ จุดสำคัญของสถานการณ์ที่ต้องการสะท้อนคิด (กรรณิกา วิชัยเนตร, 2557) การเขียนสะท้อนคิดเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการรายงานความคิด ความรู้สึกและความคิดเห็นไม่เพียงแต่บรรยายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงเท่านั้น โดยเฉพาะการรายงานความรู้สึกส่วนตัวหลังจากเหตุการณ์ที่รับ ซึ่งช่วยในการสร้างและปรับปรุงประสบการณ์ได้ ความสำคัญของการใช้บันทึกสะท้อนคิดเพื่อบันทึกประสบการณ์ที่ดีและประสบการณ์ที่ไม่ดีจะส่งผลให้เกิดมุมมองที่มีความสมดุลของสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นส่วนสำคัญของการบันทึกสะท้อนคิด การเขียนบันทึกสามารถช่วยจดจำสิ่งสำคัญได้จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการมองย้อนกลับไปและ จดจำสิ่งนั้นได้ การเขียนสะท้อนคิดไม่ใช่เพียงการบันทึกเหตุการณ์ที่ได้เรียนรู้เท่านั้น แต่เป็นการสะท้อนผลกระทบของเหตุการณ์ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมและการเรียนรู้ในอนาคตของผู้สะท้อนคิดด้วย (McClure, P., n.d., p. 7; Williams & Wessel, 2004, pp. 17-18 อ้างในกมลวรรณ บัณฑิตสาธิตสรณ์, 2561) การเขียนทำให้เรียนรู้โดยการคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กิจกรรมที่กระทำ และประสบการณ์การกระทำ และการคิดไตร่ตรองร่วมกันก่อให้เกิดความรู้ใหม่ซึ่งสิ่งที่แยกจากกันได้ยากเพราะเป็นกระบวนการที่เกิดร่วมและเกิดคู่ขนานกัน (Burn, et al., 2000 อ้างถึงใน กมลวรรณ บัณฑิตสาธิตสรณ์, 2561)

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนพรรณนา

กมลวรรณ บัณฑิตสาธิตสรณ์ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสะท้อนคิดของนักศึกษาสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาการสะท้อนคิดของนักศึกษาในระหว่างการทำงาน โดยวิธีการเขียนสะท้อนคิดและการจับคู่สนทนา และการอภิปรายกลุ่ม โดยใช้แนวคิด 6 ขั้นตอนของ Gibbs ในการศึกษาระดับการสะท้อนคิดของนักศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การสะท้อนคิดทั้ง

3 วิธีสามารถช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาสะท้อนคิดเกี่ยวกับสะท้อนคิดอย่างเป็นระบบกับประสบการณ์การปฏิบัติงานสหกิจศึกษา วิธีการเขียนสะท้อนคิดเป็นวิธีการสะท้อนคิดที่นักศึกษาทำได้ยากกว่าวิธีการอื่นแต่สามารถทำให้นักศึกษาสะท้อนคิดอย่างเป็นระบบและครบทุกขั้นตอน และยังช่วยให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถในการสะท้อนคิด

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning)

4.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning)

ความเฉพาะตัวของศิลปะช่วยให้ผู้เรียนที่ใช้ศิลปะในการเสนอประสบการณ์ ความคิด จิตวิญญาณ เช่นเดียวกับการแสดงออกส่วนบุคคล เป็นการส่งเสริมความเป็นบุคคลและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ (Csikszentmihalyi, 1996; Dewey, 1934;1938; Gradle, 2009; Uptis and Smithrim, 2003) ชิ้นงานทางศิลปะสามารถนำมาใช้เพื่อมาเป็นตัวช่วยในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ การสืบเสาะ การคิดสร้างสรรค์ และการสะท้อนคิด (Leonard Bernstein Center, 1992) และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐานหมายถึงการนำศิลปะเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา คือ จัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการทำศิลปะหรือการใช้ศิลปะในการถ่ายทอดความรู้ในรายวิชาที่ไม่ใช่ศิลปะ (Patterson, A. & et. al., 2010) และมีนักวิชาการได้กล่าวสอดคล้องกันว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางการศึกษาที่กว้างและหลากหลาย สำหรับนักการจัดการทางการศึกษาโดยใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือ เป็นวิธีการสอนที่จะนำไปสู่การเรียนรู้และการพัฒนาความเป็นตัวเองของแต่ละองค์การเป็น การเชื่อมต่อองค์การในการจัดการเรียนรู้และการพัฒนา (Nissley, 2010) นอกจากนี้การเรียนการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐานเป็นการเปลี่ยนการรับรู้จินตนาการของสมองซีกขวากับการใช้ตรรกะของสมองซีกซ้าย และการวิเคราะห์ เป็นการเพิ่มความสามารถในการความคิดก้าวหน้าและข้อมูลเชิงลึกซึ่งศิลปะจะช่วยให้ผู้คนได้รับข้อมูลเชิงลึกแบบใหม่ (Naiman, 2015) นอกจากนี้ Artful Thinking (Project Zero) ที่พัฒนาโดย Harvard Graduate School of Education ได้กล่าวว่า การใช้ศิลปะเป็นฐาน คือ การพัฒนาให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการเชื่อมโยงความคิด เพื่อส่งเสริมให้เกิดการคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ในรายวิชาศิลปะและกลุ่มรายวิชาอื่น ๆ โดยในไทยเองได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน คือ การจัดการเรียนการสอนที่มีการนำศิลปะหรือผลงานทางศิลปะมาเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการสร้างจินตนาการของนักศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากวิชาศิลปะที่ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นกลยุทธ์ในการสร้างจินตนาการสำหรับผู้เรียน ทั้งนี้ยังเป็นพื้นฐานทักษะที่สำคัญในการพัฒนาความเป็นผู้นำองค์กร ผู้นำทางการศึกษาอีกด้วย (อติยศ สรรคบุรานุรักษ์, 2559)

ดังนั้นจัดการเรียนการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน หมายถึง การนำกระบวนการทางศิลปะมาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนการเข้าใจตนเองและผู้อื่น โดยผ่านกิจกรรมทางศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ

4.2 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning)

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐานเพิ่มความนับถือตนเองและความเต็มใจที่จะลองสิ่งใหม่ ช่วยส่งเสริม ปรับปรุงการเรียนรู้ของนักศึกษา ทศนคติของพวกเขาที่มีต่อโรงเรียนและต่อตัวเอง นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้มีความเต็มใจที่จะลองสิ่งใหม่ (Ritter and Strong, 1999, 2002) นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะการคิด ซึ่งหมายรวมถึงความสามารถด้านความเข้าใจ การตีความ และการคิดแก้ปัญหาช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาลงลึกยิ่งขึ้นและสามารถคิดขั้นสูงทักษะดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนที่ยอมรับความคมชัดและการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่แตกต่างของโลกรอบตัวเขาและจึงจะเข้าใจความซับซ้อนของมัน (Psilos and Snyder, 2002, 2014) และยังมีข้อเสนอแนะว่าศิลปะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความขยันหมั่นเพียร ความคิดสร้างสรรค์ การตั้งเป้าหมาย และการควบคุมตนเองที่มีความสามารถในการถ่ายโอนความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง (Winner, Hetland, Veneema and Sheridan and Baum, Owen and Oreck, 2007, 1997)

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน นั้นเป็นการเพิ่มความนับถือตนเองและความเต็มใจที่จะลองสิ่งใหม่รวมถึงความสามารถด้านความเข้าใจ การตีความ และการคิด เปรียบเทียบองค์ประกอบที่แตกต่างของโลกรอบตัวเขาและทำความเข้าใจความซับซ้อนของมัน รวมถึงความสามารถในการถ่ายโอนความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

4.3 ศิลปะกับการศึกษาวัฒนธรรม

เนื่องจากวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่รอบตัวของเรา จึงทำให้การสังเกตเห็นถึงวัฒนธรรมนั้นไม่สามารถมุ่งเน้นไปในทิศทางเดียวได้ เพื่อเป็นการขยายขอบเขตของการศึกษาในเรื่องวัฒนธรรมนั้น การใช้ศิลปะมาใช้เพื่อศึกษาวัฒนธรรม หรือนำไปใช้สอนถึงเรื่องต่างวัฒนธรรมนั้น พบว่า นักวิชาการหลายท่านได้นำศิลปะ หรือการปฏิบัติทางศิลปะไปใช้ประกอบอยู่หลายท่าน โดย Bequette & Hrenko (2014) ได้กล่าวว่า การนำศิลปะมาผสมผสานเป็นหนทางหนึ่ง ที่เพิ่มการรับรู้ทางวัฒนธรรมได้ และเป็นสิ่งหนึ่งที่สนับสนุนผู้เรียน เนื่องด้วยการศึกษาศิลปะร่วมกับวัฒนธรรมสามารถแสดงถึงการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และการตอบสนองต่อวัฒนธรรม รวมถึง Gardner (2000) กล่าวว่า นักเรียนมีความชอบในการเรียนรู้หลากหลายและ แตกต่างกันออกไป ผู้สอนย่อมทราบว่ามีภูมิหลัง ประสบการณ์ และจุดแข็งที่ไม่เหมือนกัน การผสมผสานศิลปะเข้ากับห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสำรวจเนื้อหาได้หลากหลายวิธีและหลากหลายรูปแบบนั้นจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นในอีกหนทางหนึ่ง ซึ่งการตระหนักรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และความรู้สึกในตนเองนั้นสามารถเพิ่มขึ้นได้ หลังจากนำศิลปะมาใช้ในการศึกษา (Graham, 2009) นอกจากนี้ Sajid (2014) ยังกล่าวว่า ศิลปะเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ การเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปะเป็นการแสดงออกถึงตนเอง และทำให้สามารถข้ามผ่านกำแพงของภาษา และคำที่ไม่สามารถอธิบายออกมาได้ ซึ่งจะสามารถใช้ศิลปะเพื่อแสดงถึงสิ่งที่เราต้องการที่จะสื่อได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Eisner (2005)

กล่าวว่า ศิลปะทำให้พวกเขามีโอกาสที่จะคิด และเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ โดยอาจเกิดจากการใช้ภาษาในรูปแบบอื่นไม่สามารถสะท้อนถึงสิ่งที่ต้องการที่จะให้ความหมายได้ ซึ่งศิลปะจะมาเสริมในเรื่องดังกล่าว ซึ่ง Bequette & Hrenko (2014) ได้อธิบายถึงการนำศิลปะมาใช้เพื่อสะท้อน ไว้ดังนี้ แม้ว่าจะมีหลายวิธีการเพื่อให้ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ แต่ถ้าพวกเขาสามารถเริ่มต้นการทำได้นักเรียนจะมีโอกาสได้คิดอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับเรื่องของพวกเขาเอง และเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้น พวกเขาจะมีโอกาสเขียนอธิบายการทำงานศิลปะ และเพิ่มโอกาสให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสังคมรอบตัวของพวกเขา เพราะการสะท้อนถึงตัวตนของตนเองนั้น เป็นการอ้างถึง ครอบครัว สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งการแบ่งปันหรือการสะท้อนนั้นจะสามารถสื่อถึงความเป็นตัวตนของตนเองของผู้สร้างผลงาน รวมถึงผลที่ได้จากการทำผลงานทางศิลปะสามารถแสดงถึงอารมณ์ในการอภิปรายอย่างมากมาย และครอบคลุม นอกจากนี้ Parsons (2004) กล่าวว่า การผสมผสานศิลปะช่วยเชื่อมต่อการเรียนรู้ทางวิชาการกับส่วนบุคคลของนักเรียน ประสบการณ์และปัญหาในชีวิตจริง รวมถึง Ryan and Healy (2008) กล่าวว่า ศิลปะคือการแสดงถึงตัวตนผ่านการตระหนัก และสะท้อนถึงความเชื่อ ความรู้ และการให้คุณค่าในการสร้างชิ้นงานทางศิลปะของบุคคลนั้น นอกจากนี้ Chappell & Faltis (2013) พบว่า ผู้เรียนสามารถแสดงความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ความชอบด้านสุนทรียะ การแสดงออกถึงตัวตน คุณค่าทางวัฒนธรรม และการแปลงเชิงเปรียบเทียบที่เกี่ยวข้องกับชีวิตขณะสร้างผลงานศิลปะ อีกทั้ง Rabkin & Redmond (2006) ยังกล่าวอีกว่าการตั้งคำถามร่วมกับศิลปะจะพัฒนาสภาพแวดล้อมในห้องเรียนแบบพลวัต ซึ่งทั้งนักเรียนและครูต่างตื่นตัวและมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ และศิลปะแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ และนำเสนอออกมาได้อย่างมีมิติ Reif & Grant (2010) ยังกล่าวอีกว่า การนำศิลปะมาร่วมในการสะท้อนนั้นไม่ใช่ของฟุ่มเฟือย แต่เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Goldberg (2006) ที่กล่าวว่า ศิลปะเป็นทั้งวิธีการของการสื่อสารที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง และเป็นวิธีที่ผู้คนพัฒนาความรู้สึกของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ส่วนบุคคล นอกจากนี้ Purnell, et al., (2007) ได้อธิบายถึง การนำศิลปะ เช่น การใช้การเล่าเรื่อง การแสดง การวาดภาพ การแกะสลัก ดนตรี และการวาดภาพ มาใช้ว่า เป็นวิธีการสำหรับการสำรวจแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ชีวิตส่วนตัว และอารมณ์ สำหรับการแสดงออกเหล่านี้ กับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงออก จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาไปเป็นผู้ที่ภาคภูมิใจในภูมิหลัง ภาษา ครอบครัว ประเพณี และประสบการณ์ของตนเอง อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ดีขึ้น รวมถึง Pauly, Kingsley and Baker (2019) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางศิลปะโดยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบุคลิกของกันและกัน และยังคงกล่าวอีกว่า การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมนั้น ศิลปะจะเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงออกผ่านรูปแบบต่าง ๆ มากมาย เนื่องจากการทำงานศิลปะกลายเป็นวิธีสร้างชุมชนในห้องเรียน และความมั่นใจของนักเรียน จึงเป็นเหตุผลในการใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาในบริบทที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การสร้างงานศิลปะจะเป็นเครื่องมือที่จะแสดง และสร้างความหมายร่วมกันของการค้นหาตนเอง และการสร้างเอกลักษณ์ นอกจากนี้ การทำศิลปะเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสร้างปัจเจกบุคคล การเล่าเรื่องตามชุมชน และสังคม

กล่าวว่า ศิลปะทำให้พวกเขามีโอกาสที่จะคิด และเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ โดยอาจเกิดจากการใช้ภาษาในรูปแบบอื่นไม่สามารถสะท้อนถึงสิ่งที่ต้องการที่จะให้ความหมายได้ ซึ่งศิลปะจะมาเสริมในเรื่องดังกล่าว ซึ่ง Bequette & Hrenko (2014) ได้อธิบายถึงการนำศิลปะมาใช้เพื่อสะท้อน ไว้ดังนี้ แม้ว่าจะมีหลายวิธีการเพื่อให้ นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ แต่ถ้าพวกเขาสามารถเริ่มต้นการทำได้ นักเรียนจะมีโอกาสได้คิดอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับเรื่องของพวกเขาเอง และเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้น พวกเขาจะมีโอกาสเขียนอธิบายการทำชิ้นงานศิลปะ และเพิ่มโอกาสให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสังคมรอบตัวของพวกเขา เพราะการสะท้อนถึงตัวตนของตนเองนั้น เป็นการอ้างถึง ครอบครัว สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งการแบ่งปันหรือการสะท้อนนั้นจะสามารถสื่อถึงความเป็นตัวตนของตนเองของผู้สร้างผลงาน รวมถึงผลที่ได้จากการทำผลงานทางศิลปะสามารถแสดงถึงอารมณ์ในการอภิปรายอย่างมากมาย และครอบคลุม นอกจากนี้ Parsons (2004) กล่าวว่า การผสมผสานศิลปะช่วยเชื่อมต่อการเรียนรู้ทางวิชาการกับส่วนบุคคลของนักเรียน ประสบการณ์และปัญหาในชีวิตจริง รวมถึง Ryan and Healy (2008) กล่าวว่า ศิลปะคือการแสดงถึงตัวตนผ่านการตระหนัก และสะท้อนถึงความเชื่อ ความรู้ และการให้คุณค่าในการสร้างชิ้นงานทางศิลปะของบุคคลนั้น นอกจากนี้ Chappell & Faltis (2013) พบว่า ผู้เรียนสามารถแสดงความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ความชอบด้านสุนทรียะ การแสดงออกถึงตัวตน คุณค่าทางวัฒนธรรม และการแปลงเชิงเปรียบเทียบที่เกี่ยวข้องกับชีวิตขณะสร้างผลงานศิลปะ อีกทั้ง Rabkin & Redmond (2006) ยังกล่าวอีกว่าการตั้งคำถามร่วมกับศิลปะจะพัฒนาสภาพแวดล้อมในห้องเรียนแบบพลวัต ซึ่งทั้งนักเรียนและครูต่างตื่นตัวและมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ และศิลปะแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ และนำเสนอออกมาได้อย่างมีมิติ Reif & Grant (2010) ยังกล่าวอีกว่า การนำศิลปะมาร่วมในการสะท้อนนั้นไม่ใช่ของฟุ่มเฟือย แต่เป็นสิ่งที่ไม่ขาดไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Goldberg (2006) ที่กล่าวว่า ศิลปะเป็นทั้งวิธีการของการสื่อสารที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง และเป็นวิธีที่ผู้คนพัฒนาความรู้สึกของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ส่วนบุคคล นอกจากนี้ Purnell, et al., (2007) ได้อธิบายถึง การนำศิลปะ เช่น การใช้การเล่าเรื่อง การแสดง การวาดภาพ การแกะสลัก ดนตรี และการวาดภาพ มาใช้ว่า เป็นวิธีการสำหรับการสำรวจแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ชีวิตส่วนตัว และอารมณ์ สำหรับการแสดงออกเหล่านี้ กับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงออก จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาไปเป็นผู้ที่ภาคภูมิใจในภูมิหลัง ภาษา ครอบครัว ประเพณี และประสบการณ์ของตนเอง อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ดีขึ้น รวมถึง Pauly, Kingsley and Baker (2019) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางศิลปะโดยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบุคลิกของกันและกัน และยังกล่าวอีกว่า การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมนั้น ศิลปะจะเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงออกผ่านรูปแบบต่าง ๆ มากมาย เนื่องจากการทำงานศิลปะกลายเป็นวิธีสร้างชุมชนในห้องเรียน และความมั่นใจของนักเรียน จึงเป็นเหตุผลในการใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาในบริบทที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การสร้างงานศิลปะจะเป็นเครื่องมือที่จะแสดง และสร้างความหมายร่วมกันของการค้นหาตนเอง และการสร้างเอกลักษณ์ นอกจากนี้ การทำศิลปะเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสร้างปัจเจกบุคคล การเล่าเรื่องตามชุมชน และสังคม

ซึ่งการที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการสร้าง และเป็นเจ้าของการเรียนรู้ตนเองด้วยตัวของตัวเองนั้น จะเป็นการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการแทนที่จะใช้เนื้อหาแบบเดิม ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และยังเกิดการสร้างงานศิลปะที่มีความหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การใช้พลังของศิลปะเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมต่อการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบจะสามารถคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม รวมถึงเข้าใจถึงความเป็นไปได้ในการเข้าถึงในสิ่งที่แตกต่างและหลากหลายผ่านศิลปะ นอกจากนี้ Camilleri & Jackson (2005) ยังได้กล่าวถึง ศิลปะเป็นสิ่งที่ช่วยเรื่องพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ อีกทั้ง ศิลปะเป็นสิ่งที่พัฒนาทักษะความเป็นผู้นำและความนับถือตนเอง

สรุปได้ว่า การนำศิลปะมาใช้สำหรับการศึกษาวัยเด็มนั้น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมกัน เนื่องจากการนำศิลปะมาร่วมจะทำให้เกิดการส่งเสริมการรับรู้ทางวัฒนธรรม และเป็นการสำรวจถึงตนเองได้หลากหลายวิธี นอกจากนี้ ศิลปะจะช่วยอธิบายถึงสิ่งที่ไม่สามารถสะท้อนผ่านภาษาในรูปแบบอื่น รวมถึงการข้ามกำแพงของภาษาได้อีกด้วย ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสในการแสดงออก นอกจากนี้ การทำชิ้นงานทางศิลปะจะทำให้ นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเอง และยังส่งผลให้เป็นผู้ที่มีความภูมิใจ และนับถือในวัฒนธรรมของตนเอง

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Arts-Based Learning)

อดิยศ สรรคบุรานุรักษ์ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมงานสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาคุณภาพของการพัฒนา รูปแบบการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน 2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน 3) ขยายผลรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นแบบคู่ขนาน โดยผลการวิจัยพบว่าการขยายผลแบบคู่ขนานทั้ง 3 รายวิชา พบว่าหลังเรียนตามรูปแบบฯ นักศึกษามีการสร้างสรรคชิ้นงานในระดับดีและมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบฯอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิรักษ์ จิตรกร (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบศิลปะเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเสนอเป็นบทความเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบศิลปะเป็นฐาน โดยให้ความเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบศิลปะเป็นฐานนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางการเรียนมากยิ่งขึ้นซึ่งสามารถส่งเสริมภาวะความเป็นผู้นำของผู้เรียนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนและการพัฒนาทางด้านความคิดเพิ่มศักยภาพในการปรับตัวทางอารมณ์ความฉลาดทางจิตวิญญาณและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียน ซึ่งความตระหนักดังกล่าว จะถูกศึกษาภายหลังจากที่นักเรียนได้อ่านบทความภาษาอังกฤษทั้ง 5 เรื่องเรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความตระหนักทางวัฒนธรรมในแง่มุมต่าง ๆ ได้แก่ บุคลิกภาพ อาหาร บุคคลที่มีชื่อเสียง ธรรมชาติ/ภูมิศาสตร์ และประเพณีวัฒนธรรม และนักเรียน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลจะสะท้อนถึงความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการเขียนพรรณนาและชิ้นงานทางศิลปะ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับความตระหนักทางวัฒนธรรม (Cultural awareness) ของ Tomalin & Stempleski (1995) รวมถึงองค์ประกอบของความตระหนักทางวัฒนธรรม อันประกอบไปด้วย คือ 1.ตระหนักถึงพฤติกรรมที่เกิดจากวัฒนธรรมของตนเอง 2. ตระหนักถึงพฤติกรรมที่เกิดจากวัฒนธรรมของผู้อื่น และ 3. ความสามารถในการอธิบายจุดยืนทางวัฒนธรรมของตนเอง (Tomalin & Stempleski, 1995) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจ และเป็นแนวทางในการตีความข้อมูลเรื่องความตระหนักทางวัฒนธรรมที่สะท้อนจากผู้ให้ข้อมูล อีกทั้ง เมื่อพิจารณาตามกระบวนทัศน์การวิจัย (research paradigm) จะพบว่า ภาววิทยา (ontology) ของความตระหนักทางวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับตัวของปัจเจกบุคคลเองและเป็นสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลสามารถให้ความหมายที่หลากหลายหรือแตกต่างกันได้ ดังนั้น ญาณวิทยา (epistemology) ซึ่งในที่นี้คือ การจะเข้าถึงแหล่งของความตระหนักทางวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับภาววิทยาดังกล่าว จึงต้องพิจารณาร่วมกับวิธีการที่ใช้ในการเก็บหลักฐานหรือข้อมูล นั่นก็คือระเบียบวิธีวิจัย (methodology) เชิงคุณภาพ ซึ่งเปิดโอกาสให้ปัจเจกบุคคลได้สะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมตามมุมมองของตนได้อย่างเปิดกว้าง ประกอบกับ วิธีการที่จะสอดคล้องไปกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การเก็บรวบรวมหลักฐานของการสะท้อนที่หลากหลายและสอดคล้องกับความตระหนักทางวัฒนธรรม อันได้แก่ การเขียนพรรณนา (Masterson, 2018) ชิ้นงานทางศิลปะ (Bequette & Hrenko, 2011) และการอภิปรายกลุ่ม นอกจากนี้ พื้นที่ในการวิจัยและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีความเฉพาะในเชิงบริบท ผู้วิจัยซึ่งอยู่ในฐานะครูผู้สอนและเป็นคนใน (emic) จึงเอื้อให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความไว้วางใจ (trust) ในการให้ข้อมูล และเอื้อต่อการใช้เทคนิคการตรวจสอบสามเส้าในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และตีความข้อมูล (interpret) อีกด้วย เพราะฉะนั้น จากภาววิทยา ญาณวิทยา และระเบียบวิธีวิจัยของความตระหนักทางวัฒนธรรมดังกล่าวจึงนำไปสู่การศึกษาครั้งนี้ที่มีวัตถุประสงค์วิจัย คือ เพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนภายหลังจากผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนพรรณานาของนักเรียน ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน นี้ประกอบด้วย

1. พื้นที่ในการวิจัย
2. ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
3. การสร้างสัมพันธภาพ
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. ความน่าเชื่อถือในการวิจัย
8. การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล
9. การวิเคราะห์ข้อมูล

พื้นที่ในการวิจัย

ในการวิจัยความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนพรรณานาของนักเรียน ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน ในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัด พิษณุโลก ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ตั้งอยู่ในตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งพื้นที่การวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสถาบันการศึกษาที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการ เรียนรู้อยู่นั้น พบว่า ผู้เรียนยังขาดการรู้จักตนเองหรือการเข้าใจตนเอง เช่น ผู้เรียนไม่สามารถเล่าหรือ สะท้อนถึงบุคลิกภาพของตนได้อย่างทันทีทันใด เนื่องจากผู้เรียนไม่เคยฟังตระหนักถึงเรื่องนี้มาก่อน นอกจากนี้ เมื่อผู้เรียนได้ปะทะสังสรรค์กับค่านิยม ความเชื่อ หรือสิ่งที่แตกต่างออกไปจากตน ผู้เรียนจะมี แนวโน้มขัดแย้งหรือไม่ลงรอยกับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า หากผู้เรียนไม่ สามารถเข้าใจในความแตกต่างระหว่างตนเองและผู้อื่นแม้ในพื้นที่อันเป็นชั้นเรียนได้แล้ว การจะมีความ เข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมจึงอาจเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนัก อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าควรดำเนินการศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมกับพื้นที่การวิจัยดังกล่าว

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูล คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ซึ่งใช้กลยุทธ์ในการเลือกตัวอย่างแบบสัญลักษณ์ (Typical Case Sampling) โดยเลือกตัวอย่างในเชิงสัญลักษณ์ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยให้ความสนใจ ซึ่งเป็นกลุ่มทั่วไป ปกติ หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

เกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

- 1) เป็นผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
- 2) เป็นผู้สมัครใจในการเข้าร่วมการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้
- 3) เป็นผู้ที่รับทราบการพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการรักษาความลับของชื่อและนามสกุลจริงของผู้ให้ข้อมูล อีกทั้ง สามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมการวิจัยได้อย่างเป็นอิสระ รวมถึงผู้ให้ข้อมูลยินยอมให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลมาเผยแพร่ในการวิจัยได้

การสร้างสัมพันธภาพ

การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียน ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้อยู่แต่เดิม ซึ่งหมายถึง ผู้วิจัยนั้นเป็นคนใน (Emic) โดยผู้วิจัยมีการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอยู่เดิม 2 วิชา จึงทำให้ผู้วิจัย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความรู้จักกันอยู่ก่อนการเข้าดำเนินการศึกษา ถึงกระนั้นในการศึกษาในครั้งนี้ไม่ใช่การจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ในรูปแบบเดิม อีกทั้ง มีการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลุ่มลึก ผู้วิจัยจึงมีการวางแผนในการเข้าถึงผู้ให้ข้อมูล โดยขั้นแรกผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยเล่าถึงเหตุผลในการศึกษา และการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้คร่าว ๆ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความเข้าใจ และเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ จากนั้น สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัย และผู้ให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความสบายใจในการสะท้อนข้อมูลออกมาอย่างเป็นอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 7 ชิ้น ด้วยกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัย ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือหนึ่งของการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการกิจกรรมทั้ง 5 หน่วย อภิปรายกลุ่มและสังเกตสำหรับการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงการบันทึกสิ่งที่จัดขึ้นในระหว่างทำการวิจัยจากผู้ให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยจะต้องเตรียมความพร้อมของ

ผู้วิจัยสำหรับการวิจัย ซึ่งมีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม และศึกษาระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

2. บทความภาษาอังกฤษ บทความที่ใช้ในการอ่านของผู้เรียน จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ Right Brain, Left Brain, Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes, Who is Nanaia Mahuta?, Double the disaster means extra preparation for your emergency kit และ There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend สำหรับการตรวจสอบคุณภาพของบทความดังกล่าว นั้น ผู้วิจัยได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและเห็นชอบในเบื้องต้นก่อน จากนั้น ผู้วิจัยจึงนำบทความให้ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ 1) อาจารย์ระดับมหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน 2) ครูผู้มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 คน และ 3) หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 คน เพื่อให้ประเมินความเหมาะสมและสอบถามความคิดเห็น เป็นลักษณะปลายเปิด จากนั้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้มีประสบการณ์ดังกล่าวเพื่อให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำก่อนนำไปเก็บข้อมูล

3. กิจกรรม เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในชั้นเรียนตามหน่วยที่กำหนดขึ้นโดยหน่วยที่ 1 Your personality มีการจัดกิจกรรมการทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ MBIT หน่วยที่ 2 Food มีการจัดกิจกรรมชวนรู้จักอาหาร 4 ภาค หน่วยที่ 3 Amazing People มีการจัดกิจกรรมใครที่คุณรู้จัก โดยครูแสดงภาพบุคคลที่นักเรียนให้ความสนใจ จากนั้นให้นักเรียนแปะว่ารู้จักใครบ้าง และให้เลือก 1 คนที่ชอบที่สุด หน่วยที่ 4 Nature Attacks! มีการจัดกิจกรรมเรียนรู้จากข่าว ซึ่งครูแสดงข่าวการรับมือในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 และหน่วยที่ 5 Customs and Traditions มีการจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง วัฒนธรรมในสังคมที่มีความหลากหลาย สำหรับการตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมมีการตรวจสอบเช่นเดียวกับการตรวจสอบในหัวข้อ "บทความ"

4. หัวข้อการเขียนพรรณนา (journaling) หลังจากการอ่านบทความและเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 5 เรื่อง ผู้วิจัยได้ให้ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนความคิดผ่านการเขียนพรรณนาโดยมีหัวข้อจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ Your personality, Food, Amazing People, When my life was attacked from COVID-19 และ Customs and Traditions โดยการเขียนในแต่ละครั้งนั้นผู้วิจัยมีการกำหนดประเด็นในการเขียนพรรณนาให้นักเรียนในชั้นต้นเพื่อป้องกันการเขียนที่หลากหลายและนอกขอบเขตของเรื่องที่ศึกษา สำหรับการตรวจสอบคุณภาพของหัวข้อการเขียนพรรณนามีการตรวจสอบเช่นเดียวกับการตรวจสอบในหัวข้อ "บทความ"

5. การเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Art-Based Learning) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน ซึ่งการนำกระบวนการทางศิลปะมาเป็นเครื่องมือที่ใช้ใน

การสะท้อนการเข้าใจตนเองและผู้อื่น โดยผ่านกิจกรรมการสร้างงานศิลปะร่วมกับการเขียนพรรณนาโดยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะมีการสร้างงานศิลปะโดยหน่วยที่ 1 Your personality มีหลักฐานทางศิลปะคือการวาดระบายสีซึ่งเป็นการวาดภาพที่สื่อถึงตัวตนของนักเรียน หน่วยที่ 2 Food มีหลักฐานทางศิลปะคือภาพถ่ายโดยให้นักเรียนถ่ายภาพอาหารที่นักเรียน/ครอบครัวชอบมา 1 ชนิด หน่วยที่ 3 Amazing People มีหลักฐานทางศิลปะคือกราฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน หน่วยที่ 4 Nature Attacks! มีหลักฐานทางศิลปะคือแผนผังความคิดเกี่ยวกับการรับมือในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 และหน่วยที่ 5 Customs and Traditions มีหลักฐานทางศิลปะคือคลิปวิดีโอที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีในครอบครัว (กฎเกณฑ์ วิถี กติกา ความเชื่อ) สำหรับการตรวจสอบคุณภาพของการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานมีการตรวจสอบเช่นเดียวกับการตรวจสอบในหัวข้อ “บทความ”

6. แนวคำถามในการอภิปรายกลุ่ม (focus group discussion) แนวคำถามอภิปรายกลุ่มมีการกำหนดประเด็นตามองค์ประกอบของความตระหนักทางวัฒนธรรม โดยให้ผู้ให้ข้อมูลสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งหมดที่ผ่านมาว่าเกิดความตระหนักทางวัฒนธรรมของตนเอง และของเพื่อนอย่างไรบ้าง เกิดความรู้ และความเข้าใจใดบ้างเมื่อผ่านกิจกรรมเหล่านี้แล้วจำนวน 7 ข้อ เช่น 1. นักเรียนมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร หลังจากทำกิจกรรม สำหรับการตรวจสอบคุณภาพของแนวคำถามในการอภิปรายกลุ่มมีการตรวจสอบเช่นเดียวกับการตรวจสอบในหัวข้อ “บทความ”

7. การบันทึกเสียง ภาพ และวิดีโอเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถนำมาพิจารณาถึงหลักฐานได้อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้มีการศึกษาบริบทภายในพื้นที่ที่ผู้วิจัยทำงานอยู่ พบว่า ผู้เรียนยังขาดการรู้จักตนเองหรือการเข้าใจตนเอง เนื่องจากผู้เรียนไม่เคยฟังตระหนักถึงเรื่องนี้มาก่อน นอกจากนี้ เมื่อผู้เรียนได้ปะทะสังสรรค์กับค่านิยม ความเชื่อ หรือสิ่งที่แตกต่างออกไปจากตน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มขัดแย้งหรือไม่ลงรอยกับบุคคล ผู้วิจัยจึงนำเรื่องดังกล่าวปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความตระหนักทางวัฒนธรรม รวมถึงแนวทางการกระตุ้นให้เกิดความตระหนักทางวัฒนธรรม จากนั้นนำเสนอต่อคณาจารย์ประจำสาขาวิจัย และประเมินผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน รวมอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบในเรื่องที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1.บทความจำนวน 5 บทความ 2.หัวข้อการเขียนพรรณนา 5 หัวข้อ 3.แนวคำถามในการอภิปรายกลุ่มจำนวน 7 ข้อ และดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและขอข้อคิดเห็นจากนั้นดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้เป็นจำนวน 5 หน่วยประกอบด้วย Your personality, Food, Amazing People, Nature Attacks! และ Customs and Traditions โดยในแต่ละหน่วยนั้นผู้วิจัยได้มีกิจกรรมในการอ่านบทความ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในชั้นเรียน และการทำกิจกรรมอื่น ๆ ภายในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความตระหนักทางวัฒนธรรม และเชื่อมโยงหัวข้อที่กำลังศึกษากับเรื่องราวชีวิตตนเอง อีกทั้ง สะท้อนออกมาผ่านชิ้นงานศิลปะ และการเขียนพรรณนาเรื่องราวของผู้ให้ข้อมูลกับหน่วยที่เรียนนั้นตามหัวข้อที่กำหนดให้ หลังจากสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา และสร้างชิ้นงานทางศิลปะที่สื่อถึงการเข้าใจตนเองแล้วนั้น จึงทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดการเข้าใจ และยอมรับผู้อื่นต่อไป โดยมีกิจกรรมดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงกิจกรรมในการวิจัยความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนผ่านการอ่านและการเขียนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

หน่วย	บทอ่าน	กิจกรรมภายในชั้นเรียน	การเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Art-Based Learning)	การเขียนพรรณนา
(1) Your Personality	Right Brain, Left Brain	ทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ MBIT - ครูอธิบายลักษณะทั้ง 16 แบบพร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียน	วาดภาพที่สื่อถึงตัวตนของนักเรียน	นักเรียนเขียนถึงตนเอง
(2) Food	Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes	ชวนรู้จักอาหาร 4 ภาค - ครูเล่าวิธีการปรุงอาหาร และให้นักเรียนทายว่าอาหารนี้มีจริงหรือไม่ โดยครูได้นำอาหาร 4 ภาคมาใช้ในการทาย	ให้นักเรียนถ่ายภาพอาหารที่นักเรียน/ครอบครัวชอบ	นักเรียนเขียนบรรยายเกี่ยวกับอาหารที่ตัวเองชอบหรือครอบครัวนักเรียนชอบ

หน่วย	บทอ่าน	กิจกรรมภายในชั้นเรียน	การเรียนรู้โดยใช้ ศิลปะเป็นฐาน (Art-Based Learning)	การเขียน พรรณนา
(3) Amazing People	Who is Nanaia Mahuta?	ใครที่คุณรู้จัก - ครูแสดงภาพบุคคลที่ นักเรียนให้ความสนใจ จากนั้นให้นักเรียนแปะว่า รู้จักใครบ้าง และให้เลือก 1 คนที่ชอบที่สุด	นักเรียนทำ กราฟฟิกเกี่ยวกับ บุคคล ที่เป็น แรงบันดาลใจให้กับ นักเรียน	นักเรียนเขียนถึงคน ที่เป็นแรงบันดาลใจ ใจให้กับนักเรียน
(4) Nature Attacks!	Double the disaster means extra preparation for your emergency kit	เรียนรู้จากข่าว - ครูแสดงข่าวการรับมือ ในช่วงการแพร่ระบาดของ เชื้อไวรัส COVID-19	นักเรียนทำ My Mapping เกี่ยวกับ การแพร่ระบาดของ เชื้อไวรัส COVID- 19 "When my life was attacked from COVID-19"	นักเรียนเขียนถึง ประสบการณ์ ในช่วงการแพร่ ระบาดของเชื้อ ไวรัส COVID-19
(5) Customs and Traditions	There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend.	- จำลองเหตุการณ์ แสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่อง วัฒนธรรมในสังคมที่มี ความหลากหลาย	คลิปวิดีโอ วัฒนธรรมที่มีใน ครอบครัว (กฎเกณฑ์ วิถี กติกา ความเชื่อ)	นักเรียนเขียน เกี่ยวกับวัฒนธรรม ที่มีในครอบครัว ของตนเอง
Conclusions	อภิปรายกลุ่ม			

หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ 5 หน่วย ผู้วิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลร่วมกันอภิปรายกลุ่มถึงความตระหนักทางวัฒนธรรมอีกครั้งหลังจากการทำกิจกรรม 5 หน่วย โดยผู้วิจัยแบ่งผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยย่อย จำนวน 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูล 5-6 คน ใช้เวลากลุ่มละ 5-10 นาทีในการร่วมกันอภิปรายในกลุ่มย่อย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการอภิปรายกลุ่ม อีกทั้งใช้แนวคำถามที่สร้างขึ้นมาร่วมในการอภิปรายกลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผ่านการทำกิจกรรม จำนวน 5 หน่วย ประกอบด้วยหน่วยที่ 1 Your personality, หน่วยที่ 2 Food, หน่วยที่ 3 Amazing People, หน่วยที่ 4 Nature Attacks! และ หน่วยที่ 5 Customs and Traditions รวมถึงมีการอภิปรายกลุ่มภายหลังการทำกิจกรรมกับผู้ให้ข้อมูล โดยมีการเก็บรวบรวมดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงกับผู้ให้ข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วย ประกอบด้วย Your personality, Food, Amazing People, Nature Attacks! และ Customs and Traditions

ซึ่งเป็นการศึกษาวัฒนธรรมผ่านการอ่านบทความในแต่ละหน่วย การทำกิจกรรมในชั้นเรียน การใช้ศิลปะเป็นฐานและการเขียนพรรณนาเพื่อสะท้อนความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนและผู้อื่น ดังนี้

หน่วยที่ 1 Your personality

ชั่วโมงที่ 1

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (warm up)

- ครูนำรูปบุคคลหลาย ๆ แบบมาแสดงที่หน้าห้อง บุคคลที่นำมาเป็นบุคคลที่นักเรียนรู้จักมาก่อน และครูถามนักเรียนว่าเขาเหล่านี้มีลักษณะเป็นอย่างไร จากนั้นครูอธิบายว่า personality หมายถึง the type of person you are, shown by the way you behave, feel, and think (บุคลิกภาพ)

2. ชี้นำเสนอ (Presentation)

- นักเรียนอ่านบทความประจำหน่วยการเรียนรู้ Right Brain, Left Brain
- นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องตัวตน และ

นำมาสู่การเปรียบเทียบกับตัวของตนเอง

คำถาม

- Those who are right-handed raise your hands.
- Those who are left-handed raise your hands.
- Do you know we have someone it's difference from us?

ชั่วโมงที่ 2

- จากนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ MBIT ร่วมกัน
- ครูอธิบายลักษณะของบุคลิกภาพแต่ละประเภทให้นักเรียนฟัง
- Should everyone be same?

3. ขั้นฝึก (Practices)

- นักเรียนวาดภาพระบายสีที่สื่อถึงตัวตนของนักเรียนเอง โดยครูยกตัวอย่างภาพที่มีชื่อเสียงให้นักเรียนชมเพื่อเป็นแนวทางในการวาดของนักเรียน
- นักเรียนเขียนเล่าเรื่อง ความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตัวนักเรียนเองโดยให้มีความสอดคล้องกับภาพที่วาดและประเด็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเองและเพื่อนโดยครูกำหนดประเด็นในการเขียนดังนี้

1. รูปแบบที่นักเรียนได้รับจากการทำแบบทดสอบ MBIT
2. เห็นด้วยหรือไม่กับผลที่ได้จากการทดสอบ MBIT
3. ภาพที่นักเรียนวาดนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งใด
4. บรรยายเกี่ยวกับภาพ
5. หลังจากทำกิจกรรมนักเรียนเข้าใจหรือยอมรับบุคลิกภาพของตัวนักเรียนและเพื่อนหรือไม่

พร้อมยกตัวอย่าง

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

- นักเรียนแลกเปลี่ยนเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็นตัวตนของนักเรียนกับเพื่อนในห้องเพื่อทำความเข้าใจตัวตนของเพื่อนที่มีความหลากหลาย และต่างไปจากของตน โดยการที่ครูแจกให้นักเรียนจับฉลากตัวเลขโดยทำตัวเลขดังกล่าวขึ้นมาคู่กัน จากนั้นให้นักเรียนหาคู่ของตนและแบ่งปันเรื่องราวของตนเองและรับฟังเรื่องราวจากเพื่อน

5. ขั้นสรุป (wrap up)

- นักเรียนส่งตัวแทนของแต่ละคู่ออกมาแสดงความคิดเห็นว่ารู้สึกอย่างไรเมื่อฟังและร่วมการแลกเปลี่ยนเรื่องราวตัวตนของตนเองและของเพื่อน

หน่วยที่ 2 Food

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up)

- ครูเขียน Rice และ Bread บนกระดานและให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นระหว่างสองคำนี้ว่านักเรียนนึกถึงอะไรบ้าง

2. ชี้นำเสนอ (Presentation)

- นักเรียนอ่านบทความประจำหน่วยการเรียนรู้ Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes
- นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องตัวตนของ

นักเรียน และนำมาสู่การเปรียบเทียบกับตัวของนักเรียนเอง

คำถาม - Are bugs and rats normal food?

- Have you ever eaten Bugs or other before?
- How do you feel about snake dishes?
- Do you think it's wrong to eat difference from other?

- นักเรียนร่วมตอบคำถาม

- นักเรียนมีอาหารที่ชอบหรือไม่

Do you have favorite food?

- เพื่อนชอบอาหารเหมือนกันกับเราไหม

Do you and your friend like the same food?

- หากไม่ทำไมถึงไม่ชอบแบบเดียวกัน

Why you don't like the same food with your friend?

- ครูชวนรู้จักอาหาร 4 ภาค โดยครูเล่าวิธีการปรุงอาหาร และให้นักเรียนทายว่าอาหารนี้มีจริงหรือไม่ โดยครูได้นำอาหาร 4 ภาคมาใช้ในการทาย ข้าวเป็ป ข้าวดัง แกงกระด้างและหมาน้อย

ชั่วโมงที่ 2

3. ชี้นฝึก (Practices)

- นักเรียนถ่ายภาพอาหารที่นักเรียน หรือครอบครัวของนักเรียนชอบมาคนละ 1 รูป
- นักเรียนเขียนบรรยายเกี่ยวกับอาหารที่ตัวเองชอบ หรือครอบครัวของนักเรียนชอบ โดยเขียน

บรรยาย พรรณนาให้สอดคล้องกับรูปภาพที่นักเรียนนำมาโดยครูกำหนดประเด็นในการเขียนดังนี้

1. นักเรียนคิดเห็นอย่างไรกับการรับประทานที่แตกต่างไปของคนแต่ละประเทศ
2. หลังจากอ่านบทความนักเรียนคิดว่ากรรับประทานแมลง งู หนู นั้นเป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่
3. นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับอาหารที่นักเรียนนำมา
4. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการรับประทานอาหารที่ต่างไปของเพื่อน
5. นักเรียนคิดเห็นอย่างไรกับการรับประทานอาหารที่แตกต่างจากตนเอง

4. ชี้นำไปใช้ (Production)

- นักเรียนแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับความชอบในอาหารของนักเรียนกับเพื่อนในห้องเพื่อแลกเปลี่ยน และทำความเข้าใจตัวตนของเพื่อนที่มีความหลากหลาย และต่างไปจากของตน โดยครูให้นักเรียนทำ

กิจกรรมนกย้ายรัง โดยมีการตั้งเงื่อนไขในการจับเข้าหากกลุ่มเพื่อนจนท้ายที่สุดให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มและเริ่มแบ่งปันเรื่องราวอาหารของตนเอง และรับฟังเรื่องราวของเพื่อนด้วย

5. ขั้นสรุป (wrap up)

- นักเรียนส่งตัวแทนในแต่ละกลุ่มออกมาแสดงความคิดเห็นว่ารู้สึกอย่างไรเมื่อฟังและร่วมการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องอาหารของเพื่อน

หน่วยที่ 3 Amazing People

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up)

- ครูถามนักเรียน 'What do you think about 'amazing'?'

'Who did you amaze?'

- ครูให้นักเรียนเสนอชื่อบุคคลที่ให้นักเรียนรู้สึก amazing โดยผ่านแอปพลิเคชัน Mentimeter ซึ่งทำให้เห็นความคิดเห็นของเพื่อนคนอื่นภายในห้องเช่นกัน

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation)

- นักเรียนอ่านบทความประจำหน่วยการเรียนรู้ Who is Nanaia Mahuta, New Zealand's first Māori female foreign minister?

- นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับบทความ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องตัวตนของนักเรียน และนำมาสู่การเปรียบเทียบกับตัวของนักเรียนเอง

คำถาม

- What do students see from this article?

- Do you think race and gender be the determinants of life?

- Anything that we should adhere to for work or amaze?

ชั่วโมงที่ 2

- ครูนำรูปของบุคคลที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นมาแสดงที่ด้านหน้าห้องเรียน จากนั้นแจกสติ๊กเกอร์แก่นักเรียนสองแบบคือวงกลมและหัวใจ โดยที่จะให้นักเรียนแปะวงกลมที่บุคคลที่นักเรียนรู้จักและหัวใจกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจแก่นักเรียน จากนั้นครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นแก่บุคคลต่างที่นำมาแสดง

- Do you know about him/her?

- Who is he/she?

- What do you think about him/her?

3. ขั้นฝึก (Practices)

- นักเรียนทำกราฟฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน (บุคคลที่นักเรียนประทับใจ เกอร์หัวใจไว้)

- นักเรียนเขียนถึงคนที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน โดยเขียนพรรณนาให้สอดคล้องกับกราฟฟิกที่นักเรียนทำขึ้นมาโดยครูกำหนดประเด็นในการเขียนดังนี้

1. นักเรียนคิดเห็นอย่างไรหลังจากอ่านบทความเรื่อง Who is Nanaia Mahuta, New Zealand's first Māori female foreign minister?
2. หลังจากอ่านบทความนักเรียนคิดว่าชาติกำเนิด หรือเพศส่งผลต่ออาชีพและการทำงานหรือไม่
3. นักเรียนบรรยายกราฟฟิก ความรู้สึกและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน
4. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของเพื่อน
5. หากนักเรียนและเพื่อนให้ความสนใจกับบุคคลที่ต่างไปนักเรียนจะทำอย่างไร

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

- นักเรียนแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของนักเรียนกับเพื่อนในห้องเพื่อแลกเปลี่ยน และทำความเข้าใจตัวตนของเพื่อนที่มีความหลากหลาย และต่างไปจากของตน โดยครูให้นักเรียนสวมจับลูกปิงปองที่เหลืองและขาวที่มีตัวเลขกำหนดเพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นคู่และให้นักเรียนแบ่งปันเรื่องราวของตนเอง และรับฟังเรื่องราวของเพื่อน

5. ขั้นสรุป (wrap up)

- นักเรียนส่งตัวแทนในแต่ละกลุ่มที่น่าสนใจ (ไม่จำกัดจำนวนคน) ออกมาแสดงความคิดเห็นว่ารู้สึกอย่างไรเมื่อฟังและร่วมการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของเพื่อน

หน่วยที่ 4 Nature Attacks!

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up)

- ครูนำรูปค้างคาว แสดงหน้ากากอนามัย เจลล้างมือ เครื่องตรวจวัดอุณหภูมิ ให้นักเรียนดู และถามนักเรียน 'What do you think about?' 'Why we have a new normal?' 'What did you do in quarantine?'

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation)

- นักเรียนอ่านบทความประจำหน่วยการเรียนรู้ Double the disaster means extra preparation for your emergency kit

- นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องตัวตนของนักเรียน และนำมาสู่การเปรียบเทียบกับตัวของตัวเอง

คำถาม

- Do you have experience about nature attack?
- How do you feel about it?
- What is the worst disaster that your country has?

ชั่วโมงที่ 2

- ครูแสดงข่าวการรับมือในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จากนั้นครูให้นักเรียนเลือกว่าวิธีใดที่นักเรียนชอบมากที่สุด

- Do you think, what is the best way for cope with COVID – 19?
- How do you cope with COVID – 19?
- How does COVID - 19 change your behavior?

3. ขั้นฝึก (Practices)

- นักเรียนทำแผนผังความคิดเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง กับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19
- นักเรียนเขียนถึงประสบการณ์ที่ได้พบที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง กับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 พรรณนาให้สอดคล้องกับแผนผังความคิดที่นักเรียนสร้างขึ้น โดยครูกำหนดประเด็นในการเขียนดังนี้

1. นักเรียนคิดเห็นอย่างไรกับการเตรียมตัวเพื่อรับมือกับภัยพิบัติ หรือสิ่งที่คาดไม่ถึงของชาวญี่ปุ่น
2. หลังจากอ่านบทความนักเรียนคิดว่าการเตรียมตัวเพื่อรับมือกับภัยพิบัติ หรือสิ่งที่คาดไม่ถึงเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่
3. นักเรียนเรียนรู้สิ่งใดจากการอ่านข่าวการรับมือของแต่ละประเทศ
4. นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับ My Mapping เกี่ยวกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19
5. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของ COVID - 19 แตกต่างไปของเพื่อน

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

- นักเรียนแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับประสบการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ของนักเรียนกับเพื่อนในห้องเพื่อแลกเปลี่ยน และทำความเข้าใจตัวตนของเพื่อนที่มีความหลากหลาย และต่างไปจากของตน โดยที่ครูสุ่มเลขที่ของนักเรียนจากเซียมซีที่เตรียมไว้โดยให้นักเรียนเล่าสรุปเพียงสั้น ๆ

5. ขั้นสรุป (warp up)

- ครูเลี้ยงเซียมซีเพื่อให้ได้นักเรียนตัวแทนออกมาแสดงความคิดเห็นว่ารู้สึกอย่างไรเมื่อฟังและร่วมการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับประสบการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ของนักเรียนกับเพื่อนในห้อง

หน่วยที่ 5 Customs and Traditions

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up)

- ครูแสดงตารางการใส่เสื้อผ้าสีตามวัน และถามนักเรียนเพื่อให้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

'What do think about this?'

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation)

- นักเรียนอ่านบทความความประจําหน่วยการเรียนรู้ There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend.

- นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับบทความ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องตัวตนของนักเรียน และนำมาสู่การเปรียบเทียบกับตัวของนักเรียนเอง

คำถาม

- What's happen when we must to live with many traditions?
- Everyone thinks the same as you, right?
- Do you and your friends have certain customs differently?

ชั่วโมงที่ 2

- ครูให้นักเรียนจับกลุ่มและค้นหาวัฒนธรรม ธรรมเนียม หรือวิถีที่แตกต่างไปของสังคมโดยอาจเป็นสิ่งที่เรารู้สึกว่าธรรมดาแต่อีกสังคมหนึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่แปลกออกไป อีกทั้งในทางกลับกันเช่นเดียวกัน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

3. ขั้นฝึก (Practices)

- นักเรียนทำคลิปวิดีโอวัฒนธรรมที่มีในครอบครัว
- นักเรียนเขียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีในครอบครัวของตนเอง โดยเขียนบรรยาย พรรณนาให้สอดคล้องกับคลิวิดีโอที่นักเรียนสร้างขึ้น โดยครูกำหนดประเด็นในการเขียนดังนี้

1. นักเรียนคิดเห็นอย่างไรกับช่วงการขัดแย้งกันของความเชื่อและเสรีภาพในการพูด
2. หลังจากอ่านบทความนักเรียนคิดว่ากรการมีเสรีภาพในการพูดเป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่ และการปกป้องสิ่งที่เราให้ความเคารพนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่
3. นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับคลิวิดีโอที่นักเรียนสร้างขึ้น

4. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับวัฒนธรรม ธรรมเนียม หรือวิถีที่แตกต่างไปของเพื่อน
5. นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่หลังจากรับรู้ถึงวัฒนธรรม ธรรมเนียม หรือวิถีที่แตกต่างไปของเพื่อน

4. ชำนาญไปใช้ (Production)

- นักเรียนแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีในครอบครัวกับเพื่อนในห้องเพื่อแลกเปลี่ยน และทำความเข้าใจตัวตนของเพื่อนที่มีความหลากหลาย และต่างไปจากของตน โดยครูสุมนักเรียนเพื่อมาเป็น Timer 1 คนคอยหันหลังและปิดตา และให้นักเรียนที่เหลือส่งลูกบอลไปเรื่อย ๆ เพื่อฟัง Timer พูดว่า stop ลูกบอลหยุดอยู่ที่ใครให้นักเรียนคนนั้นเป็นคนเริ่มแบ่งปันเรื่องราวแก่เพื่อนก่อน

5. ชื่นชม (warp up)

- นักเรียนส่งตัวแทนออกมาแสดงความคิดเห็นว่ารู้สึกอย่างไรเมื่อฟังและร่วมการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมที่มีในครอบครัวของตนเองของเพื่อน

3. หลังผ่านการทำกิจกรรม จำนวน 5 หน่วย ผู้วิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลร่วมกันอภิปรายกลุ่มถึงความตระหนักทางวัฒนธรรม โดยผู้วิจัยแบ่งผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยย่อย 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูล 5-6 คน ใช้เวลากลุ่มละ 5-10 นาทีในการร่วมกันอภิปรายในกลุ่มย่อย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการอภิปรายกลุ่ม โดยมีแนวคำถามในการอภิปรายกลุ่มจำนวน 7 ข้อ

ความน่าเชื่อถือในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลเพื่อประเมินความถูกต้อง และน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยมีการวางแผนในการวิจัย การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความตระหนักทางวัฒนธรรม

1. ความเชื่อถือได้ (Credibility)

ผู้วิจัยในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ที่เคยศึกษาในรายวิชา การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยมีการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพมาก่อนที่จะดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

วิจัยดำเนินการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ทำกรเก็บรวบรวมโดยใช้เทคนิควิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ประกอบด้วยกัน 2 ด้าน ดังนี้

การตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) ผู้วิจัยมีการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการเขียนพรรณนากับการอภิปรายกลุ่มเพื่อตรวจสอบความแน่นอนของคำพูดในเรื่องเดียวกันแต่ละเวลาในระหว่างการทำกิจกรรมและหลังการทำกิจกรรม เปรียบเทียบมุมมองต่อปรากฏการณ์ที่ศึกษา

ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน (Methodological Triangulation) ผู้วิจัยมีการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้มาจากการวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีคือจากการเขียนพรรณนา การอภิปรายกลุ่มที่มีความแตกต่างกันและนำมาพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้สอดคล้องกันหรือไม่ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้ตรงกับความคิดเห็นในความเป็นจริงของผู้ให้ข้อมูลมากที่สุด

หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลที่ได้รวบรวมมาเป็นข้อมูลที่แน่นอน และถูกต้องตามปรากฏการณ์จริง

2. ความยืนยันผลการวิจัย (Confirmability)

การวิจัยในครั้งนี้มีการเสนอถึงขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด สามารถทราบถึงที่มาของข้อมูล การจัดการข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลที่นำไปสู่ข้อค้นพบที่เกิดจากข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา โดยมีการดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ที่เห็นถึงกระบวนการในการดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการยืนยันผลการวิจัยในครั้งนี้

3. การถ่ายโอนผลการวิจัย (Transferability)

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียน ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์แบบแก่นสาระ ซึ่งเป็นวิเคราะห์ผลการวิจัยจากข้อมูลที่เกิดขึ้นข้อค้นพบ และนำเสนอเป็นผลในการวิจัย โดยการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกพื้นที่ในการวิจัย และผู้ให้ข้อมูลที่ได้มาแบบเจาะจง ซึ่งจะทำให้ข้อมูลที่ได้รับมาเฉพาะเป็นอัตลักษณ์ในแต่ละบุคคล ดังนั้น ข้อค้นพบ หรือ ผลการวิจัยในครั้งนี้ อาจไม่สามารถนำไปอ้างอิงถึงความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมในทุกกรณีได้ อีกทั้งผู้วิจัยมีการเสนอถึงรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดการเข้าใจถึง บริบท พื้นที่ และผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในบริบทด้านอื่น ๆ ที่เป็นไปได้

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนาของนักเรียนร่วมกับการใช้ศิลปะเป็นฐาน การศึกษานี้เป็นการศึกษาความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมของผู้ให้ข้อมูล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการโดยให้ความอิสระแก่ผู้ให้ข้อมูลมุ่งคำนึงถึงการยินยอม และการรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูลอยู่เสมอ โดยก่อนการทำการวิจัย ผู้วิจัยมีการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย การดำเนินการวิจัย และการนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมไปใช้ รวมถึงให้ความอิสระในการให้ข้อมูลผู้ให้ข้อมูลสามารถแจ้งถอน หรือปฏิเสธการให้ข้อมูลที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ต้องการให้นำไปใช้ได้ อีกทั้งมีการรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยมีการชี้แจงแก่ผู้ให้ข้อมูลเรื่องการไม่เปิดเผยชื่อของผู้ให้ข้อมูล เพื่อเป็นการปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลก่อนการนำข้อมูลมาใช้ในการศึกษา และการนำข้อมูลไปใช้อภิปรายหรือตีพิมพ์เผยแพร่เฉพาะส่วนในการนำเสนอเรื่องที่ผู้วิจัยศึกษาเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยนำหลักฐานการเขียนพรรณนา ชิ้นงานทางศิลปะ และข้อมูลที่ได้จากการอภิปรายกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) โดยมีการดำเนินการในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวม โดยมีการเก็บข้อมูลที่ได้จากหลายแหล่ง คือ การเขียนพรรณนา ชิ้นงานศิลปะของนักเรียนแต่ละคน และการตอบคำถามในการอภิปรายกลุ่ม ด้วยการถอดความจากการบันทึกเสียงและวิดีโอการอภิปรายในแต่ละกลุ่มเป็นตัวอักษร และจัดเรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ปรึกษาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการแยกแยะข้อมูล เพื่อทำการถอดรหัสข้อความจากเนื้อหาข้อมูลจากการเขียนพรรณนา ชิ้นงานศิลปะและการอภิปรายกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาถอดรหัสข้อความและแยกแยะข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ (Category) โดยการพิจารณาจากข้อความที่ได้เก็บรวบรวมมา

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จัดหมวดหมู่ และมีความคล้ายคลึงกันสามารถจัดรวมกลุ่มกัน เพื่อสรุปเป็นหัวข้อย่อย (Sub-theme) จากนั้นผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกันสรุป หัวข้อย่อยสู่หัวข้อหลัก (Theme)

ขั้นตอนที่ 5 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้สรุปออกเป็นหัวข้อหลัก และหัวข้อย่อย มาดำเนินการสืบค้นข้อมูลเพื่อนำมาสนับสนุนข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา เพื่อให้เกิดข้อมูลที่มีความสมเหตุสมผลของความตระหนักทางวัฒนธรรมในประเด็นต่าง ๆ

บทที่ 4

การสำรวจตนเอง การรู้จักตนเอง และวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนา และการวาดภาพ

สำหรับหัวข้อ การสำรวจตนเอง การรู้จักตนเอง และวัฒนธรรมของตนเอง อันประกอบไปด้วย หัวข้อย่อย (sub-theme) จำนวน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) การรู้จักตนเองผ่านการทำแบบวัดบุคลิกภาพ 2) การค้นพบอัตลักษณ์ของตนเองผ่านการวาดภาพ และ 3) การเข้าใจที่มาที่ไปในวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนา ผลการวิจัยในหัวข้อนี้พบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้สำรวจตนเองและสะท้อนถึงการรู้จักตนเองและวัฒนธรรมของตนเองผ่านการทำกิจกรรม ได้แก่ การอ่านบทความ การเขียนพรรณนา การทำแบบวัดบุคลิกภาพ และการวาดภาพ ซึ่งหัวข้อย่อยแต่ละหัวข้อสะท้อนผ่านหลักฐานในการเก็บข้อมูลที่แตกต่างกันไป ดังนี้

1. การรู้จักตนเองผ่านการทำแบบวัดบุคลิกภาพ

ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนถึงการรู้จักตนเองอย่างชัดเจนและอย่างมีหลักฐานเชิงประจักษ์ว่า ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้เรียนรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการรู้จักตนเองก็คือ การอ่านบทความเรื่อง Right Brain, Left Brain และการทำแบบวัดบุคลิกภาพ MBTI (Myers-Briggs Type Indicator) ซึ่งผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้จัดการเรียนรู้ในเบื้องต้นก่อน จากนั้น ผู้วิจัยจึงให้ผู้เรียนเขียนพรรณนาเกี่ยวกับ Personality

สำหรับบริบทของการรวบรวมหลักฐานนั้น ในการจัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Your Personality ภายหลังจากการที่ผู้เรียนได้อ่านบทความที่กำหนดเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้ทำแบบวัดบุคลิกภาพ ซึ่งผู้วิจัยใช้ร่วมกับการอ่านบทความดังกล่าว โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนเข้าเว็บไซต์ <https://www.16personalities.com/th> เพื่อทำแบบวัดตามข้อคำถามที่ปรากฏขึ้น จากนั้น เมื่อผู้ให้ข้อมูลได้ทำแบบวัดเรียบร้อยแล้ว ผู้ให้ข้อมูลจะได้รับทราบผลการประเมินทันที โดยนักเรียนจะทราบว่า ตนเองมีบุคลิกภาพอย่างไรตามทฤษฎีบุคลิกภาพ

อย่างไรก็ตาม สำหรับผลการประเมินบุคลิกภาพของผู้เรียนนั้น พบสิ่งที่น่าสนใจก็คือ ผู้เรียนสะท้อนว่า บุคลิกภาพที่ตนคิดกับบุคลิกภาพที่ได้จากการทำแบบวัดของผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ได้สอดคล้องกันทั้งหมด ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า การแปลผลแบบวัดในฉบับภาษาไทย ซึ่งแปลงมาจากภาษาอังกฤษนั้นมีการอธิบายที่ยากแก่การทำความเข้าใจทางภาษาและการประยุกต์เชื่อมโยงกับบุคลิกภาพของผู้เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้อธิบายความหมายของบุคลิกภาพในกลุ่มที่นักเรียนถูกประเมินตามแบบวัดนี้ รวมถึงอธิบายบุคลิกภาพย่อยที่ปรากฏด้วยชุดตัวอักษร 4-5 ตัวอักษร ผลการประเมินของแบบวัดนี้จะปรากฏในรูปแบบ

ของชื่อที่อิงอาศัยกับคำที่สะท้อนคุณลักษณะ ดังเช่นบุคลิกภาพของกลุ่มนักสำรวจ (explorers) จะประกอบไปด้วย 4 บุคลิกภาพย่อย ๆ ได้แก่ ISTP, ISFP, ESTP, และ ESFP การอธิบายตัวอักษรของข้อมูลจากผลของแบบวัดแต่ละตัวได้ช่วยทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจความหมายของผลการทดสอบบุคลิกภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ภายหลังจากที่นักเรียนทราบผลการวัดบุคลิกภาพแล้ว นักเรียนได้นำผลจากแบบทดสอบไปพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ ภายในชั้นเรียนด้วย ตัวอย่างของหลักฐานที่นักเรียนได้รับผลประเมินจากการทำแบบวัด

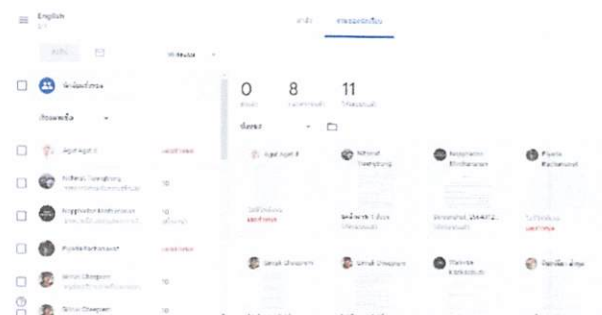
ภาพที่ 1 หลักฐานของการทำแบบวัดบุคลิกภาพของผู้เรียน

นอกจากนี้ ภายหลังจากการอ่านบทความและการทำแบบวัดบุคลิกภาพดังกล่าวแล้ว นักเรียนได้เขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Personality โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนพรรณนาในโปรแกรม Microsoft word และส่งเข้ามายัง google classroom ดังภาพประกอบที่ 2 ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนเกี่ยวกับการรู้จักตนเองผ่านการทำแบบวัดบุคลิกภาพ ดังต่อไปนี้

“ผมเข้าใจบุคลิกของตัวเองมากขึ้น รู้ว่าตัวเองถนัดและชื่นชอบด้านไหน บุคลิกสำหรับผม ผมคิดว่า มันเป็นพฤติกรรมที่เราแสดงออกมา รวมถึงความชื่นชอบของตัวเอง และหลังจากที่ผมได้ทำ (แบบวัดบุคลิกภาพ) ผมจึงมีความเข้าใจกับบุคลิกว่าเป็นแบบไหนหรือรู้ว่าตนเองชอบแบบไหน (ผู้ให้ข้อมูล หมายถึงตนเองปรารถนาจะมีบุคลิกภาพแบบใด) และปรับปรุงในด้านที่ไม่ดีของตัวเองครับ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“จากแบบทดสอบที่ได้ทำไปมีความรู้สึกว่าการที่เราได้ทำแบบทดสอบรู้สึกเห็นด้วยกับแบบทดสอบที่ได้ทำไปเพราะทำให้เรารู้จักตัวตน ลักษณะนิสัย บุคลิกตัวเองมากขึ้น จากการทำแบบทดสอบ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

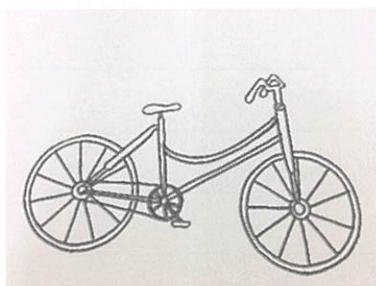
“เมื่อผมได้ลองทำแบบทดสอบและเข้าใจความชอบของตัวเองมากขึ้น ความคิดของผมเกี่ยวกับบุคลิกภาพก็คือ การที่เราแสดงออกในความเป็นเราและใช้ชีวิตในแบบที่เราชอบ มันเป็นความท้าทายในการเป็นแบบที่เราชอบ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ภาพที่ 2 หลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Personality

2. การค้นพบอัตลักษณ์ของตนเองผ่านการวาดภาพ

การค้นพบอัตลักษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสะท้อนผ่านการวาดภาพ ภายหลังจากการอ่านบทความเรื่อง Right Brain, Left Brain และการทำแบบวัดบุคลิกภาพ MBTI (Myers-Briggs Type Indicator) ซึ่งหลักฐานหรือชิ้นงานทางศิลปะดังกล่าวก็คือ การวาดภาพ โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ให้ข้อมูลวาดภาพที่สื่อถึงตัวตนของผู้ให้ข้อมูลและเพื่อให้เกิดการทบทวนถึงตนเองอีกครั้งหนึ่ง ข้อค้นพบที่ได้จากหลักฐานในหัวข้อย่อนี้สะท้อนว่า ผู้ให้ข้อมูลหรือนักเรียนสามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตนและการอุปมาอุปไมยหรือเทียบเคียงคุณลักษณะของตนเองกับภาพที่วาด รวมถึงการวิเคราะห์จุดดีและจุดอ่อนของตนเองด้วย ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนได้วาดภาพที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพของตนผ่านการวาดภาพก่อนที่จะมีการเขียนพรรณนา ดังตัวอย่างหลักฐานภาพวาดต่อไปนี้

ภาพที่ 3 ชิ้นงานทางศิลปะของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13

การเขียนพรรณนาประกอบภาพของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13 คือ “ภาพที่วาดเป็นภาพของจักรยานซึ่งเป็นตัวแทนของความสมดุลภายในความปรารถนาที่จะสำรวจสิ่งใหม่ ๆ รวมถึงสภาพแวดล้อม ค่านิยม และการแสวงหาสิ่งใหม่ซึ่งตรงกับตัวเราที่ชอบแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ ให้กับตัวเองเสมอ โดยที่รู้ไปแล้ว (หมายถึงรู้ว่าสิ่งใหม่ ๆ นั้นเป็นอย่างไร) ก็จะจดจำไว้ และแสวงหาสิ่งใหม่เพิ่มเติม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

ภาพที่ 4 ชิ้นงานทางศิลปะของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4

การเขียนพรรณนาประกอบภาพของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14 คือ "สื่อบุคลิกภาพของเราผ่านรูปภาพ ภาพที่วาดจะเป็นภาพประมาณว่าเป็นแฮคเกอร์เป็นคนอยู่ในมุมมืดไม่เปิดเผยตัวตนสื่อถึงตัวเราก็เป็นคนเงิบ ๆ ไม่ค่อยชอบแสดงตัวเท่าไรซึ่งก็ไม่ชอบเป็นจุดสนใจของคนอื่นชอบอยู่เงิบ ๆ หรืออาจแบบว่า โลกส่วนตัวสูงแต่มันก็มีข้อดีและข้อเสียในตัวมันเอง" (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

ภาพที่ 5 ชิ้นงานทางศิลปะของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8

การเขียนพรรณนาประกอบภาพของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8 คือ "ภาพที่วาดสื่อให้เห็นสิ่งที่ฉันรักและสิ่ง ที่ตัวของฉันชอบโดยภาพที่วาดนั้นครึ่งหนึ่งของภาพของด้านซ้ายจะเป็นเด็กผู้หญิงใส่ชุดนักเรียนถือฟุตบอล ซึ่งสื่อถึงตัวฉันที่เป็นผู้หญิงที่ลุย ๆ หัว ๆ เล่นฟุตบอลและฝั่งทางขวาก็คือสื่อถึงอาชีพในฝันและอาชีพที่ตัว ฉันชอบนั่นก็คือในรูปภาพที่วาดบนศีรษะใส่หมวกพยาบาลและแต่งกายด้วยชุดทหารนั่นคืออาชีพ พยาบาล และทหาร ส่วนเรือลำเล็ก ๆ นั้นก็หมายถึงเหล่าทัพของทหารนั่นก็คือ ราชนาวี" (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

3. การเข้าใจที่ไปที่ไปในวัฒนธรรมของตนเอง

การเข้าใจที่ไปที่ไปในวัฒนธรรมของตนเอง ภายหลังจากผ่านกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Your Personality การอ่านบทความเรื่อง Right Brain, Left Brain และการทำแบบวัดบุคลิกภาพ MBTI (Myers-Briggs Type Indicator การทำชิ้นงานทางศิลปะ คือการวาดภาพที่สื่อถึงตัวตน และการเขียนพรรณนาในหัวข้อ Personality อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนบางคนได้กลับไปสอบถามสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับภูมิหลังทางวัฒนธรรมของตนเอง นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เกิดความเข้าใจผ่านการค้นคว้าและตั้งคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังทางวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งจากเดิมที่นักเรียนไม่ได้ให้ความสนใจถึงที่ไปที่ไปของวัฒนธรรมของตนเองมาก่อน แต่ภายหลังจากผ่านกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้นโดยการอ่านบทความเรื่อง Right Brain, Left Brain ร่วมกับการทำแบบวัดบุคลิกภาพ MBTI (Myers-Briggs Type Indicator) และการผลิตชิ้นงานทางศิลปะ คือ การวาดภาพ จึงส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความสนใจใคร่รู้ในเรื่องวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น

ภายหลังจากกระบวนการดังกล่าวข้างต้น ผู้ให้ข้อมูลได้อภิปรายกลุ่ม ตามแนวคำถามในการอภิปรายกลุ่ม ในคำถามที่ 1. นักเรียนมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้นหรือไม่หลังจากทำกิจกรรม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการเข้าใจที่ไปที่ไปวัฒนธรรมของตนเอง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ให้ข้อมูลอภิปรายกลุ่ม ดังภาพประกอบที่ 6 และดังสะท้อนผ่านข้อความต่อไปนี้

“ตอนแรกใช่ไหมคะ หนูก็ปล่อยปละเลยเรื่องวัฒนธรรมของเรว่ามันเป็นอย่างไร แต่พอครูให้มาเขียนอย่างนี้ ก็ทำให้เรารู้ว่าวัฒนธรรมเราเป็นอย่างไรนะ มาจากอย่างไร...” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8, การอภิปรายกลุ่ม)

“ก็เราได้หาว่าวัฒนธรรมของเรว่าเป็นจริง ๆ เป็นอย่างไร อะไรบ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 20, การอภิปรายกลุ่ม)

“ครั้งแรกเราได้รู้พื้นฐานมาแล้วค่ะ แต่ว่าพออาจารย์ให้ทำใช่ไหมคะ เหมือนเราต้องไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมว่าที่เรารู้มามันจริงหรือไม่” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3, การอภิปรายกลุ่ม)

“ก็รู้ผ่าน ๆ ไม่ได้ไม่ได้สนใจจะรู้ ก็รู้ว่ามียอยู่ แต่พออาจารย์ให้ไปทำก็ต้องไปหามา ก็เลยรู้มากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14, การอภิปรายกลุ่ม)

ภาพที่ 6 หลักฐานของการอภิปรายกลุ่ม

การวิจัยในประเด็นนี้ที่พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีการสำรวจและรู้จักตนเองและวัฒนธรรมของตนเองผ่านการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยที่ผู้วิจัยจัดขึ้นโดยมีการสะท้อนถึงการสำรวจและรู้จักตนเองและวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของกุลวดี สุธงศา (2550) ที่อ้างในงานของดวงฤดี กิตติจารุ ดุลย์ (2557) เนื่องจากในงานวิจัยที่ผ่านมาได้กล่าวถึงความตระหนักคือการแสดงความรู้สึก ความเห็น ความสำนึก เป็นสถานการณ์ที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองได้โดยอาศัยระยะเวลาเหตุการณ์ประสบการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยส่งผลให้คนเกิดความตระหนัก ในขณะที่ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนผลในรูปแบบต่าง ๆ ดังนั้น ผลการวิจัยในครั้งนี้จึงมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยพบผลการรู้จักตนเองผ่านการทำแบบวัดบุคลิกภาพ จากการทำแบบทดสอบผู้ให้ข้อมูลได้ทำการสำรวจตนเองเพิ่มมากขึ้น โดยผู้ให้ข้อมูลบางคนกล่าวว่าตนเองมีลักษณะตรงกับผลของแบบทดสอบที่ทำ นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนผลหลังจากการที่ตนเองได้ทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ MBTI (Myers-Briggs Type Indicator) ช่วยให้ผู้ใช้ได้ทราบถึงคุณลักษณะของตนเองในเบื้องต้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีบุคลิกภาพของ Carl Jung ที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย Isabel Briggs Myers และ Katharine C. Briggs (1941) อีกทั้งการวิจัยในครั้งนี้พบผลที่ผู้ให้ข้อมูลมีการเข้าใจที่มากขึ้นในวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนา ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Masterson (2018) ซึ่งมีการนำการเขียนพรรณนามาเป็นเครื่องมือในการค้นพบตนเอง รวมถึงการอภิปรายกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางคนได้มีโอกาสนำเรื่องหรือกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ไปสู่การสืบเสาะวัฒนธรรมตนเอง รวมถึงการมองเห็นถึงวัฒนธรรมของตนเองเพิ่มมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานมาร่วมในการสะท้อนผลตามทฤษฎีของ Eger (2015) การสอดแทรกกิจกรรมศิลปะเข้าไปในการส่งเสริมการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ รวมทั้งสอดคล้องกับ Leonard Bernstein Center (2008) ที่กล่าวว่าชิ้นงานทางศิลปะสามารถนำมาใช้เพื่อมาเป็นตัวช่วยในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ การสืบเสาะ การคิดสร้างสรรค์ และการสะท้อนคิด โดยการวิจัยในครั้งนี้พบผลที่ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนถึงการเข้าใจตนเองผ่านชิ้นงานทางศิลปะ

จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นในหัวข้อการสำรวจและรู้จักตนเองและวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนาและการวาดภาพนั้น ผู้วิจัยพบว่าหลังผู้ให้ข้อมูลได้ผ่านกิจกรรมในหน่วยที่ 1 Personality ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้มีโอกาสในการสำรวจและเรียนรู้ตนเองและวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น ดังนั้น การที่จะความรู้เรื่องในวัฒนธรรมของตนเองได้นั้นต้องอาศัยทั้งประสบการณ์ กระบวนการและกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการสร้างความรู้ต่อไป

ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่าง

หัวข้อเรื่อง ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่างประกอบไปด้วย หัวข้อย่อย (sub-theme) จำนวน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) การเคารพในการตัดสินใจของผู้อื่นและการเปิดรับความรู้ใหม่ และ 3) ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง

1. ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล

ในเรื่องความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้ ผู้ให้ข้อมูลเกิดความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างตนเองและผู้อื่นผ่านการอ่านบทความหลายเรื่อง ได้แก่ บทความเรื่อง Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes และบทความเรื่อง There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend. นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลยังสะท้อนถึงความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบริบทของตนเองและผู้อื่นผ่านชิ้นงานทางศิลปะที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การถ่ายภาพอาหารของครอบครัวของตนเองหรืออาหารที่นักเรียนชื่นชอบจากครอบครัวของตน ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนนำเสนอผ่านการเล่าเรื่องอาหารของครอบครัวในภาพถ่ายของตนเองหน้าชั้นเรียน ซึ่งกระบวนการทำอาหารของแต่ละครอบครัวมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันออกไป

นอกจากนี้ ภายหลังจากการอ่านบทความและการถ่ายภาพดังกล่าวแล้ว นักเรียนได้เขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Food โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนพรรณนาในโปรแกรม Microsoft word และส่งเข้ามายัง google classroom ดังภาพประกอบที่ 7 ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนเกี่ยวกับความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลผ่านการเขียนพรรณนา ดังต่อไปนี้

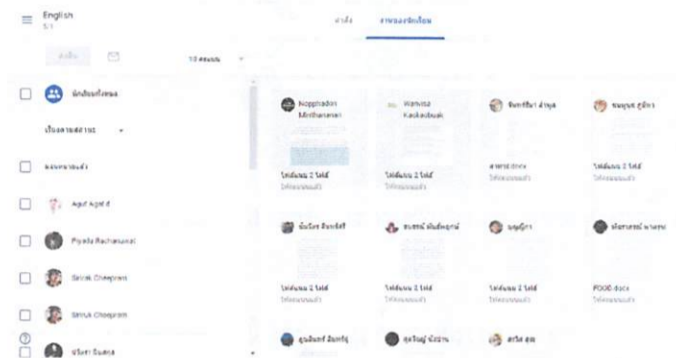
“การรับประทานอาหารที่ต่างไปของเพื่อนก็ถือว่าเป็นการใช้ชีวิตในบ้านของเพื่อนที่เป็นไปตามลักษณะของคนในครอบครัวของแต่ละคน (รู้สึกว่าเป็นลักษณะของเพื่อนที่ชอบในสิ่งนั้น)” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“แต่บางบ้านก็มีการกินที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่นเพื่อนของฉัน แต่ละบ้านคือกินไม่เหมือนกันเลย บางบ้านกินข้าวเหนียว บางบ้านกินข้าวเจ้า บางบ้านชอบต้ม บางบ้านชอบทอด แต่ฉันเคยถามเพื่อนคนหนึ่งนะ เขาเป็นคนใต้ แล้วในภาพจำของฉันคือคนใต้ชอบกินอาหารรสจัด แต่ผิดจากมันเลย มันชอบกินของทอด กินต้มจืด กินพวกต้มต่าง ๆ แต่ไม่กินแกง ฉันก็งงเลยว่าเป็นคนใต้ไม่กินอาหารรสจัดหรือจึงทำให้เข้าใจว่าไม่ว่าเป็นคนภาคไหนหรืออยู่ที่ไหน การรับประทานอาหารของแต่ละคน แต่ละบ้านก็แตกต่างกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 17)

“ซึ่งเพื่อนๆแต่ละคนก็จะมีชีวิตที่แตกต่างกัน หรืออาจจะเหมือนกันบ้าง นั่นก็เป็นเพราะได้รับวัฒนธรรมหรือความเชื่อมาจากบรรพบุรุษที่แตกต่างกันออกไป” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16)

“รู้สึกว่แต่ละหมู่บ้านมีความเชื่อที่ไม่เหมือนกันเนื่องมาจากปัจจัยหลาย ๆ อย่างจึงทำให้มีความเชื่อแตกต่างกันไปและได้รู้ความเชื่อที่ไม่เคยรู้มาก่อน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

“ส่วนตัวละครที่ได้ถึงจะได้เหมือนเพื่อนก็ไม่เป็นอะไรเพราะคนเราไม่เหมือนกันอย่างเช่น เจาถนัดขวา เพื่อนถนัดซ้าย เพื่อนชอบร้องเพลง เราไม่ชอบร้องเพลง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

ภาพที่ 7 หลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Food

สำหรับตัวอย่างภาพถ่ายอาหารของครอบครัว มีดังนี้

ภาพที่ 8 ภาพถ่ายอาหารของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5

ในที่นี้ ผู้วิจัยได้นำภาพถ่ายของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 ซึ่งในภาพถ่ายก็คือ หมูอบโอง โดยผู้ให้ข้อมูลได้เขียนพรรณนาว่า “หมูอบโอง เป็นอาหารที่อร่อย แม่ผมมักจะทำให้กินอยู่เสมอ ขั้นตอนการทำก็คือ นำหมูไปหมักและนำไปอบในโอง โคนจะนำเตาถ่านไปไว้ในโองเมื่อใส่หมูลงไปแล้วก็ปิดฝารอให้หมูสุกและหอม จากนั้นก็นำมาพริกตามใจเราได้เลย เท่านั้นก็ได้หมูอบโองที่อร่อยแล้ว”

เขียนพรรณนาและการทำกราฟิก ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนออกแบบกิจกรรมโดยให้ผู้ให้ข้อมูลอ่านบทความเรื่อง Who is Nanaia Mahuta? อีกทั้งให้ผู้ให้ข้อมูลแบ่งปันความสนใจต่อบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของแต่ละคนให้แก่เพื่อนภายในชั้นเรียนโดยผ่านแอปพลิเคชัน Mentimeter ดังภาพประกอบที่ 11 ซึ่งทำให้เห็น

ภาพที่ 9 ภาพถ่ายอาหารของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 20

ในที่นี้ ผู้วิจัยได้นำภาพถ่ายของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 20 ซึ่งในภาพถ่ายก็คือ แกงส้มปลาสดวาย โดยผู้ให้ข้อมูลได้เขียนพรรณนาว่า “แกงส้มปลาสดวาย ฉ้นชอบมันมาก เพราะยายชอบทำให้ฉ้นกินบ่อย ๆ และฉ้นก็จะเป็นช่วยในการทำแกงส้มของยายอยู่เสมอ โดยแกงส้มปลาสดวายนั้น ก็ทำไม่ยาก วัตถุดิบไม่เยอะ มีปลาสดวาย มะขามเปียก ผักมะรุ้ม เครื่องปรุงรส โดยเราจะต้มน้ำก่อน พอน้ำเดือดก็ใส่ผักมะรุ้มที่ปอกเปลือกแล้วลงไป จากนั้นก็ใส่ปลาสดวายที่หั่นเป็นชิ้นแล้วตามลงไป รอให้น้ำเดือดอีกครั้ง แล้วก็เติมรสชาติที่เราชอบพร้อมกับใส่มะขามลงไป เท่านี้ก็ได้อแกงส้มปลาสดวายแล้ว”

ภาพ 10 ภาพถ่ายอาหารของครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3

ในที่นี้ ผู้วิจัยได้นำภาพถ่ายของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 ซึ่งในภาพถ่ายก็คือ ไข่เจียว โดยผู้ให้ข้อมูลได้เขียนพรรณนาว่า “อาหารที่นำมาฉ้นคือข้าวเหนียวและไข่เจียวเนื่องจากบ้านของฉ้นประมาณ 80% กินไข่เจียวเนื่องจากพ่อฉ้นเลี้ยงไก่จึงทำให้มีไข่เป็นจำนวนมากและถ้ามีซอสที่โรยหน้าไข่จะทำให้ฉ้นรับประทานและอร่อยหลุดโลกแบบสุดปัง”

2. การเคารพในการตัดสินใจของผู้อื่นและการเปิดรับความรู้ใหม่

ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนถึงการเคารพในการตัดสินใจของผู้อื่นและการเปิดรับความรู้ใหม่ผ่านการเขียนพรรณนาและการทำกราฟฟิก ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนออกแบบกิจกรรมโดยให้ผู้ให้ข้อมูลอ่านบทความเรื่อง Who is Nanaia Mahuta? อีกทั้งให้ผู้ให้ข้อมูลแบ่งปันความสนใจต่อบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของแต่ละคนให้แก่เพื่อนภายในชั้นเรียนโดยผ่านแอปพลิเคชัน Mentimeter ดังภาพประกอบที่ 11 ซึ่งทำให้เห็น

ความคิดเห็นของเพื่อนคนอื่นภายในห้องที่มีความหลากหลายด้วยเช่นเดียวกัน อีกทั้งมีกิจกรรมในการสำรวจความสนใจของตนและเพื่อนที่มีความเหมือนและความแตกต่างจากตนเอง

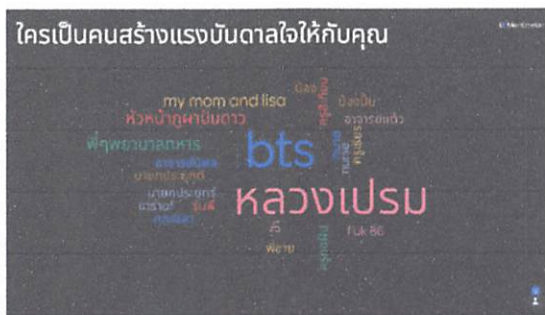
นอกจากนี้ผู้วิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลทำกราฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้ให้ข้อมูลออกมา เพื่อเป็นการสะท้อนผลออกมาในรูปแบบของชิ้นงานทางศิลปะ ประกอบกับการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Amazing People โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนพรรณนาในโปรแกรม Microsoft word และส่งเข้ามายัง google classroom ดังภาพประกอบที่ 12 ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการเคารพในการตัดสินใจของผู้อื่น และการเปิดรับความรู้ใหม่ผ่านการเขียนพรรณนาและการทำกราฟิก ดังนี้

“ที่ฉันชอบวงนี้เพราะความสามารถและความพยายามของพวกพี่ๆเขา แต่ก็มีเพื่อนที่เข้าใจฉันนะ เพื่อนคนนี้ชอบ Lisa black pink เป็นชีวิตจิตใจ เพื่อนมี Lisa เป็นแรงบันดาลใจ ทุกวันนี้เพื่อนฉันได้ฝึกฝน เพื่อที่จะไปออกดีซันตามรอย Lisa ให้ได้ ถึงแม้จะดูเกินจริงไปหน่อย แต่ฉันก็นับถือและเป็นกำลังให้ เพราะฉันก็อยากจะมีเพื่อนที่เป็นศิลปินที่โด่งดังอยู่เหมือนกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

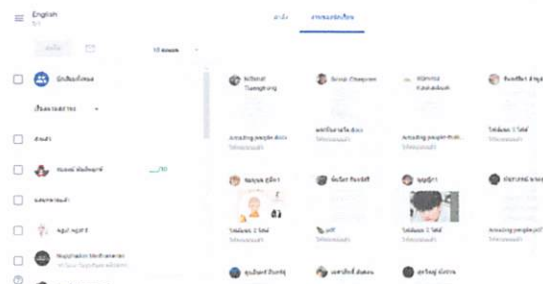
“รู้สึกดีและการที่เราจะมีแรงบันดาลใจมาจากใครนั้นมันไม่ผิดที่เราจะชื่นชอบใครสักคนแล้ว นำมาเป็นแรงบันดาลใจหรือความชื่นชอบส่วนตัว ทำให้รู้ว่าเพื่อนมีความชอบยังไงอะไร ให้สามารถเข้าใจเพื่อนได้มากขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 21)

“โลกมีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมความเชื่อและค่านิยมเนื่องจากแต่ละประเทศ มีลักษณะทางวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และการพัฒนาเศรษฐกิจ วิทยาการและเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน ฉันจึงไม่สามารถบังคับ หรือฝืนให้ใครมาเชื่อในสิ่งที่ฉันเชื่อแต่ฉันก็ไม่อยากที่จะโดนพูดทำร้ายจิตใจกับสิ่งที่ฉันเชื่อเช่นกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 19)

“ฉันคิดว่าการรับประทานอาหารที่แตกต่างทำให้ได้ลิ้มลองรสชาติในรูปแบบใหม่ ๆ แต่สำหรับฉันแล้วสิ่งไหนที่อร่อยฉันก็รับประทานหมดฉันไม่ได้กำหนดว่าฉันชอบกินอะไรแต่สิ่งไหนที่อร่อยฉันก็รับประทานอันไหนที่รับประทานไม่ได้ฉันก็ไม่รับประทานจึงทำให้ฉันอยากลิ้มลองรสชาติรูปแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

ภาพที่ 11 หลักฐานของการแสดงความคิดเห็นผ่านแอปพลิเคชัน Mentimeter

ภาพที่ 12 หลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Amazing People

สำหรับตัวอย่างกราฟฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน มีดังนี้

ภาพ 13 กราฟฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6

ในที่นี้ ผู้วิจัยได้นำกราฟฟิกของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6 โดยผู้ให้ข้อมูลได้เขียนพรรณนาว่า “งาน ผมได้ออกแบบกราฟฟิกบุคคลผู้เป็นแรงบันดาลใจให้กับผม เขาชื่อ ไอ้โฮ เธอเป็นนักร้องและนักแสดง ผมติดตามผลงานในทุก ๆ ด้านของเธอทำให้ผมชอบดนตรี และชอบเล่นดนตรี เธอสวยและน่ารักมากการที่เพื่อนจะมีบุคคลที่น่าประทับใจสำหรับเขานั้น ผมรู้สึกว่าเขาคงชอบคนคนนั้นมากเหมือนที่ผมชอบไอ้โฮ ”

ภาพ 14 กราฟฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2

ในที่นี้ ผู้วิจัยได้นำกราฟฟิกของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 โดยผู้ให้ข้อมูลได้เขียนพรรณนาว่า “จากกราฟฟิกที่ได้นำเสนอคือเอิร์ทและมิกซ์ทั้งสองคนเป็นแรงบันดาลใจให้ตัวเองรักเด็กบางครั้งก็ทำให้อยากเป็นครูจิตอาสาให้การสอนหนังสือต่อเด็กที่ยังไม่ได้รับโอกาสต่อการศึกษาและสิ่งที่ทำให้ฉันคลั่งรักสองคนก็คือซีรีส์นิทานพันดาวเพราะทำให้เรารู้จักเอิร์ทมิกซ์มาถึงทุกวันนี้ถึงว่าเมื่อ 1 ปีที่แล้วซีรีส์เรื่องนี้จะโดนดรามามาแต่ก็ยังทำต่อให้คนที่คลั่งรักคุณี้ได้มีความสุข”

3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างของผู้ให้ข้อมูลได้มีการสะท้อนหลังผ่านการอ่าน บทความเรื่อง Double the disaster means extra preparation for your emergency kit และการทำกราฟฟิก ซึ่งบทความเรื่อง Double the disaster means extra preparation for your emergency kit. นั้นเป็นบทความที่กล่าวถึงการรับมือต่อภัยพิบัติประเภทต่าง ๆ ของชาวญี่ปุ่น โดยการทำกราฟฟิกนั้นเป็นการสะท้อนผลออกมาในรูปแบบของชิ้นงานทางศิลปะประกอบกับการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Amazing People โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนพรรณนาในโปรแกรม Microsoft word และส่งเข้ามายัง google classroom ดังภาพประกอบที่ 15 ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างผ่านการเขียนพรรณนาและการทำกราฟฟิก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

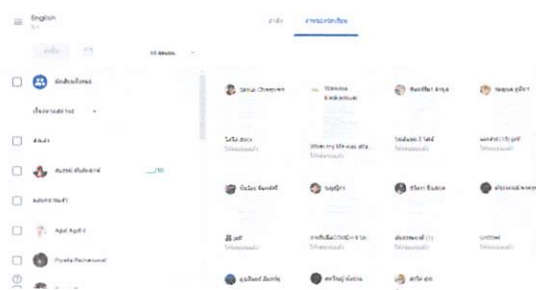
“ฉันคิดว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติของประเทศญี่ปุ่นเกิดขึ้นบ่อยซึ่งมันยังต้องทำให้คนในประเทศญี่ปุ่นมีการเตรียมตัวและเผื่อระวังตนเองอยู่เสมอซึ่งคนประเทศญี่ปุ่นมีการป้องกันและกระตือรือร้นตลอดเวลาและสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดีเพราะทำให้ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ฉันได้อ่านบทความรู้สึกชาวญี่ปุ่นแล้วรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก ชาวญี่ปุ่นมีการรับมือกับปัญหาได้ดีมาก ๆ ในระดับหนึ่ง และฉันก็ได้ศึกษาการรับมือกับภัยธรรมชาติและโรคระบาด” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

“เมื่ออ่านข่าวก็ทำให้ได้ทราบว่าแต่ละประเทศจะมีการรับมือเตรียมความพร้อมทั้งภัยพิบัติอยู่เสมอ เพื่อความปลอดภัยของตัวเองของคนเหล่านั้นเอง และจะมีการรับมือที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศนั้น ๆ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

“รู้สึกว่าการรับมือของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันไปตามประเทศนั้นๆ ตามภูมิภาคนั้นขึ้นอยู่กับการเกิดภัยพิบัติต่างๆจะไม่เหมือนกันการเตรียมพร้อมก็จะไม่เหมือนกันเช่นบางภูมิภาคหรือบางประเทศก็จะมีน้ำท่วมหรือฝนตกแต่ว่าบางประเทศก็จะมีสึนามิเข้าเนื่องจากว่าประเทศนั้นอยู่ติดกับทะเลการรับมือของแต่ละประเทศก็จะแตกต่างกันออกไป” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 21)

“ความเชื่อแต่ละประเทศก็จะแตกต่างกันออกไปเนื่องมาจากปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เช่น สภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ทำให้วัฒนธรรมประเพณีและความเชื่อไม่เหมือนกันหรือถ้าเหมือนกันก็จะแตกต่างกันออกไป” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 13)

ภาพที่ 15 หลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง When my life was attacked from COVID-19

สำหรับตัวอย่างกราฟฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน มีดังนี้

ภาพที่ 16 กราฟฟิกเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16

ในที่นี้ ผู้วิจัยได้นำกราฟฟิกของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16 โดยผู้ให้ข้อมูลได้เขียนพรรณนาว่า “กัน อรรถพันธ์ พูลสวัสดิ์ นักแสดงจากบ้านจี้เอ็มเอ็มทีวี เป็นแรงบันดาลใจในการเรียนและการทำงาน เป็น

พี่ชายที่ดีของน้องสาวและเป็นATP ที่น่ารักของเบบี๋ทุกคน และรู้สึกว่าเป็นเพื่อนแต่ละคนก็มีความชอบและเป้าหมายในชีวิตแตกต่างกันไป จึงไม่แปลกที่เพื่อน ๆ จะมีบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจแตกต่างกันออกไป"

จากการวิจัยในครั้งนี้มีการปรากฏความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (The Individual Differences Theory) ที่มีความเชื่อว่าบุคคลมีความแตกต่างกันไม่มีใครจะมีความเหมือนกันไปเสียทุกอย่าง ทุกคนจึงมีความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน โดยความแตกต่างของมนุษย์จึงเป็นเรื่องที่บุคคลควรเข้าใจและศึกษาเพื่อให้เข้าใจเพื่อนมนุษย์ (Santrock, 2007) ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลได้เขียนพรรณนาสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างไว้อย่างหลากหลาย จึงเป็นการสะท้อนให้รับรู้ได้ว่าผู้ให้ข้อมูลเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลมีการเคารพในการตัดสินใจของผู้อื่นและการเปิดรับความรู้ใหม่ โดยมีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนาถึงการเคารพการตัดสินใจของเพื่อน รวมถึงผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีความไวต่อวัฒนธรรม (cultural sensitivity) ที่ผู้ให้ข้อมูลมีการแสดงออกถึงความสนใจต่อค่านิยมการปฏิบัติภายใต้บริบทของวัฒนธรรมของผู้อื่น และกลายเป็นความตระหนักในวัฒนธรรมของตนเอง (Lister, 1999) นอกจากนี้ การวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง โดยหลังจากการอ่านบทความเรื่อง Double the disaster means extra preparation for your emergency kit และผ่านกิจกรรมการเรียนรู้จากข่าวมีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนาถึงการศึกษา และให้ความสนใจต่อการรับมือกับภัยพิบัติของชาวญี่ปุ่น

จากการวิจัยผู้วิจัยพบว่าการที่ผู้ให้ข้อมูลเกิดความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่างได้นั้นเป็นผลมาจากการผ่านกิจกรรมที่จัดขึ้นในหน่วยต่าง ๆ แต่จะส่งเสริมให้ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่างขึ้น สำคัญที่การได้แลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้ให้ข้อมูล และกิจกรรมการเรียนรู้จากการอ่านบทความ รวมถึงการเรียนรู้จากข่าวซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้รับรู้ถึงวัฒนธรรมที่หลากหลายและแตกต่างไปจากตนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 6

การตระหนักถึงประเด็นทางสังคมและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในระดับสากล

หัวข้อเรื่อง การตระหนักถึงประเด็นทางสังคมและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในระดับสากล ประกอบไปด้วยหัวข้อย่อย (sub-theme) จำนวน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและความขัดแย้ง 2) การรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค และ 3) ความเสมอภาคทางเพศ

1. สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและความขัดแย้ง

ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนถึงสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและความขัดแย้งผ่านการเขียนพรรณนา ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนออกแบบกิจกรรมโดยให้ผู้ให้ข้อมูลอ่านบทความเรื่อง There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend. และบทความเรื่อง There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend. เป็นการกล่าวถึงประเด็นถึงสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของชาวฝรั่งเศสและความขัดแย้งกันในสังคม อีกทั้งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นผ่านการเรียนรู้จากข่าว ดังภาพประกอบที่ 18 รวมถึงให้ผู้ให้ข้อมูลแลกเปลี่ยนประเด็นทางสังคมที่เกิดจากการขัดแย้งกันจากการแสดงความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน โดยผู้ให้ข้อมูลมีการนำประเด็นที่ใกล้ตัวและใกล้ตัวมาแลกเปลี่ยนกันภายในชั้นเรียนผ่านการจำลองเหตุการณ์ ผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและความขัดแย้งผ่านการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Custom and Traditional โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนพรรณนาในโปรแกรม Microsoft word และส่งเข้ามาใน google classroom ดังภาพประกอบที่ 17 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

“แต่เราทุกคนก็ย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเป็นของตนเองเสมอหรือแม้กระทั่งเรื่องของเพศก็ตามไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายหรือแม้กระทั่งเพศที่สามล้วนมีการใช้ชีวิตที่ปกติไม่แปลกเมื่อที่เพศที่อ่อนแอกว่าจะมาเป็นผู้นำทั้งนี้การที่จะมาเป็นผู้นำย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของคนนั้นเสมอ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11)

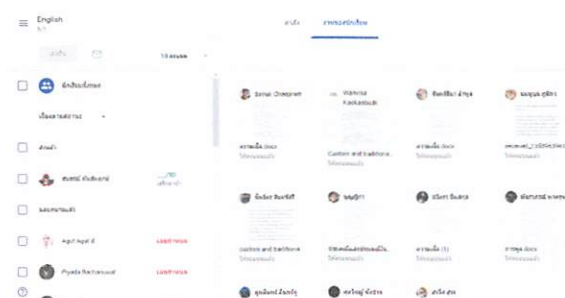
“การขัดแย้งกันของความเชื่อและเสรีภาพในการพูดอาจจะเป็นเรื่องปกติที่จะมีความขัดแย้งกันเพราะแต่ละคน กลุ่มคนนั้น มีการพูด ความเชื่อที่แตกต่างกันออกไป เพราะแต่ละที่อยู่แต่ละท้องถิ่นมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่ ความคิดอีกอย่างหนึ่งก็คือเราต้องยอมรับและเคารพความเชื่อของและเสรีภาพในการพูดของบุคคลอื่นเพื่อจะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“การพูดอะไรออกมาแต่ละอย่างนั้น ย่อมเกิดมาจากความคิดของเรา และทุกคนบนโลกใบนี้มีความคิดที่แตกต่างกันออกไปอยู่แล้ว มันไม่แปลกเลยที่จะมีปัญหาเรื่องความขัดแย้งเกิดขึ้น ทุกวันนี้มีแต่

ข่าวออกเรื่องที่เกิดความขัดแย้งจากการพูด ขอบกตัวอย่างน้อยละกัน ก็เช่น พูดไม่เข้าหู ก็ยกพวกมาตีกัน ทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้น พูดความจริงก็มาจับถึงบ้านฉันมองว่าการพูดเป็นสิทธิเสรีของคนทุกคน ทุกคนมีสิทธิที่จะพูดในสิ่งที่ตัวเองคิด แต่มองในอีกแง่ก็คือ มีสิทธิในการพูด แต่ต้องคิดทบทวนในสิ่งที่ตัวเองจะพูด ออกมาว่ามีผลอะไรหรือไม่ เองง่าย ๆ ก็คือทุกคนมีสิทธิเสรีในการพูด แต่ต้องใช้การไตร่ตรองความคิด ก่อนที่จะพูดออกมา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

“ในการพูดของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันอาจจะมีความแตกต่างกันอาจจะมีความขัดแย้งบ้างว่าทำไมบ้านเธอเป็นแบบนี้บ้านฉันเป็นแบบนี้พอได้มาเรียนรู้จึงทำให้รู้ว่าในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันและอย่าทำให้เกิดความขัดแย้งกันเพราะทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่ากันจึงทำให้ไม่มีใครผิดถูกการพูดไม่มีผิดไม่มีถูกเพราะการพูดคือการที่เราจะสื่อสารให้ผู้ที่ยากฟังได้ฟังแต่ก็มีความคิดของตัวเองการปกป้องสิ่งตัวเองพูดก็ไม่ผิดการที่เราพูดไปแล้วอาจจะขัดแย้งต่อผู้อื่นแต่เราก็ต้องปรับตัวปรับจิต นิสัยให้เข้ากับคนกลุ่มแล้วค่อยปรับและบอกเค้าว่าความคิดและความเชื่อคนเราไม่เหมือนกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“ผมคิดว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เกิดจากความคิดที่หลากหลายของแต่ละคน และไม่ใช่เรื่องที่ผิดเพราะ มีความเชื่อที่ไม่เหมือนกัน และการที่เราปกป้องความเชื่อที่เรานับถืออยู่นั้นก็ไม่ผิด เรามีสิทธิที่จะเคารพในสิ่งที่เรานับถือ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

ภาพที่ 17 หลักฐานของการส่งการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Custom and Traditional

ภาพที่ 18 หลักฐานของกิจกรรมการเรียนรู้จากข่าวในหัวข้อสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและความขัดแย้ง

2. การรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค

ผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคผ่านการเขียนพรรณนาและการทำแผนผังความคิด (My Mapping) ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เขียนออกแบบกิจกรรมโดยให้ผู้ให้ข้อมูลอ่านบทความเรื่อง Double the disaster means extra preparation for your emergency kit และการทำกราฟิก ซึ่งบทความมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องการรับมือต่อโรกระบาดที่กำลังเกิดขึ้น พร้อมทั้งแนะนำในการเตรียมความพร้อมของชาวญี่ปุ่น อีกทั้งมีกิจกรรมในการเรียนรู้จากข่าวถึงการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคในที่ต่างๆ ว่ามีความหลากหลาย และแตกต่างกันออกไป ดังภาพประกอบที่ 19 นอกจากนี้ผู้วิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลทำแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่กำลังอยู่ในขณะนี้ โดยมีหัวข้อว่า “When my life was attacked from COVID-19” โดยแผนผังความคิดที่ผู้ให้ข้อมูลทำออกมานั้นมีการสะท้อนถึงปัญหาและแนวทางในการรับมือของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน ร่วมกับการเขียนพรรณนาถึงการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคในหัวข้อเรื่อง Custom and Traditional โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนพรรณนาในโปรแกรม Microsoft word และส่งเข้ามายัง google classroom ดังภาพประกอบที่ 17 ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค ดังนี้

“การเตรียมตัวของแต่ละประเทศนั้น ก็ทำให้เรารู้ว่าแต่ละประเทศมีความเตรียมความพร้อมอย่างไรบ้าง สามารถนำมาปฏิบัติตามและสร้างประโยชน์ให้พวกเราได้มากน้อยแค่ไหน และภัยที่มาแรงติดอันดับของโลก ก็คือการแพร่ระบาดของโลกโควิด-19ทำให้เกิดผลกระทบมากมาย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 17)

“การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid-19ซึ่งนั้นมีผลกระทบกับหลาย ๆ คนรวมถึงตัวฉันด้วยซึ่งผลกระทบนั้นทำให้ในการใช้ชีวิตประจำวันของฉันได้เปลี่ยนไปจากเดิมเพราะจะต้องมีการป้องกันและเฝ้าระวังตนเองอยู่ตลอดเวลาเพื่อไม่ให้ติดเชื้อโควิด 19 ซึ่งนั่นคล้องจองกับการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติเพราะต้องมีการป้องกันและเฝ้าระวังตัวเองตลอดเวลาให้ตนเองปลอดภัย” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

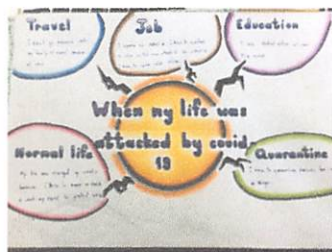

ภาพที่ 19 หลักฐานของกิจกรรมการเรียนรู้จากข่าวในหัวข้อการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค

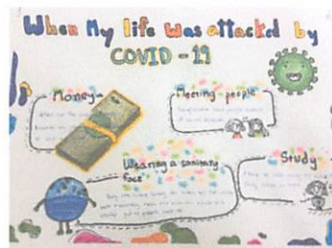
สำหรับตัวอย่างแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคมีดังนี้

ภาพที่ 20 ภาพแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค
ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14

ภาพที่ 21 ภาพแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค
ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3

ภาพที่ 22 ภาพแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค
ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 16

ภาพที่ 23 ภาพแผนผังความคิด (My Mapping) เกี่ยวกับการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค
ของผู้ให้ข้อมูลคนที่ 11

3. ความเสมอภาคทางเพศ

ผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนถึงความเสมอภาคทางเพศผ่านการเขียนพรรณนา ภายหลังจากการที่ผู้วิจัยได้ให้ผู้ให้ข้อมูลอ่านบทความเรื่อง Who is Nanaia Mahuta? ซึ่งเป็นบทความที่บอกเล่าเรื่องราวของรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ ของประเทศนิวซีแลนด์ที่เป็นเพศหญิงอีกทั้งเป็นชนเผ่าชาวเมารีอีกด้วย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมองเห็นถึงความเสมอภาคทางเพศภายหลังจากการอ่านบทความดังกล่าว กรอบปีที่ผู้ให้ข้อมูลได้เรียนเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวในวิชาสังคมเพิ่มเติมส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความสนใจต่อประเด็นนี้มากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนข้อมูลผ่านการเขียนพรรณนาในหัวข้อเรื่อง Amazing People ที่มีความเกี่ยวข้องกับเสมอภาคทางเพศไว้ดังนี้

“หลังจากอ่านบทความทำให้รู้ว่าผู้หญิงก็มีความสามารถไม่น้อยไปกว่าผู้ชายและไม่ว่าจะเพศอะไรก็สามารถที่จะทำงานและดำรงชีวิตเหมือนกันเพราะมีสิทธิเท่าเทียมกัน เราควรที่จะมองกันที่ความสามารถมากกว่าเพศหรืออื่น ๆ ชาติกำเนิดและเพศมีผลต่ออาชีพในบางอาชีพแต่ในปัจจุบันในบางอาชีพเริ่มยอมรับและเปิดโอกาสให้กับชาติกำเนิดและเพศต่าง ๆ มากขึ้นซึ่งฉันคิดว่าเราควรที่จะเปิดโอกาสให้กับทุกคนไม่ว่าจะใครก็ตาม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 18)

จากการศึกษาผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและความขัดแย้งผ่านการเขียนพรรณนาภายหลังจากการอ่านบทความในหน่วยที่ 5 Customs and Traditions เรื่อง There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend โดยมีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนาถึงสิทธิและเสรีภาพ และความขัดแย้งที่เป็นประเด็นมากจากการไม่เข้าใจถึงความต่าง นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ที่ใช้ในการบริหารการรับมือกับโรคให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์มีความเสี่ยงลดลง (Cole, 2020) ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่ตนได้ปฏิบัติซึ่งเป็นการแสดงถึงการบริหารความเสี่ยงของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนถึงความเสมอภาคทางเพศ โดยหลังจากอ่าน บทความเรื่อง Who is Nanaia Mahuta? ซึ่งเมื่อผู้ให้ข้อมูลอ่านบทความดังกล่าวผู้ให้ข้อมูลมีการให้ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับความเสมอภาคทางเพศ (Gender Equality) ซึ่งเป็นเรื่องของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานะ ที่มีสิทธิในความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน โดยผู้ให้ข้อมูลแสดงถึงการรับรู้ และเรียนรู้เกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศ (รัชดา ไชยคุปต์, 2019) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮานาเออร์ (Hanauer, 2001) กล่าวว่า วิธีการอ่านเป็นการสร้างความเข้าใจและการพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรม โดยเน้นการรับรู้ถึงเรื่องเพศ และแง่มุมพื้นฐานของวัฒนธรรม ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยพบว่าการเลือกบทความที่นำมาใช้มีผลต่อผู้ให้ข้อมูลในการตระหนักทางวัฒนธรรมแล้วนั้น

อีกทั้งยังปรากฏการตระหนักถึงประเด็นทางสังคมและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในระดับสากลที่เป็นประเด็นอื่น ๆ ที่ปรากฏเป็นกระแสภายในสังคม

บทที่ 7

การลดอคติและการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

หัวข้อเรื่อง การลดอคติและการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น ประกอบไปด้วยหัวข้อย่อย (sub-theme) จำนวน 2 หัวข้อ ได้แก่ 1) การลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น และ 2) การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

1. การลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น

ผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนข้อมูลผ่านการเขียนพรรณนา และการอภิปรายกลุ่มที่แสดงถึงการลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น ภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้น ซึ่งจากการอ่านหลายบทความได้แก่ Right Brain, Left Brain, Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes, Who is Nanaia Mahuta?, Double the disaster means extra preparation for your emergency kit. และ There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend. การทำกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนกันภายในชั้นเรียนทั้งการทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ การเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น การเรียนรู้จากข่าว และการแสดงบทบาทสมมติ รวมถึงการทำชิ้นงานทางศิลปะได้แก่การวาดภาพที่แสดงถึงตนเอง ภาพถ่ายอาหาร กราฟิก แผนผังความคิด และการทำวิดีโอ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการเขียนพรรณนาที่แสดงถึงการยอมรับในสิ่งที่แตกต่างออกไปจากตน มีการปรับเปลี่ยนในด้านต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของตนเอง และการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมของผู้อื่น นอกจากนี้ยังไม่ตัดสิน และละเว้นอคติที่มีจากวัฒนธรรมของตน ไม่ยึดติดว่าวัฒนธรรมควรเป็นไปในแนวทางที่ตนคุ้นเคย ซึ่งการลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่นถูกสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา และการอภิปรายกลุ่ม ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Your Personality มีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา ดังนี้

“ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพนั้นก็คือมีความคิดว่าบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาไม่เหมือนกัน บุคลิกภาพของแต่ละคนที่ออกมานั้นมีลักษณะที่โดดเด่นที่ต่างกันแต่หากอยู่รวมกันในหมู่ มาก ในสังคมนั้นขึ้นอยู่กับปรับตัวปรับทัศนคติให้เข้าอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“เราสามารถปรับปรุงและพัฒนาลักษณะนิสัยตนเองให้ก้าวหน้าในทางที่ดีขึ้นได้ลักษณะใดที่ดีอยู่แล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้อยู่เรื่อย ๆ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

“สุดท้ายแล้วบุคลิกภาพคือสิ่งที่สอนให้เราประพฤติตนให้เข้ากับสังคมและเพื่อนปรับตัวให้เราอยู่กับสภาพแวดล้อมสังคมในปัจจุบัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 21)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Food มีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา ดังนี้

“ถึงแม้อาหารของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ก็ไม่ควรไปมองว่าอาหารที่เขากินนั้นไม่น่าทาน เพราะอาจจะเป็นอาหารที่ดีสำหรับเราก็ได้ เรามีสิทธิ์คิดแต่เราไม่มีสิทธิ์ไปห้ามไม่ให้เขากินอาหารที่เขากิน แต่เราสามารถเรียนรู้รสชาติของอาหารของกันและกันได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“ฉันคิดว่าการรับประทานอาหารที่แตกต่างทำให้ได้ลิ้มลองรสชาติในรูปแบบใหม่ ๆ แต่สำหรับฉันแล้วสิ่งไหนที่อร่อยฉันก็รับประทานหมดฉันไม่ได้กำหนดว่าฉันชอบกินอะไรแต่สิ่งไหนที่อร่อยฉันก็รับประทานอันไหนที่รับประทานไม่ได้ฉันก็ไม่รับประทานจึงทำให้ฉันอยากลิ้มลองรสชาติรูปแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“การรับประทานอาหารที่แตกต่างจากเพื่อนนั้นสำหรับตัวฉันฉันคิดว่ามันไม่ใช่เรื่องแยแต่การรับประทานอาหารนั้นมันก็ขึ้นอยู่กับของแต่ละบุคคลว่าชอบสิ่งไหนอย่างไร บางคนชอบรับประทานของแห้ง ๆ บางคนชอบของที่เผ็ดเป็นต้น ซึ่งที่พูดมานั้นล้วนแต่เป็นความชอบของแต่ละบุคคลที่ต่างกันไปแต่อยู่ร่วมกันได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“ฉันคิดว่าหลังจากที่อ่านบทความซึ่งบางประเทศมีการรับประทานอาหารต่าง ๆ และในบางประเทศอาจจะมองว่าแปลกแต่เป็นสิ่งที่ไม่ผิดเนื่องจากคนเรามีความชอบและมีวัฒนธรรมที่ต่างกันไปเราไม่สามารถตัดสินได้นั้นผิดหรือไม่เพราะสิ่งที่เราอาจจะมองว่าแปลกในทางกลับกันทางเขาอาจจะมองว่านั่นคือเรื่องปกติซึ่งนั้นก็หมายความว่ามันไม่ผิด” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

“อาหารของแต่ละคนถึงมันจะแตกต่างกันและรสชาติไม่เหมือนกันเราก็ไม่สามารถไปบังคับให้เขามากินอาหารที่เหมือนเราได้ เพราะเรามีความชอบที่ต่าง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 20)

“การกินที่ต่างกันไปไม่สามารถตัดสินได้ว่าอันไหนอร่อยหรือไม่อร่อย แต่ขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคล” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Amazing People มีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา ดังนี้

“แต่ละบุคคลจะมีความชอบ ความถนัด ความสนใจ ที่แตกต่างกันไปเพราะการที่เราจะมีแรงบันดาลใจนั้นคนคนนั้นจะต้องเป็นคนที่ประสบความสำเร็จในสิ่งที่เราชอบมีทัศนคติที่ดี เป็นแบบอย่างให้กับคนอื่น ๆ แต่ก็อยู่ในความชอบของแต่ละบุคคล เราต้องยอมรับที่เพื่อนชอบ และเพื่อนยอมรับที่เราชอบก็จะทำให้เราได้แลกเปลี่ยนได้เรียนรู้กับแรงบันดาลใจของเพื่อน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 12)

“คนเรามีความชอบที่แตกต่างกันออกไป มีความฝันที่แตกต่างกันออกไป และมีแรงบันดาลใจที่แตกต่างกันออกไป ฉันเคยถามเพื่อนนะว่าทำไมถึงชอบ Lisa ขนาดนี้ เพื่อนก็เล่าให้ฟังชะยาวเลย ฉันก็เลยเข้าใจว่า บุคคลที่ให้แรงบันดาลใจของทุกคนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละคน มันเลยทำให้ฉันสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนที่มีบุคคลที่ให้แรงบันดาลใจที่แตกต่างกันได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Nature Attack! มีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา ดังนี้

“ผมคิดว่าการที่เรามีการเตรียมพร้อมและการรับมือที่ต่างจากเพื่อน ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะมันสามารถป้องกันได้ ในชีวิตของเรานั้นไม่แน่นอน และไม่มีอะไรมั่นคง เราจะต้องใช้ชีวิตอย่างมีสติ ไม่ว่าจะเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา และมีความสุขกับการแก้ไขปัญหา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Custom and traditional มีการสะท้อนผ่านการเขียน ดังนี้

“หลังจากการฟังเรื่องวัฒนธรรมที่ต่างไปของเพื่อนผมก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพยายามเข้ากับวัฒนธรรมของเพื่อนเพื่อรู้ในสิ่งที่เพื่อนบอกมาขึ้น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“หลังจากที่ได้รับรู้ถึงวัฒนธรรม ความเชื่อ ของเพื่อน นั้นบางอย่างก็เก็บมากคิดมาก และปฏิบัติตามความเชื่อของเพื่อนไป แต่ก็ไม่ทั้งหมด และรับรู้ว่าเป็นอย่างไร ทำให้ตัวเรารู้ถึงคุณค่าของแต่ละสิ่งที่ทุกคนนับถือและยอมรับเคารพในสิ่งที่คนอยู่ร่วมกันนับถือ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“ความรู้สึกของฉันตอนที่รู้ว่าเพื่อนในบางกลุ่มที่แตกต่างจากกลุ่มฉันคือในบางเรื่องอาจจะมีความเชื่อที่แตกต่างกันซึ่งวัฒนธรรมหรือความเชื่อของเพื่อนมีคุณค่ากับเพื่อนเราไม่สามารถไปบอกว่าคุณเชื่อนี้เป็นสิ่งไม่ดีแต่เราสามารถรับรู้และปรับตัวได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

“รู้สึกเกิดความหลากหลายของวัฒนธรรมรู้จักอีกหลายวัฒนธรรมมากขึ้น จากเดิมที่รู้จักน้อย ก็รู้มากขึ้น วางตัวมากขึ้นมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการวางตัวในการใช้ชีวิตประจำวัน การดำรงอยู่ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 21)

“เราไม่สามารถทำให้ใครมาทำตามความเชื่อของเราหรือวัฒนธรรมของเราได้เพราะแต่ละคนมีความเชื่อไม่เหมือนกันแต่ให้คิดว่าที่เราเข้าใจในที่ที่เราไม่ได้นับถือหรือความเชื่อของเราจึงคิดว่ามันคือบทเรียนได้เพิ่มความรู้ให้แก่ชีวิต” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“เราจึงต้องมีการปรับตัวและเปลี่ยนไปตามยุคตามสมัยตัวผมอยู่ที่ภาคใต้พอย้ายมาที่นี่ วัฒนธรรมและความเชื่อของคนที่นี่ก็มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ อย่างหลังจากอยู่ได้ไปสักพักก็เริ่มมีการปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงตามผู้คนที่นั่นเพื่อให้เข้ากับสังคมและผู้คนที่นั่นได้เลยต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามและวัฒนธรรมของเพื่อนนั่นมีหลาย ๆ อย่างที่น่าสนใจและปฏิบัติตาม” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ผมไม่อคติกับความเชื่อของใคร เพราะทุกคนมีเสรีที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อ ขอแค่เรื่องที่เรานับถือ ไม่สร้างความวุ่นวายและเดือดร้อนต่อตัวเราและผู้อื่นก็พอแล้ว” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“ความเชื่อของผมก็แตกต่างจากของเพื่อน ผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องน่าแปลกอะไร เพราะเรามีความคิดต่างกันไป และผมก็ได้มีสิ่งเปลี่ยนแปลงไปบ้างเมื่อได้รู้ความเชื่อของเพื่อน ผมก็นำไปทดลองทำตามบ้างก็ไม่ได้เสียหายอะไรเลยผมเชื่อเสมอว่าวัฒนธรรมและความเชื่อเปรียบเสมือนศิลปะในชีวิตเรา ถ้าเราเชื่อในสิ่งที่ดีเราก็จะดีไปด้วยและมีความสุข กับความเชื่อของเราโดยที่ไม่เดือดร้อนผู้อื่น” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

นอกจากนี้ หลักฐานที่ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนผ่านการอภิปรายกลุ่ม มีดังนี้

“ยอมรับมากขึ้น จากเมื่อก่อนนี้แบบ อย่างของเราเราก็จะไม่ยอมรับของคนอื่นเข้ามา แต่พอได้เรียนรู้ได้ทำก็ยอมรับมาในระดับหนึ่ง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8, อภิปรายกลุ่ม)

“ก็อยู่ด้วยกัน อยู่ร่วมกับสังคมได้แบบปกติ เมื่อก่อนเหมือนแบบอาจจะอคติไปหน่อยเหมือนแบบ เขาทำไม่ต้องอย่างนี้ เขาไม่เหมือนเราอะไรอย่างนี้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8, อภิปรายกลุ่ม)

“ก็ไม่ได้อย่างไรก็ความคิดใครความเชื่อแต่ละคนไม่เหมือนกันคะ เหมือนมันได้รับมาไม่เหมือนกันอยู่แล้วคะ อย่างเขาเชื่ออีกแบบหนึ่งเราเชื่ออีกแบบหนึ่งก็ไม่ได้เดือดร้อนเรา” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 19, อภิปรายกลุ่ม)

“ก็รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนค่ะ แบบว่าความเชื่อของแต่ละคนมันไม่มีผิดไม่มีถูก เพื่อนเชื่อในสิ่งนี้เราเชื่อในสิ่งนี้ ในคนเรามีความเชื่อแตกต่างกันหลาย ๆ อย่างแตกต่างกันมันไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกันทั้งหมด เพราะฉะนั้นจะต้องยอมรับของเพื่อนไม่ไปกล่าวหาว่าของเพื่อนผิด เพราะเป็นความเชื่อส่วนบุคคล” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 17, อภิปรายกลุ่ม)

“ในเรื่องบุคลิกภาพก็มีการปรับความเข้าใจกัน ก็ค่อยๆคุยกันแล้วก็หาจุดเด่นจุดด้อยของแต่ละคน และพูดคุยกันยอมรับกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3, อภิปรายกลุ่ม)

“บางที่เราอาจจะมึนที่เราไม่ชอบกันอยู่แล้ว ทำยังไงก็ปรับเข้าหากันไม่ได้ต่างคนต่างอยู่แต่ยังพูดคุยกันได้ แบบไม่ไปอะไรกัน หลีกเลี้ยง แต่ยังพูดคุยและอยู่ร่วมกันได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14, อภิปรายกลุ่ม)

ภาพที่ 24 หลักฐานของการอภิปรายกลุ่มในหัวข้อย่อยที่ 4.1 การลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น

2. การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

ผู้ให้ข้อมูลมีการกล่าวการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่นผ่านการเขียนพรรณนา และการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยจัดขึ้นโดยผ่านการอ่านบทความหลายบทความได้แก่ Right Brain, Left Brain, Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes, Who is Nanaia Mahuta?, Double the disaster means extra preparation for your emergency kit. และ There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend. การทำกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนกันภายในชั้นเรียนทั้งการทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ การเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น การเรียนรู้จากข่าว ละครการแสดง บทบาทสมมติ รวมถึงการทำชิ้นงานทางศิลปะได้แก่การวาดภาพที่แสดงถึงตนเอง ภาพถ่ายอาหาร กราฟิก แพนผังความคิด และการทำวิดีโอ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการเขียนพรรณนาที่แสดงถึงการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น โดยการไม่แทรกแซงการให้คุณค่าของวัฒนธรรมนั้น ๆ การมีความคิดในการอนุรักษ์วัฒนธรรมอื่นและ

ของตน และส่งเสริมให้ดำรงวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการเห็นคุณค่าสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา และการอภิปรายกลุ่ม ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Your Personality มีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา ดังนี้

“เราต้องให้เกียรติและไม่เหยียดบุคลิกภาพของบุคคลอื่นเพราะแต่ละบุคคลล้วนมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“บุคลิกภาพในความคิดของฉันนั่นก็คือ การแสดงออกในด้านที่เป็นตัวตนของตนเองออกมา แต่ไม่ว่าเราจะแสดงออกมาทางด้านไหนก็ควรที่จะรักษาภาพลักษณ์ของเราให้อยู่ในด้านที่ดี และไม่ต้องพยายามที่จะทำให้ตัวให้เหมือนบุคคลอื่น เพราะทุกคนล้วนแล้วแต่มีสิ่งที่ต่างกันออกไป อยู่ที่เราจะค้นพบสิ่งที่มีและมีและให้ประโยชน์จากสิ่งที่มีนั้นได้มากน้อยเพียงใด และจงจำไว้เสมอว่า ทุกคนล้วนมีคุณค่าในตัวเอง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Amazing People มีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา ดังนี้

“คิดว่าทำสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจของเราไปเรื่อย ๆ และไม่ต้องไปตัดสินและดูถูกเพื่อนว่าสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจให้เพื่อนมันผิดซึ่งบุคคลรอบข้างสามารถช่วยเราและเราก็สามารถช่วยเพื่อนได้เช่นกันสิ่งที่เราควรทำคือพัฒนาตนเองและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆอยู่เสมอ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ผมคิดว่าบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของเพื่อน ไม่ได้ผิด เพื่อนมีสิทธิที่จะเลือกชอบใครก็ได้ และถึงจะสนใจแตกต่างกันก็ไม่ใช่ไร เพราะเราก็มีสิ่งที่แตกต่างกันอยู่แล้ว ไม่มีใครมาบังคับเราได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“ฉันคิดว่าทำสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจของเราไปเรื่อย ๆ และไม่ต้องไปตัดสินและดูถูกเพื่อนว่าสิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจให้เพื่อนมันผิดซึ่งบุคคลรอบข้างสามารถช่วยเราและเราก็สามารถช่วยเพื่อนได้เช่นกันสิ่งที่เราควรทำคือพัฒนาตนเองและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆอยู่เสมอ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

“แต่แต่ละคนมักจะมีความคิดและความชอบแตกต่างกันออกไป เราไม่ควรไปดูถูกความชอบของเพื่อน แต่เราสามารถแชร์ความชื่นชอบของกันและกันได้” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 20)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Custom and traditional มีการสะท้อนผ่านการเขียนพรรณนา ดังนี้

“ความเชื่อของคนเราอาจจะแตกต่างกันหรืออาจจะเหมือนกันก็ได้ซึ่งความเชื่อของแต่ละบุคคลมีคุณค่าในตัวเองเช่นเดียวกับจิตใจของคนเราที่มีความสวຍและคุณค่าในตัวเองโดยที่ไม่จำเป็นจะต้องเหมือนใคร...ดังนั้นความเชื่อ ของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันออกไป เราก็ดูไม่เหมือนกับคนอื่นเราจึงต้องเคารพไม่ลบหลู่ในสิ่งที่คนอื่นเคารพนับถือและเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อจะอยู่ร่วมกันในสังคมที่สงบสุขไม่ขัดแย้งอดตีกับความเชื่อที่แตกต่างกัน” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“ความเชื่อของคนเราอาจจะแตกต่างกันหรืออาจจะเหมือนกันก็ได้ซึ่งความเชื่อของแต่ละบุคคลมีคุณค่าในตัวเองเช่นเดียวกับจิตใจของคนเราที่มีความสวຍและคุณค่าในตัวเอง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14)

“ฉันคิดว่าฉันมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อได้รับรู้ถึงวัฒนธรรมความเชื่อต่างๆของเพื่อนเพราะว่าตอนทำงานเพื่อนนำเสนอความเชื่อของตนเองและบางความเชื่อฉันไม่เคยรู้มาก่อนซึ่งนั่นทำให้ฉันได้รู้และศึกษาเรื่องที่ยากรู้เพิ่มเติมและไม่ไปพูดว่าความเชื่อของเพื่อนผิดเพราะความเชื่อของแต่ละคนมีคุณค่าในตัวเอง” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 15)

นอกจากนี้ หลักฐานที่ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนผ่านการอภิปรายกลุ่ม มีดังนี้

“คือเขาก็อนุรักษ์ของเขาเราก็อนุรักษ์ของเรา (ผู้ให้ข้อมูลหมายถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรม) เขาก็ต้องคิดว่าของเขามีคุณค่า ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“หนูว่าวัฒนธรรมของแต่ละคนหนูว่ามันมีคุณค่าในตัวเองอย่างเช่นคนเราใช้ไหมคะก็มีคุณค่าในแบบของตัวเองสวຍในแบบของตัวเองในการเป็นตัวเองไม่ต้องเป็นเหมือนใคร มันไม่จำเป็นจะต้องเหมือนใครทั้งหมด” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3, การอภิปรายกลุ่ม)

“ก็เห็นคะอย่างเพื่อนบางคนก็จริงจังกับวัฒนธรรมของเขาอย่างมากเวลาเขาพูดมาเขาดูจริงจังน่าดูมีคุณค่ามากเลย รู้ว่าเป็นอย่างนี้ได้รู้ว่าเขาห่วงแหนนะ” (ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 14, การอภิปรายกลุ่ม)

ภาพที่ 25 หลักฐานของการอภิปรายกลุ่มในหัวข้อการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

จากการวิจัยผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น รวมถึงการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น โดยผู้ให้ข้อมูลหลังผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละหน่วยที่กำหนดแล้วนั้นผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น ตามทฤษฎีชาติพันธุ์นิยม หรืออัตตานิยมวัฒนธรรม (Ethnocentrism) ที่เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่เกิดจากการที่มีคนหลายกลุ่มมาอยู่รวมกันอยู่ในวัฒนธรรมเดียวซึ่งอาจทำให้เกิดการตัดใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการมองผ่านวัฒนธรรมของตน และมักพบเห็นความโน้มเอียงที่จะอธิบายความหมายของวัฒนธรรมของตนเองดีกว่า หรือเหนือกว่าวัฒนธรรมของผู้อื่น โดยใช้ค่านิยมและมาตรฐานที่มีอยู่ในวัฒนธรรมของตนเองเป็นตัวตัดสิน (Baylor, 2019) และสอดคล้องกับ Chen (2005) ที่กล่าวว่า การสื่อสารและการรวบรวมผู้คนจากหลากหลายวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ ภูมิศาสตร์ และศาสนาในทุกแง่มุมของชีวิตมนุษย์ มีความอ่อนไหวต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรมกลายเป็นความสามารถที่สำคัญในการลดชาติพันธุ์นิยม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนถึงการลดความยึดมั่นในวัฒนธรรมของตนหรือชาติพันธุ์ของตนลงภายหลังการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยกิจกรรม ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลมีการกล่าวยอมรับลักษณะบุคลิกภาพของเพื่อนที่ต่างไปจากตนพร้อมทำความเข้าใจต่อพฤติกรรมนั้น พร้อมทั้งมีการปรับเปลี่ยนหรือหลีกเลี่ยงบางพฤติกรรมเดิมที่ไม่ตรงกันเพื่อให้อยู่ร่วมกันได้ดีขึ้น รวมถึงในการอภิปรายกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงถึงการยอมรับในวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของผู้อื่น และแสดงถึงการไม่ตัดสินผู้อื่นไม่ว่าจะเรื่องในด้านใดก็ตามเพราะเล็งเห็นว่าทุกคนนั้นมีวัฒนธรรมและวิถีเป็นของตนเอง อีกทั้งข้อมูลที่ได้รวบรวมมานั้นทำให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลได้มีการยอมรับในสิ่งที่แตกต่างออกไปจากตน มีการปรับเปลี่ยนในด้านต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของตนเอง และการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมของผู้อื่น รวมถึงละเว้นอคติที่มีจากวัฒนธรรมของตน ไม่ยึดติดว่าวัฒนธรรมควรเป็นไปในแนวทางที่ตนคุ้นเคย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับในด้านของการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น ผู้ให้ข้อมูลมีการให้คุณค่าทั้งในวัฒนธรรมของตนเอง รวมถึงการให้เกียรติต่อวัฒนธรรมผู้อื่นด้วยแม้วัฒนธรรมจะต่างออกไปจากตน แต่ผู้ให้ข้อมูลยังคงเล็งเห็นคุณค่าของทุกวัฒนธรรมเป็นอย่างดี นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงว่าเมื่อผ่านกิจกรรมที่ได้จัดขึ้นทำให้รับรู้และสืบเสาะวัฒนธรรมอื่น อีกทั้งยังส่งผลให้มองเห็นคุณค่าของตนเอง ทั้งนี้ จึงทำให้ทราบถึงความมุมมองของผู้ให้ข้อมูลหลังผ่านกิจกรรมในแต่ละหน่วยนั้นมีการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับ ยืดหยุ่นและเห็นคุณค่าต่อวัฒนธรรมอื่น

นอกเหนือจากข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ความตระหนักทางวัฒนธรรมที่ปรากฏดัง 4 หัวข้อข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลในการจัดการเรียนรู้ผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนาร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน โดยความคิดเห็นของผู้วิจัยต่อการพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรม ดังนี้

จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้การอ่านและการเขียนพรรณนาร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานเพื่อนำมาพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรมนั้นทำให้เห็นว่า การอ่านเป็นสิ่งที่มีมาช่วยสนับสนุนให้ผู้ให้

ข้อมูลเข้าใจและรับรู้ถึงความต่างของวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้นโดยผู้วิจัยได้นำบทอ่านที่มีความเชื่อมโยงกับเรื่องวัฒนธรรมที่ต้องการให้นักเรียนเกิดความตระหนักอาจเป็นเรื่องที่มีความใกล้เคียงมากและอาจเป็นเรื่องที่เห็นความต่างอย่างชัดเจนเพื่อเป็นการกระตุ้นเพื่อเปิดการคิดวิเคราะห์ให้นักเรียนสามารถนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งใกล้ตัวได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้เรื่องี่อ่านสามารถส่งผลต่อความคิด ความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล รวมทั้งการที่ผู้ให้ข้อมูลได้รับความรู้ในเรื่องที่มีความใกล้เคียงกันในรายวิชาอื่นยิ่งส่งเสริมให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความคิดและความรู้สึกต่อสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้นซึ่งแสดงถึงการอ่านเป็นกระบวนการการศึกษาสิ่งที่น่าสนใจหรือแปลกไปจากสังคมที่คุ้นเคยได้ รวมถึงกระบวนการตั้งคำถามอีกทั้งเรียนรู้ถึงสิ่งที้อาจไม่เคยรู้หรือพบเห็นมาก่อน จึงกลายเป็นการเปิดโลกทัศน์ในอีกรูปแบบหนึ่งและสอดคล้องกับมัลลิกา ภักดิ์ณรงค์ (2531) อ้างใน บรัสกร คงเปี่ยม (2561) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ 3 ประการดังนี้ 1. การอ่านก่อให้เกิดการพัฒนาความคิด 2. การอ่านก่อให้เกิดความรู้ที่กว้างขวางก้าวหน้า 3. การอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ในการเขียนพรรณนานั้นเป็นการให้รายละเอียดความคิด ความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลต่อประเด็นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในแต่ละหน่วยซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีการให้รายละเอียดไว้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีการพัฒนาการเขียนมากขึ้นตามลำดับในแต่ละหน่วย โดยประเด็นนี้ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าหากผู้ให้ข้อมูลมีการสะท้อนผลที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น และการใช้การรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานร่วมกับการอ่านและการเขียนพรรณนาพบว่าการทำชิ้นงานศิลปะของผู้ให้ข้อมูลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการสะท้อนความคิดและความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลต่อเรื่องที่กำหนดในแต่ละหน่วย ซึ่งพบว่าผู้ให้ข้อมูลหลายคนให้ความสนใจต่อรายละเอียดในการสร้างชิ้นงานทางศิลปะเป็นอย่างมาก โดยผู้ให้ข้อมูลบางคนขออนุญาตทำชิ้นงานทางศิลปะให้มากกว่าที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนถึงความชอบและความรู้สึกต่อเรื่องนั้น ๆ อีกทั้งผู้ให้ข้อมูลมีการขอนำชิ้นงานกลับไปเพิ่มเติมถึงสิ่งที่ยังสะท้อนออกมาไม่ครบถ้วน นอกจากนี้การให้ชิ้นงานทางศิลปะควรมีการยืดหยุ่นของชิ้นงานแก่ผู้ให้ข้อมูลอาจด้วยปัญหาของเวลา อุปกรณ์และความสะดวกในการสร้างชิ้นงานทางศิลปะในแต่ละหน่วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Leonard Bernstein (1992) ที่กล่าวว่า ชิ้นงานทางศิลปะสามารถนำมาใช้เพื่อมาเป็นตัวช่วยในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ การสืบเสาะ การคิดสร้างสรรค์ และการสะท้อนคิด รวมถึง Artful Thinking (Project Zero) ที่พัฒนาโดย Harvard Graduate School of Education ได้กล่าวว่า การใช้ศิลปะเป็นฐาน คือ การพัฒนาให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการเชื่อมโยงความคิด เพื่อส่งเสริมให้เกิดการคิดอย่างมีเหตุผลอีกด้วย

จากการนำเสนอการอภิปรายผลในข้างต้น การศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนา ร่วมกับการเรียนโดยการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐานเป็นกระบวนการและแนวทางในการพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรมได้ โดยสะท้อนผ่านข้อมูลที่สามารถวิเคราะห์ได้ครอบคลุมตามองค์ประกอบของความตระหนักทางซึ่งปรากฏความตระหนักทางวัฒนธรรมของผู้ให้ข้อมูลภายหลังผ่านการร่วมมือกิจกรรม

บทที่ 8

บทสรุป

จากการศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนของนักเรียนร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน ซึ่งดำเนินการวิจัยด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียดของการวิจัยโดยสรุปดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนภายหลังจากผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนาพร้อมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูล คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ซึ่งใช้กลยุทธ์ในการเลือกตัวอย่างแบบสัญลักษณ์ (Typical Case Sampling) โดยเลือกตัวอย่างในเชิงสัญลักษณ์ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยให้ความสนใจ เป็นกลุ่มทั่วไป ปกติ หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

เกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

- 1) เป็นผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
- 2) เป็นผู้สมัครใจในการเข้าร่วมการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้
- 3) เป็นผู้ที่รับทราบการพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการรักษาความลับของชื่อและนามสกุลจริงของผู้ให้ข้อมูล อีกทั้ง สามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมการวิจัยได้อย่างเป็นอิสระ รวมถึงผู้ให้ข้อมูลยินยอมให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลมาเผยแพร่ในการวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมหลักฐานและการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

- 1) ผู้วิจัยแจ้งผู้เรียนเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย รวมถึงแจ้งเรื่องการพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูลก่อนการเริ่มการเก็บข้อมูล

2) ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้นำบทความภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนอ่าน อันได้แก่ หน่วยที่ 1 Right Brain, Left Brain หน่วยที่ 2 Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes หน่วยที่ 3 Who is Nanaia Mahuta? หน่วยที่ 4 Double the disaster means extra preparation for your emergency kit และหน่วยที่ 5 There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend

3) ภายหลังจากการอ่านบทความของแต่ละหน่วยการเรียนรู้และผู้วิจัยในฐานะผู้สอนได้จัดกิจกรรม ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เช่น หน่วยที่ 1 ผู้เรียนได้ทำแบบวัดบุคลิกภาพ หน่วยที่ 2 ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร 4 ภาค หน่วยที่ 3 นักเรียนที่กิจกรรมใครที่คุณรู้จัก หน่วยที่ 4 ผู้เรียนได้เรียนรู้ข่าว และหน่วยที่ 5 นักเรียนที่กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

4) ผู้เรียนสร้างชิ้นงานทางศิลปะตามการกำหนดของผู้วิจัยในแต่ละหน่วย เช่น หน่วยที่ 1 วาดภาพ หน่วยที่ 2 ภาพถ่าย หน่วยที่ 3 กราฟฟิก หน่วยที่ 4 แผนผังความคิด และหน่วยที่ 5 คลิปวิดีโอ

5) ผู้เรียนเขียนพรรณนาในโปรแกรม Microsoft WORD และส่งไฟล์เข้าไปยัง Google Classroom โดยหัวข้อนั้นแตกต่างกันไปตามแต่ละหน่วย

6) ผู้วิจัยได้จัดการอภิปรายกลุ่มเพื่อสัมภาษณ์ผู้เรียนในระดับกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วย

7) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แบบแก่นสาระ (thematic analysis) สรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยนำหลักฐานการเขียนพรรณนา ชิ้นงานทางศิลปะ และข้อมูลที่ได้จากการอภิปรายกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) โดยมีการดำเนินการในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวม โดยมีการเก็บข้อมูลที่ได้จากหลายแหล่ง คือ การเขียนพรรณนา ชิ้นงานศิลปะของนักเรียนแต่ละคน และการตอบคำถามในการการอภิปรายกลุ่ม ด้วยการถอดความจากการบันทึกเสียงและวิดีโอการการอภิปรายในแต่ละกลุ่มเป็นตัวอักษร และจัดเรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ปรึกษาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการแยกแยะข้อมูล เพื่อทำการถอดรหัสข้อความจากเนื้อหาข้อมูลจากการเขียนพรรณนา ชิ้นงานศิลปะและการอภิปรายกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาถอดรหัสข้อความและแยกแยะข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ (Category) โดยการพิจารณาจากข้อความที่ได้เก็บรวบรวมมา

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จัดหมวดหมู่ และมีความคล้ายคลึงกันสามารถจัดรวมกลุ่มกัน เพื่อสรุปเป็นหัวข้อย่อย (Sub-theme) จากนั้นผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกันสรุป หัวข้อย่อยสู่หัวข้อหลัก (Theme)

ขั้นตอนที่ 5 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้สรุปออกเป็นหัวข้อหลัก และหัวข้อย่อย มาดำเนินการสืบค้นข้อมูล เพื่อนำมาสนับสนุนข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา เพื่อให้เกิดข้อมูลที่มีความสมเหตุสมผลของความตระหนักทางวัฒนธรรมในประเด็นต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และจำแนกผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อหลักและในแต่ละหัวข้อหลักประกอบด้วยหัวข้อย่อย (sub-theme) ดังต่อไปนี้

หัวข้อที่ 1 การสำรวจและรู้จักตนเองและวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนา และการวาดภาพ ประกอบไปด้วยหัวข้อย่อย (sub-theme) จำนวน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) การรู้จักตนเองผ่านการทำแบบวัดบุคลิกภาพ 2) การค้นพบอัตลักษณ์ของตนเองผ่านการวาดภาพ และ 3) การเข้าใจที่มาจากไป ในวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนา

หัวข้อที่ 2 ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่าง ประกอบไปด้วยหัวข้อย่อย (sub-theme) จำนวน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) การเคารพในการตัดสินใจของผู้อื่นและการเปิดรับความรู้ใหม่ และ 3) ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง

หัวข้อที่ 3 การตระหนักถึงประเด็นทางสังคมและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในระดับสากล ประกอบไปด้วยหัวข้อย่อย (sub-theme) จำนวน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก และความขัดแย้ง 2) การรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค และ 3) ความเสมอภาคทางเพศ

หัวข้อที่ 4 การลดอคติและการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น ประกอบไปด้วยหัวข้อย่อย (sub-theme) จำนวน 2 หัวข้อ ได้แก่ 1) การลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนเองที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น และ 2) การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่าน และการเขียนพรรณานาของนักเรียนร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

หัวข้อหลัก (Theme)	หัวข้อย่อย (Sub-theme)
หัวข้อที่ 1 การสำรวจตนเอง การรู้จักตนเองและวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนาและการวาดภาพ	1.1 การรู้จักตนเองผ่านการทำแบบวัดบุคลิกภาพ 1.2 การค้นพบอัตลักษณ์ของตนเองผ่านการวาดภาพ 1.3 การเข้าใจที่มาที่ไปในวัฒนธรรมของตนเองผ่านการเขียนพรรณนา
หัวข้อที่ 2 ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่าง	2.1 ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล 2.2 การเคารพในการตัดสินใจของผู้อื่นและการเปิดรับความรู้ใหม่ 2.3 ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง
หัวข้อที่ 3 การตระหนักถึงประเด็นทางสังคมและสิทธิของความเป็นมนุษย์ในระดับสากล	3.1 สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและความขัดแย้ง 3.2 การรับมือกับการแพร่ระบาดของโรค 3.3 ความเสมอภาคทางเพศ
หัวข้อที่ 4 การถอดคิดและการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น	4.1 การลดทอนมุมมองที่ว่าวัฒนธรรมของตนที่เหนือกว่าวัฒนธรรมอื่น 4.2 การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านและการเขียนพรรณนา ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า เวลาที่ใช้จัดกิจกรรมมีความกระชับมากจนเกินไปทำให้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนข้อมูลน้อย และเร่งรีบ ควรมีการวางแผนในการเพิ่มเวลาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มโอกาสในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่นให้มากยิ่งขึ้น
2. จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการอภิปรายกลุ่มในตอนท้ายของการทำกิจกรรมเพียงครั้งเดียว จึงควรมีการเพิ่มการอภิปรายกลุ่มก่อนเริ่มการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยเพื่อเป็นการศึกษาถึงความตระหนักทางวัฒนธรรมก่อนการทำกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยในหัวข้อที่ 4 การลดอคติและการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่นนั้น พบว่า มีการสะท้อนในรูปแบบการเขียนพรรณนาเป็นส่วนใหญ่ ในการวิจัยครั้งถัดไปควรหาวิธีการกระตุ้นให้มีหลักฐานชิ้นงานทางศิลปะเพิ่มมากขึ้น

2. เนื่องจากผลในการวิจัยในหัวข้อที่ 3 มีการสะท้อนถึงเรื่องที่เป็นประเด็นทางสังคม โดยเกิดภายหลังการทำกิจกรรม พบว่า การกำหนดหน่วยเพื่อใช้ในการศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรม สามารถกำหนดได้อย่างอิสระ รวมถึงกิจกรรมและบทความที่ใช้อ่าน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทพื้นที่ที่ทำการวิจัย บริบทของผู้ให้ข้อมูลเป็นหลัก และวัตถุประสงค์

3. ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเพียงความตระหนักทางวัฒนธรรมในตัวของผู้ให้ข้อมูลเพียงเท่านั้น และไม่ได้มีการเก็บข้อมูลภายหลังจากการวิจัยไปถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้ให้ข้อมูลในระยะยาว ซึ่งอาจนำไปสู่ข้อสรุปที่กว้างขึ้นเช่น ความตระหนักรู้ภายในตน การเข้าอกเข้าใจผู้อื่น หรือการกลับแก่งภายในสังคม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลชนก ชำนาญ. (2557). การพัฒนาแบบวัดและการวิเคราะห์ระดับความสามารถทางวัฒนธรรมของครู. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 9(2), 534-548.
- กมลวรรณ บัณฑิตสาธิตสรณ์. (2561). การสะท้อนคิดของนักศึกษาสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. *วิทยานิพนธ์ กจ.ม.*, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, นครราชสีมา.
- กรรณิกา วิชัยเนตร. (2557). การสะท้อนคิด: การสอนเพื่อให้นักศึกษาพยาบาลพัฒนาการคิดอย่างมีวิจรรณญาณในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล. *วารสารพยาบาลตำรวจ*, 6(2), 188-198.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤตชัญญ์ ทับไทร. (2562). *การศึกษาความสามารถทางวัฒนธรรมเกาหลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์-ภาษาเกาหลีในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศบ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ไกรสร ประดับเพชร. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไตรคามประชาสรรค์*. สืบค้นเมื่อ 13 กันยายน 2563, จาก http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25620911_114543_7680.pdf.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับการสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ ศ.บ.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- จิรรัตน์ สิทธิวงส์. (2555). *ประสบการณ์การเห็นคุณค่าในตนเองภายหลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตวิทยาพัฒนาตนและการปรึกษาแนวพุทธของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ*. วิทยานิพนธ์ ศบ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ชุตินันท์ จันทร์เสนานนท์. (2553). *การพัฒนาแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศบ.ด., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ดวงฤดี กิตติจารุดุล. (2557). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงกรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง*. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม., มหาวิทยาลัยเนชั่น, ลำปาง.
- ธิดาพร ราชวัตร. (2559). *อิทธิพลของความตระหนักรู้ ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และการรับรู้ถึงคุณภาพการใช้งานที่ส่งผลความตั้งใจซื้อ พื้ดเกิดวាយพ่าย ของพนักงานในระดับปฏิบัติการ ในอาคารบางนาทาวเวอร์ จังหวัดสมุทรปราการ*. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม., มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี.

- ธีรศักดิ์ สุขสันติกมล. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมด้วยวิธีการเชิงชาติพันธุ์
วรรณนาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะข้ามวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร,
นครปฐม.
- นริศกร คงเปี่ยม. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2. การค้นคว้าอิสระ ก.ศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ปราณีต สองวัฒนา. (2557). การวิจัยทางการพยาบาลข้ามวัฒนธรรม: แนวคิดและประเด็นวิจัย. วารสาร
สภาการพยาบาล, 29 (4) 5-21.
- พงษ์พิชญ์ นริศตินานนท์. (2559). การเขียนพรรณนา. สืบค้นออนไลน์เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2563 จาก
<https://sites.google.com/a/kpp2.go.th/thai-language-teacher-phongphich/kar-kheiy-nphrrnna> เพื่อส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมในเด็กปฐมวัย. วารสารวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 26(3), 37-41.
- พัชราภา เชื้ออมรวิช. (2560). การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม. วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2(3), 97-102.
- พันธิตรา คุ้มณสุชาติ. (2557). ประสบการณ์การเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีภาพถ่ายที่น่าดึงดูดใจ
ทางเพศผ่านเฟซบุ๊ก. วิทยานิพนธ์ ศบ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- รัชดา ไชยคุปต์. (2019). รู้จักและเข้าใจความเสมอภาคทางเพศ. สืบค้นเมื่อ 26 กันยายน 2564, จาก
<https://www.chula.ac.th/cuinside/23302/>.
- สรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์. (แปลจาก Barry Tormalin and Susan Stempleski). กิจกรรมการเรียนรู้วัฒนธรรม
cultural awareness. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- สรารุณี ตีศรีศรี. (2561). การศึกษาความฉลาดทางวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความฉลาดทาง
วัฒนธรรมของนิสิตนักศึกษา: การวิจัยผสมวิธี. ปร.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557) *โครงการวิจัยเรื่อง การกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษา
ไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ:
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อดิยศ ธรรมบุญนารักษ์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมงาน
สร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ศ.บ.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร,
นครปฐม.
- อภิรักษ์ จิตรกร. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบศิลปะเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนใน
ศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 14(1), 60-72.

- Anderson, L.W., Krathwohl, D.R., Airasian, P.W., Cruikshank, K.A., Mayer, R.E., Pintrich, P.R., Raths, J., and Wittrock, M.C. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's taxonomy of Educational Objectives*. New York: Longman.
- Baylor, E. (2019). Ethnocentrism. Retrieved October 8, 2021, from <https://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780199766567/obo-9780199766567-0045.xml>
- Bequette, J.W., Hrenko, K. (2011). *Culture-based arts education. Honoring our heritage*: Northern Arizona University Press.
- Braun, V., Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3, 77-101.
- Broukal, M. (2560). *NEW Weaving It Together 2: Connecting Reading and Writing*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Brown, A. D. (2006). A Narrative Approach to Collective Identities. *Journal of Management Studies*, 43(4), 731-752
- Burchum, J.L.R. (2002). Cultural competence: An evolutionary perspective. *Nursing Forum*, 37(4), 5-15.
- Camilleri, V., & Jackson, A. (2005). Nurturing excellence through the arts. *Educational Leadership*, 62(6), 60-64.
- Chang, W. (2007). Cultural competence of international humanitarian workers. *Adult Education Quarterly*, 57(3), 187-204
- Chen, B.B. (2004). A survey on cultural learning and its variables analysis. *Xi'an: Journal of Xi'an International Studies University*, 12(3), 21-24.
- Chen, G. M. (2005). A model of global communication competence. *China Media Research*, 1, 3-11.
- Cheung, M. W. L., Leung, K., & Au, K. (2006). Evaluating Multilevel Models in Cross-Cultural Research an Illustration with Social Axioms. *cross-cultural psychology*, 37(5), 522-541.
- Cole, B. (2020). Risk management. Retrieved October 6, 2021, from <https://searchcompliance.techtarget.com/definition/risk-management>.

- Eger, J. M. (2015). *More Evidence Favoring Art-Based Learning of STEM*. Retrieved September 13, 2020, from http://www.huffingtonpost.com/john-m-eger/more-evidence-favoring-ar_b_6634766.html.
- Graham, M. (2009). The power of art in multicultural education: The international stories project. *Multicultural Perspectives*, 11(3), 155-161.
- Griffith, B. A., & Frieden, G. (2000). Facilitating reflective thinking in counselor education. *Counselor Education and Supervision*, 40(2), 82–93.
- Hanauer, D. I. (2001). *The Task of Poetry Reading and Second Language Learning*. Oxford University Press, 22(3), 295-323.
- Iscan, A. (2560). Cultural Transfer and Creating Cultural Awareness in Teaching Turkish as A Foreign Language: A Sample from Gaziosmanpaşa University Tömer. *Journal of Education and Practice*, 8(9), 53-63.
- Kongsom, T. (2561). Teachers' and Undergraduate Students' Attitudes toward Learning about the Target-Language Culture and Cultural Content Included in an EFL Textbook. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์*, 11(1), 2-17.
- Kwan, T. (2004). Using Theory of Learning and Awareness to Bring About Learning Through a School-based Environmental Field Project. *International Research in Geographical and Environmental Education*, 13(4), 303-328.
- Leonard Bernstein Center. (2008). *Artful Learning Model*. Retrieved September 29, 2020, from http://www.leonardbernstein.com/artful_learning.htm
- Lister, P. (1999). A taxonomy for developing cultural competence, *Nurse Education Today*, 19(4), 313-318.
- Masterson, M. (2018). Self-discovery through the experiential co-construction of life stories in the foreign language classroom. *Journal of Experiential Education*, 41(4), 341– 355.
- Meliza, D., Roncancio, C. (2018). *Developing Intercultural Awareness through Reading Comprehension while Designing Materials*. Retrieved October 8, 2021, from <https://cuestioneseducativas.uexternado.edu.co/developing-intercultural-awareness-through-reading-comprehension-while-designing-materials/>.
- Naiman, L. (2015). Arts in Business: Corporate arts-based learning & development. Retrieved September 29, 2020, from <https://www.creativityatwork.com/arts-in-business-applying-the-arts-to-organisational-learning/>.

- Nissley, N. (2010). "Arts based Learning at Work: Economic Downturns, Innovation Upturns, and the Eminent Practicality of Arts in Business. *Journal of Business Strategy*, 31(4), 8-20.
- Patterson, A., Restoule, J.P., Margolin I., Conely de Leon. (2010). Arts-based Teaching and Learning as an Alternative Approach for Aboriginal Learners and Their Teachers, Canadian Council on Learning. Retrieved September 13, 2020, from http://en.copian.ca/library/research/cccl/arts_based_teaching/arts_based_teaching.pdf
- Psilos, Phil. (2002). *The Impact of Arts Education on Workforce Preparation. Issue Brief*. National Governors' Association, Washington, D.C.: Center for Best Practices.
- Purnell, P. G., Ali, P., Begum, N., Carter, M. (2007). Windows, Bridges and Mirrors: Building Culturally Responsive Early Childhood Classrooms through the Integration of Literacy and the Arts. *Early Childhood Education Journal*, 34(6), 419-424.
- Rabkin, N., Redmond, R. (2006). The arts make a difference. *Educational Leadership*, 63(5), 60-64.
- Reif, N., Grant, L. (2010). Culturally responsive classrooms through art integration. *Journal of Praxis in Multicultural Education*, 5 (1), 100-115.
- Rusli, R., Hashim, H. U., Hashim, H., & Yunus, M. Md. (2019). Learners' Awareness towards the Use of MOOCs in Teaching and Learning. *Creative Education*, 10, 3012-3019.
- Sage, Ritter, N. (1999). Teaching Interdisciplinary Thematic Units in Language Arts. Bloomington. IN: *ERIC Clearinghouse on Reading, English and Communication*.
- Sajid, A. (2014). Cultural Identity Through Art(s)making: Pre-service Teachers Sharing Ideas and Experiences. *Australian Journal of Teacher Education*, 39(7), 15-30.
- Santrock, J. W. (2007). *Educational psychology*. Toronto: McGraw-Hill Ryerson.
- Shemshadsara, Z. G. (2012). *Developing cultural awareness in foreign language teaching*. Canadian Center of Science and Education, 5(3), 95-99.
- Tomalin, B., Stempleski, S. (1995). *Cultural awareness*. Oxford: Oxford University Press.
- Tomlinson, B., Masuhara, H. (2004). *Developing Language Course Materials*. Singapore: RELC.
- Upitis, R., Smithrim, K. (2003). *Learning Through the Arts, National Assessment 1999-2002: Final Report*. Toronto: The Royal Conservatory of Music.
- Wąsikiewicz-Firlej, E. (2012). Developing cultural awareness through reading literary texts. *Taikomoji kalbotyra*, 1, 1-17.

Winner, E., Hetland, L. (2002). *Does Studying the Arts Enhance Academic Achievement?*.

Education Week. Retrieved September 29, 2020, from

<https://www.edweek.org/teaching-learning/opinion-does-studying-the-arts-enhance-academic-achievement/2000/11>.

Zakaria, N. (2000) The effects of cross-cultural training on the acculturation process of the global workforce. *International Journal of Manpower*, 21, 492-510.

ภาคผนวก

รายการประเมิน	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
<p>หน่วยที่ 4 Nature Attacks! บทความเรื่อง Double the disaster means extra preparation for your emergency kit</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>หน่วยที่ 5 Customs and Traditions บทความเรื่อง There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend.</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ลงชื่อ

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

รายการประเมิน	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
หน่วยที่ 4 Nature Attacks!	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
หน่วยที่ 5 Customs and Traditions	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ลงชื่อ

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

**ภาคผนวก ค แบบประเมินความเหมาะสมและสอบถามความคิดเห็น ของแนวคำถามการ
อภิปรายกลุ่มเพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรม
คำชี้แจง**

โปรดอ่านรายละเอียดแนวคำถามการอภิปรายกลุ่มตามที่แนบมาและแสดงความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งเป็นแบบประเมินแบบแสดงความคิดเห็น

ความตระหนักทางวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจและยอมรับความแตกต่างของ
วัฒนธรรมที่มีความหลากหลายของนักเรียน โดยสะท้อนผ่านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ผ่านการเขียน
พรรณานำรวมกับการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน

องค์ประกอบความตระหนักทางวัฒนธรรม

1. ความรู้เรื่องในวัฒนธรรมของตนเอง
2. ความรู้เรื่องในวัฒนธรรมของผู้อื่น
3. ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม
 - 3.1 ความเหมือนระหว่างกลุ่มวัฒนธรรม
 - 3.2 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัฒนธรรม
4. การยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรม
 - 4.1 ยืดหยุ่นต่อการการพัฒนาความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมอื่น (ยอมรับ ปรับเปลี่ยน)
 - 4.2 เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น

แนวคำถามอภิปรายกลุ่ม

1. นักเรียนมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้นหรือไม่หลังจากทำกิจกรรม
2. นักเรียนมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมของผู้อื่นมากขึ้นหรือไม่หลังจากทำกิจกรรม
3. นักเรียนเห็นความเหมือนของนักเรียนกับเพื่อนหรือไม่
4. นักเรียนเห็นความแตกต่างของนักเรียนกับเพื่อนหรือไม่
5. นักเรียนมีการยอมรับสิ่งที่ต่างออกไปจากนักเรียนอย่างไร
6. นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนสิ่งใดที่มีต่อวัฒนธรรมอื่น
7. นักเรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่นหรือไม่

ข้อ	รายการประเมิน	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
5.	นักเรียนมีการยอมรับสิ่งที่ต่างออกไปจากนักเรียนอย่างไร	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
6.	นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนสิ่งใดที่มีต่อวัฒนธรรมอื่น	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
7.	นักเรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่นหรือไม่	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ลงชื่อ

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ภาคผนวก ง ตัวอย่างแผนกิจกรรมเพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรม

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Your Personality

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน รหัส อ 32202

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2563

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวบุศย์สราลี บุตรอามาตย์

1. สาระสำคัญ

นักเรียนอ่านเรื่อง "Right Brain, Left Brain" เป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความถนัดของมือมีความสัมพันธ์กับสมองและบุคลิกภาพอื่น ๆ โดยผู้ที่ถนัดมือขวามักจะเป็นผู้ที่ชอบการคิดคำนวณวางแผน และผู้ที่ถนัดมือซ้ายจะเป็นผู้ที่ชอบงานศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาวิเคราะห์และตอบคำถามที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมและบุคคล นอกจากนี้นักเรียนจะได้เกิดการยอมรับความแตกต่างของเพื่อนในเรื่องบุคลิกภาพและความเป็นตัวตน นอกจากนี้นักเรียนสะท้อนผ่านการทำชิ้นงานทางศิลปะและการเขียนพรรณนา

2. สาระการเรียนรู้

1. อ่านสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แล้วระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับเรื่องที่ได้
2. เขียนบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว ประสบการณ์ ข่าว สถานการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้
3. เขียนบรรยายความรู้สึก ความคิดเห็นของตนเอง สรุปใจความสำคัญ แก่นสาระ วิเคราะห์เรื่องเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ได้
4. เขียนอธิบายและเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสมได้
5. เขียนความเรียงภาษาอังกฤษจากการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบได้

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย	4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง	6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย	8. มีจิตสาธารณะ

5. กิจกรรมกระบวนการ

ชั่วโมงที่ 1

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (warm up)

- ครูนำรูปบุคคลหลาย ๆ แบบมาแสดงที่หน้าห้อง บุคคลที่นำมาเป็นบุคคลที่นักเรียนรู้จักมาก่อน และครูถามนักเรียนว่าเขาเหล่านั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร จากนั้นครูอธิบายว่า personality หมายถึง the type of person you are, shown by the way you behave, feel, and think (บุคลิกภาพ)

2. ชี้นำเสนอ (Presentation)

- นักเรียนอ่านบทความประจำหน่วยการเรียนรู้ Right Brain, Left Brain
 - นักเรียนร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องตัวตน และนำมาสู่การเปรียบเทียบกับตัวของนักเรียนเอง

คำถาม

- Those who are right-handed raise your hands.
- Those who are left-handed raise your hands.
- Do you know we have someone it's difference from us?

ชั่วโมงที่ 2

- จากนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ MBIT ร่วมกัน
- ครูอธิบายลักษณะของบุคลิกภาพแต่ละประเภทให้นักเรียนฟัง
- Should everyone be same?

3. ขั้นฝึก (Practices)

- นักเรียนวาดภาพระบายสีที่สื่อถึงตัวตนของนักเรียนเอง โดยครูยกตัวอย่างภาพที่มีชื่อเสียงให้นักเรียนชมเพื่อเป็นแนวทางในการวาดของนักเรียน
- นักเรียนเขียนเล่าเรื่อง ความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตัวนักเรียนเองโดยให้มีความสอดคล้องกับภาพที่วาดและประเด็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเองและเพื่อนโดยครูกำหนดประเด็นในการเขียนดังนี้

1. รูปแบบที่นักเรียนได้รับจากการทำแบบทดสอบ MBIT
2. เห็นด้วยหรือไม่กับผลที่ได้จากการทดสอบ MBIT
3. ภาพที่นักเรียนวาดนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งใด
4. บรรยายเกี่ยวกับภาพ
5. หลังจากทำกิจกรรมนักเรียนเข้าใจหรือยอมรับบุคลิกภาพของตัวนักเรียนและเพื่อนหรือไม่

พร้อมยกตัวอย่าง

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

- นักเรียนแลกเปลี่ยนเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็นตัวตนของนักเรียนกับเพื่อนในห้องเพื่อทำความเข้าใจตัวตนของเพื่อนที่มีความหลากหลาย และต่างไปจากของตน โดยการที่ครูแจกให้นักเรียนจับฉลากตัวเลขโดยทำตัวเลขดังกล่าวขึ้นมาคู่กัน จากนั้นให้นักเรียนหาคู่ของตนและแบ่งปันเรื่องราวของตนเองและรับฟังเรื่องราวจากเพื่อน

5. ขั้นสรุป (wrap up)

- นักเรียนส่งตัวแทนของแต่ละคู่ออกมาแสดงความคิดเห็นว่ารู้สึกอย่างไรเมื่อฟังและร่วมการแลกเปลี่ยนเรื่องราวตัวตนของตนเองและของเพื่อน

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

- 6.1 ภาพวาดระบายสีที่สื่อถึงตัวตนของนักเรียน
- 6.2 เขียนพรรณนาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเอง

7. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

7.1 บทความเรื่อง Right Brain, Left Brain

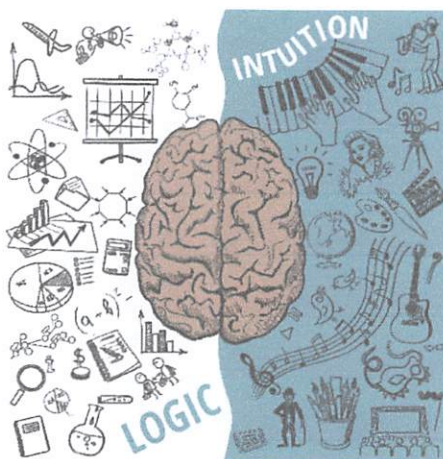
7.2 แบบทดสอบบุคลิกภาพ MBIT

7.3 บัตรภาพบุคคล

7.4 Power Point 16 Personalities

ภาคผนวก จ ตัวอย่างบทความเพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรม

Right Brain, Left Brain

Leonardo da Vinci, Prince William, and Julia Roberts have something in common. What is it? They are all left-handed! Today about 15 percent of the population is left-handed. But why are people left-handed? The answer may be in the way the brain works.

Our brain is like a message center. Each second, the brain receives more than a million messages from our body and knows what to do with them. People think that the weight of the brain tells how intelligent you are, but this isn't true. Albert Einstein's brain weighed 1,375 grams, but less intelligent people may have heavier brains. What is important is the quality of the brain. The brain has two halves—the right brain and the left brain. Each half is about the same size. The right half controls the left side of the body, and the left half controls the right side of the body. One half is usually stronger than the other. One half of the brain becomes stronger when you are a child and usually stays the stronger half for the rest of your life.

The left side of the brain controls the right side of the body, so when the left brain is stronger, the right hand will be strong and the person may be right-handed. The left half controls speaking, so a person with a strong left brain may become a good speaker, professor, lawyer, or salesperson. A person with a strong left brain may have a strong idea of time and will probably be punctual. The person may be strong in math and logic and may like to have or do things in order. He or she may remember people's names and like to plan things ahead of time. He or she may be practical and safe. If something happens to the left side of the brain, the person may have

problems speaking and may not know what day it is. The right side of his or her body will become weak.

When the right side of the brain is stronger, the person will have a strong left hand and may be left-handed. The person may prefer art, music, and literature. The person may become an artist, a writer, an inventor, a film director, or photographer. The person may recognize faces but not remember names. The person may not love numbers or business. The person may like to use his or her feelings and not look at logic and what is practical. If there is an accident to the right side of the brain, the person may not know when he or she is and may not be able to do simple hand movements.

This does not mean that all artists are left-handed and all accountants are right-handed. There are many exceptions. Some right-handers have a strong right brain, and some left-handers have a strong left brain. The best thing would be to use both right and left sides of the brain. There are people who learn to do two things at the same time. They can answer practical questions on the telephone (which uses the left brain) and at the same time play the piano (which uses the right brain), but this is not easy to do!

Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes

Would you like some chicken feet? How about frogs' legs? Well, you a 50-year-old egg! It's a delicacy that people pay a lot of money for, believe it or not. People in different parts of the world eat just about everything, from elephants' trunks to monkeys' brains.

Chicken feet are a favorite appetizer in China. The Chinese also serve them in many different hot dinner dishes and cold salads. Whereas Americans like meat of a chicken, people in China prefer other parts of the chicken, like the dark meat and the inside parts. They often deep-fry the skin and serve it separately, along with the main meal.

Snakes and eels are delicacies in most parts of the world. In France and England, fish shops sell eels that are alive. In Asia, there are special restaurants for eating snakes. Everything on the menu is snake: snake soup, snake appetizers, snake main courses, and snake desserts! When you go to the restaurant, the snakes are alive. You choose the snake you want to eat. Then the waiter kills the snake before your very eyes!

People line up in front of restaurants in Malaysia, Singapore, Thailand, and I to get fish heads. The restaurants prepare the whole fish, but people start by eating the head, which they believe is the tastiest part of the fish. So many people ask for fish heads that the price of fish heads is higher than the price of the best steak.

What about eating can kill you? The Japanese put their lives in danger every time they eat this delicacy. The fish is called the blowfish, and it is very poisonous. Although they know that they could die, people in Japan continue to eat it. Every year, the Japanese eat 20,000 tons of blowfish, and 70 to 100 people die from it.

Rat and mice are also a special food in some parts of the world. people like rice rats, rats from the rice fields. They clean and salt them and leave them in oil. Then they hang them to dry. These rats sell in the market for twice the price of the best pork. Farmers in Thailand and the Philippines also love rice rats. In Vietnam, mice from the rice fields are fried or grilled. In Spain, there is a traditional dish called paella, which is made with rice and pieces of fish. In the town of Valencia, this dish also has rat meat to give it a special flavor.

Insects like termites, ants, and bees are delicacies to many people. In Africa, people fight over termite nests. They eat the termites alive and say that they taste like pineapple. In India, people make the ants into a paste and eat them with curry. In Borneo, people mix ants with rice. They say the ants give the rice a special flavor. In Australia, the native people drink ants. They mash them in water and say that the drink tastes like lemonade! And bees are delicious when you fry them. You just can't stop eating them!

Who is Nanaia Mahuta, New Zealand's first Māori female foreign minister?

Ms. Mahuta says she hopes other women of Māori or mixed descent across New Zealand will see her appointment as "lifting the ceiling once again" on areas that have been closed off to people like her.

Nanaia Mahuta is a woman of many firsts. She was the first woman to be appointed as New Zealand's minister for Māori development and the first minister to begin wearing a moko kauae - a traditional facial tattoo worn by Māori women - while serving in parliament. Now, she has become not only the country's first female foreign affairs minister, but also the first Indigenous woman to take on the role.

Ms. Mahuta described her appointment as a "huge privilege". "But I hope that when people reflect on a number of firsts of many women in this parliament, it's the legacy we've inherited," she said. "We're the first country to give women the right to vote, the first country to ensure that we are progressive on issues relating to women. "So, I follow in the line of a long legacy of firsts for women, and I hope that many other women of Māori descent, mixed descent, across New Zealand will see this as lifting the ceiling once again on areas that have been very much closed to us in terms of professional opportunities."

Ms. Ardern announced her new cabinet on Monday after a landslide re-election victory last month. She described her ministers as an "incredibly diverse" group that "reflect the New

Zealand that elected us". The 20-strong cabinet includes eight women, five of whom are Māori, three who are Pasifika (those with Pacific Island heritage) and three who are openly LGBTIQ+, including Grant Robertson, the prime minister's former finance minister who she promoted to be her deputy. "I think as a country we should be proud of this," Ms. Ardern said of her diverse government. "One of the amazing things about New Zealand is that we are often in a space now where all of these questions often become secondary. "This is a cabinet, and an executive, that is based on merit, who also happen to be incredibly diverse and I'm proud of that."

Ms. Mahuta was first elected to parliament in 1996, and has previously held a number of portfolios, including local government and Māori development. Four years ago, she began wearing moko kauae. "It's a symbol of who I am, my identity and where I belong," Ms. Mahuta told SBS News of her facial tattoo on a trip to Australia in August last year. At the time, the Labour MP was leading a push to introduce Māori language classes in all New Zealand primary schools by 2025. She said there were similarities between Australia and New Zealand in terms of efforts to push for greater Indigenous education outcomes. "I know that every Indigenous people has their own historical context and while many of the learnings from each other's country can't be directly applicable, we can share our experience," Ms. Mahuta said.

She has retained the local government portfolio and will offer support in Māori development as she takes on foreign affairs.

Double the disaster means extra preparation for your emergency kit

If you currently live in Japan, you'll doubtless have already put together some sort of emergency evacuation bag with all the essential supplies in case disaster strikes ... right?

If you haven't, then hop to it! Japan is a country prone to natural disasters such as earthquakes, floods and typhoons. However, a new layer has been added to all this catastrophe: COVID-19. So, your emergency kit is likely in need of an update.

Before we look at what to add to your bag, let's recap what should be in there right now. First and foremost, pack some food and drink. While it's good to stock up on supplies for your home — canned and bagged food, a gas stove and seven two-liter bottles of water to last one person for a week — when you're on the run you can't carry a supermarket in your backpack.

Stick to a bottle or two of water (at least a liter per person) and a water filtration straw, if possible. Add some granola and protein bars, or other easy-to-carry items. Hopefully, you won't be out of your home for too long.

Next, make sure to have a first-aid kit and any medications in their original bottles, as you'll need to keep track of your prescriptions. Here is where our additional coronavirus preparation

comes in: To stay healthy, you're also going to need a supply of face masks, hand sanitizer, disposable gloves and disinfectant wipes. It wouldn't hurt to carry a thermometer — to help detect any changes in body temperature, a symptom of the coronavirus — some soap for you and your family's personal use and your own sets of chopsticks.

Aside from the above, the following items are also helpful if you can get them: headlamps or flashlights, batteries, a portable radio, a foldable map of your area (for when your phone gives out), a Swiss army knife (if you have one), small to medium-sized plastic shopping bags (two or three for each person), a space blanket, an oversized handkerchief (to use as a mask or tourniquet), rainwear, a full change of clothes, a whistle (to alert others to your location), duct tape, a charger, a roll of toilet paper, pocket warmers, work gloves, athletic shoes (beware of broken glass!) and slippers for indoor shelters. Of course, to carry all this you're going to need a backpack.

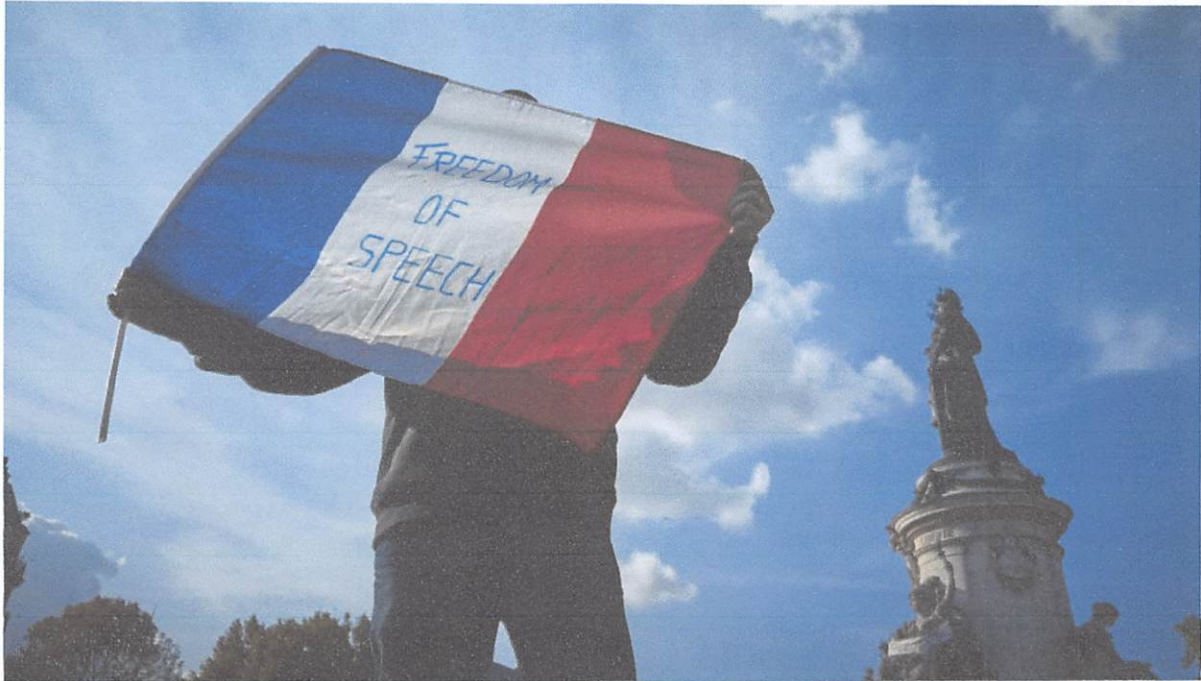
You're also going to need some cash (both bills and small change), as well as copies of important documents such as passports, a copy of your residence card, bankbooks, the deed to your home and so on. Keep these in a waterproof ziplock bag for extra protection.

During recent floods in Fukui Prefecture, the local government put out an English guide to evacuating in the age of COVID-19 that covers everything from coughing etiquette to social distancing in a shelter. It's a good primer on what to expect if disaster were to strike in your little corner of Japan.

In the case a second wave of COVID-19 hits Japan harder than before, now may be a good time to check if you are still stocked up — even the most cautious of us may have dipped into our emergency supplies over the summer.

There's no guarantee that an earthquake or typhoon is imminent, but if you're staying home more due to the pandemic anyway, then it definitely doesn't hurt to take some time to get prepared.

There was something hidden by the crowds that gathered across France over the weekend.

The dramatic show of national unity - after the decapitation of teacher Samuel Paty outside Paris - hid growing dissent in some parts of the country over the nation's view of secularism and freedom of speech. "Last year, a student told me that it was completely legitimate to kill someone who failed to show respect to the Prophet [Muhammad]," Fathia Agad-Boudjhalat, a history teacher, told French radio. "It comes from what they hear in their families."

Fathia has used cartoons of the Prophet Muhammad for years, along with cartoons of Donald Trump and Emmanuel Macron, to teach about freedom of speech. But many in her profession report worrying trends among a minority of students who seem at odds with French laws and values.

State secularism - or *laïcité* - is central to France's national identity. It's as important as the concepts of "liberty, equality, fraternity" that make up its post-Revolutionary motto.

Laïcité decrees that the public space - whether classrooms, workplaces or ministries - should be free of religion. Curbing freedom of expression to protect the feelings of one particular community, the state says, undermines the country's unity. But there is evidence that a growing number of

people in France are uncomfortable with this argument and want the boundaries around secularism and free speech to change.

According to Michaël Prazan, a former teacher, this dissent began to grow in the early 2000s when the government banned religious symbols in schools. Back then, he was teaching in a suburb of Paris with a high Muslim population. He believes teachers have failed to react to a growing chasm between them and some of their students. "We need to be more responsive as soon as there is a student who poses a problem in class, such as rejoicing in a terrorist act," he told me. "We need to deal with it quickly before it spills over onto the internet and a death threat for the teacher."

Teachers say they noticed a change after 2015, when Islamist gunmen attacked the satirical magazine Charlie Hebdo after it published cartoons of the Prophet Muhammad. "They deserved it," some students told philosophy teacher Alexandra Girat, "because the cartoons were too much - they shouldn't represent the Prophet [Muhammad] that way."

Polls suggest wider public opinion in France has hardened since the attacks, with a majority of people now supporting the magazine's decision to publish the cartoons. Previously, most said it was an "unnecessary provocation". Meanwhile, almost 70% of Muslim respondents believe publishing the images was wrong. But both sample groups strongly condemned the attacks themselves.

The roots of deepening divisions over religious identity and freedom of speech are complex. They include the influence of conflicts overseas and the racism and social marginalisation experienced by many descendants of Muslim immigrants here. France's national values are hard to defend, some say, if they don't appear to apply to you. So where does all that leave teachers like Samuel Paty, who are tasked with teaching students about freedom of speech?

One woman at Sunday's rally said France's leaders needed to act. "We can't leave teachers alone to face these complicated religious, moral and philosophical questions," she told us. "They need direction." We've been sounding the alarm for years," Iannis Roder, a historian and teacher, told French radio. "I hope this is a turning point in recognising the reality of what happens on the ground."

President Macron has reportedly asked the government to come up with "concrete action" and to strengthen security in schools, promising that "fear will change sides". More than 80 people who posted online messages of support for Mr Paty's killer will be investigated by police, and associations with radical links are under fresh scrutiny too. The government is under pressure, with one senior opposition figure criticising Mr Macron's approach and calling for "armes et non des larmes" - weapons not tears. But after so many attacks here over the past five years, the divisions - and the disillusion - seem to grow a little more each time. How pupils will react to the killing of Mr Paty won't be clear until early November, when schools return after a two-week break leading up to the Christian holiday of Toussaint.

After the attacks in 2015, some children refused to take part in a minute's silence that was held across the nation to remember those who died. A similar national moment is planned for Mr. Paty when schools return next month. Once again, teachers will be watching to see what the response of their pupils will be.

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	บุศย์สราลี บุตรอามาตย์
วัน เดือน ปี เกิด	12 มีนาคม พ.ศ. 2538
ที่อยู่ปัจจุบัน	134 หมู่ 9 ตำบลแคมป์สน อำเภอเขาต้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ 67280
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนครบางยางพิทยาคม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก 65120
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์